

Değerli Yoldaşlar, bu mektupta, bama göre Yunanistan partisi kolektifliğini
2'nin tek tek üyelerinden ve çalışmalarının henüz tam olarak oturmuş
mayışından kaynaklanan sorunları yazacağım.

Birlik Kongresinin yapıp TBKP'ne dönmekle yaşamımızda yeni bir
süreç daha başladı. Amali partinin politikasını güncel pratiklere uygulamak
ve parti üyelerini her türlü koşullar içinde yeniden yeniden bu çalışmaya
aktarı bir şekilde katmak düşünceme göre bu yeni sürecin özelliğidir.

Biz bu günkü bu düzeyde gelene kadar, daha önceki aşamalarla
gerek ve bu işi parti biraz kendisi yaptı. Bu kadroların politikaya
ve parti işine katılımını parti içinde demokrasiyi geliştirmek, bunun
önünde engel olan şeyleri adım adım temizlemek - biraz partiye
bağlı olan bir örgütün üyeleri olarak bu süreci yaşamak, burada varlığını
mali olarak tüm bunları parti yaptı. bir üyelerin de örgütlülüğü ol-
eyine göre bu örgüte şu veya bu oranda katkısının oluyordur. belki
de, çok az insanımızın katkısı olmamıştır. Bu aynı zamanda Türkiye'nin
demokratikleşmesine katkının azamiğini yapma politikasıdır. Bu
uygundur. Tüm bunları neden söyledim Yunanistan kolektifliğimizde
çalışmaların derinleşmesiyle ve ilköğrenimi geliştirirken belki de kafalara
tabiri caza gelecek kimi kuşak ve bilincinde olması gereken alışkanlıkların
parti çizimimizin oluşmasına engel olmamasını amaçladım.

Parti en basta işçi sınıfının partisi, Sermayeyle karşı savaşımdayken
marxist iradeli insanların partisidir. onun uzun erimli çıkarlarına
göre hareket eden onu günümüzdeki yansımalarına (Barış ve demok-
rasi) politikasına temel yapan, kadroları seçerken ve yerleştirirken
bu ilkeleri her bir zaman göz ardı etmeyen bir anlayışa sahip
tır. Bugüne toplumunun olumsuzluklarının partide tahribini önlemek
de önem taşıyor. Haydar Kutlu Yoldaşın "bu günü yakalamak" adlı
makalesi Sanıyorum çok önemli bir ana halkadır. Yani, biz gelece-
ği yakalamıştık ancak bu günü şimdi yakalamadık. bunu yaparken
eskiyi gördükümüz geleceğin ufkundan taviz vermeyeceğimizi bu
günü yakalarken bir işi pişi tutacağız. Bu anlamda güncel
fabrikat ve güncel oportünizm bizim bu ilkemizi ve perspektifi-
mizi karartamaz. Burada, yaşadığımız ülkede parti kolekti-
finin üyelerinin ve genel olarak yaşamımızın şu dönemi
parası elle aldığımızda işin içinde nasıl çıkarılır?

Hemen belirtmekte yarar var, çalışma ve yaşamımızda oftake ise ve düzenli bir yaşam ve sosyal ilişkiler henüz ilgisizlik var. görevleri mizi yerine getirirken parti işini yapıyoruz? kendi özel işimizi mi? yapıyoruz bunun sınırı belli değil. Bizim için işçi sınıfının ve genç emekçilerin çıkarları ve onların kurtuluşu için partidenede kıymetli bir şey olamaz iymizden, her halde bazılarımız buna karşı çıkıyor olmalı ki, parti çalışması ve yaşamı kişi yaşamı ve çalışmasına döndürüyor. bir kişisel hesapla ne kadar münasip edeceğimizle düşünmek durumundayız.

Ancak önümüzde partinin çalışmasının gelişmesini hızlandırmak parti aygıtlarının parti politikasına ilgilerini ve katılımlarını sağlama görevinde duruyor. Bu henüz sağlanamıyor. Bunun nedeni ise Elestiri yapmakla işin bitirilemeyeceğinin, asıl olanın çalışmayı birlikte öğretilmenin tam olarak kavranamaması olmasıdır. diğer bir ilginç nokta ise derneğe gelip bir saat durup giden yada hiç gelmeyen bazı yoldaşların, demokrasi olmadığının, söylemesi oluyor. demokrasi olmadığı bu bir saat randevisi, yada evinde duran yoldaşlardan neden anlıyor demokrasi olmadığını? Sorusumuz Kollektif çalışmayı dönün ebsitliklerinden ders çıkararak her gün gelen örnek buna ilgisizler varsa bunları katmakta bir anlamıyla

Sayıt Demokrasi yok elestirileri yapılacaksa, ilk önce burjuva diktatörlüğün, Burjuvarının partiye karşı çevirdiği dolaplarını görmek ve Kendimizi burjuvarının yıllardır uyguladığı Komünist partilerinde demokrasi olmaz meselelerinden kurtarmalıyız.

Yani bu karmaşa içinde partiye varabilmek ise yetenek işidir. Yani, Neden Merkeziyetçilik, neden bilimsel disiplin neden parti için demokrasiyi kavrayabilmektir. Bizim için önemli olan sinanmış özellikler mi orada iradenin iradenin tutumu en başta önem taşıyor. Küllerin tutumunu ise gerektirip de kıymet verir gerektirip de tutum alırız.

Bu gün yolların alışkanlığı aynı zamanda bu alışkanlığa gıy veren bir sınıfsal katmanın Yani bürokrasinin karşısına dikilirken, hem partide hem toplumda, gençlerin partiye partiye politikaya ve parti tabanının ise parti politikası ve kararlarına katılımı amaçlanıyor. Bürokrasi hem toplumda hem de partide kendi seviye perçisi bir kontrol mekanizması görevi görüyor. bir toplumda bürokrasiyi ideolojik, politik olarak etkisizleştiriyor. parti için de bu akim gençliğe ulaştırmıyoruz. dışarıdaki bürokrasi her zaman parti içindeki her şeye gıy verecektir.

bu bir demokrasi mücadelesi yoluyla, hem partide hem toplumda
yığınların politikaya katılmasını sağlamakla yapabiliriz.

Kapitalist toplumda bürokrasi epemen sınıfın denetiminde, işçi sınıfının ve geniş emekçi kesimlerin önünde engel duruma gelmiştir.

Parti içinde de yılların petirdiği yukarıdan bekleme alışkanlığı bürokrasiyi güçlü tutmaktadır. Burjuvazi bürokrasiyi her zaman kendi kontrol altında tutabilmiştir, ve yığınları işçi sınıfını bürokrasiyle veya otoriterlikle denetim altına almak ne yarıkki ŞBK P'nde sürmüştü şimdiki bu anlayışı yenmenin mücadelesi veriliyor.

Eskiden tanrıya, Peygamberlere ve papazlara tapınıyordu, günümüzde bunlara otorite ve bürokrasi de eklenmiştir. nasıl eskiden var olan tanrıya tapma bugünde var; bürokrasi de daha uzun süre var olacaktır.

Ancak Komünist parti bürokratların değil, yığınların partidir. partide bürokratik yöntemlerle gelenler değil yığınların ruhenin her düzeyde uyanıp yetişen kadrolar belirleyici olacaktır. Bu bizim demokrasinin en tutarlı savunucuları olmamızdan kaynaklanıyor. bir toplumda erilen insanın yanında yer alırken partide buna ~~göz~~ göz yumamayız. Parti leşale çıktıktan sonra burjuvazinin denetimindeki bürokrasiyle parti içindeki bürokrasinin benzerlikleri net olarak görülecektir. Burada şimdiki yaşadığımız bir uyanık bir hareket etme isteği var. Bu gün çevremizde "demokrasi, demokrasi" diye bağıran insanların gerçek bürokratlarla karşı karşıya geldiklerinde neden ös pus oluyorlar ^{onları} gördüğünde dizlerinin bağı ağzuluyor.

Yada feminizmin dem vuran bayan yoldaşlarımız daha demokrat insanlara karşı canavar kesilirken bürokratlara karşı öfke dökmüş kedi gibi oluyor. bunu feminizm? otoriterizme boyun mu eğmek? insanların henüz kendi kendilerine ayakta durabilecek düzeyde bulunmaması, kendi, gerçekten bağımsız kararlarla parti hattı çerçevesinde harekete geçememesi olumsuz eğilimlere örnektir. Bu diğer bir yansıma birimi ise diğer yoldaşlarımızdan korunma, yada onların üstüne çıkmak için yöneticilere yağı çekme mektir. bir diğer yanı her şeyi yukarıdan bekleme alışkanlığıdır. Bu da yine yok olma anlamına gelir.

Evet yoldaşlar ortalama parti üyesinin durumu budur. Bu sorunların tek barına yönetimden kaynaklanmadığı, toplumun üyelerden kaynaklandığı açıktır.

Tembellik, eleştirme, yada ne yapılırsa yapılsın olumsuzlama

*Öründen alışkanlıklarımızı henüz aşamadık.

Partisel sorumluluğu gerçekten his edenlerde ve partinin birliğine ve çalışmasına karşı sorumluluk duyanlarla şimdiki demokratik ortamı ıstımar edip, demopoji yapan, kendi kısıtlı hıslarını her şeyin önüne koyan hiç bir sorumluluk duymayanlar aynı yerlerde olsalar derin farklar söz konusudur. Hiçkimse bu bilimsel hataları ayedemez.

Bu ebsiklikleri ve suçları ayetirmek için ileride tekrar fırsat ele geçime ye bilir bu punkti gibi. Bence her üye ilk önce kendisi aynanın karşısına geçmeli ve kendine iyiden iyice bir bakmalıdır. Bu onu başkalarına karşı ön yargılardan kurtaracaktır. Bizim çalışmamız ve yaşamımız bir bütün dür her üye bu bütünü en iyi bir parçasıdır. Bizim birlik noktamız partidir, onun programı ve tüzüğüdür parti organıdır. disiplin, ahlaki, demokratik, sosyal ilişkilerden bunlar her birimizi bağlayan ortak halkalar. Bunun dışındaki davranışlar partiye ait değildir. Demokrasi ve eşitlik en başa konursa ve bu doğrultuda tutarlı davranılırsa, o zaman her bir üyenin kabul edebileceği bir çalışma ve yaşam oluşturulabileceğiz. Her birimize sorumluluk düşüyor. Sayet bir iz bizim oluyorsa ya da bizim katılmadığımız koşullarda oluyorsa, ben yokum diye tutkaba dememek gerekir. ~~Çünkü~~ bizde bir halkasından yakalanmaya çalışmalı, her işin bir emelele ~~Atina~~ meydana geldiğinin bilin cinde olmalıyız. önemli olan birnadi ve kolektif çalışmaya hizmet eden labaların görsilmesi bunların desteklenmesidir. böyle bir yaklaşım baren liberalce düşülen emeğe karşı saygısızlık hastalığından bir kurtarıcı biler.

C - Gınar

ATINA

5/3/1989.

Yeni Yolun okurlarının Eleştirisi ve önerilerini -
Yayınladığı için Teşekkür ederim.
Dileğim diğer örgütler ve Partilerin de yayınlarında -
okurlarına eleştirisi ve önerilerini yayınlaması için -
Yer ayırması.

Ben İngilterede Göçmen işçiyim.
Kutlu ve Sargının ülkeye dönüpünden bu yana -
Gelişen olayları ve Mücadeleyi Yayınlarınız dan ve -
Basında yakın da izlemekteyim.
Ben şahsen Türkiye'de Yasal bir Komünist -
Partinin kurulmasından yanayım.

Komünist Partisi adı altında Cadası Modern Özgür ve -
Aydınlanmış Türkiye ve Kürt İstikna Kavuşmak -
İçin mücadele edeceğine inanıyorum.
İlegale çıkmaya çalıştığınızdan bu yana açıklık -
Politakası izliyorsunuz ve sürekli yenilenmeyi -
Savunuyorsunuz.

Yayınlarınızda okuduğum kadangkla Yenilenmeyle -
Beraber eski alışkanlık ve sektecilik Tavrının -
Geride kaldığını savunuyorsunuz.

Ben şahsen İngilteredeki bazı üye ve senpatizan -
arınızın bu alışkanlıkta kurtulamadığı kanısındayım.
Çünkü geçenlerde Parti konferansınız oldu.

Bu toplantıya ben ve bir çok işçi Arkadaşlar -
Gözetimci olarak katılmak istediği halde -

Bu toplantıya girilmedi gerekçe olarakta -
Hiç bir şey söylenmedi

Bu tutumunuz bu günkü politikanıza -
Ters düşmektedir.

Türkiye'de legale çıkmaya çalışan bir parti -
Avrupada illagaliteyi mi savunuyor.

Yarın Türkiye'de legal kurulacak bir -
Komünist Partisi seçimlerde Parti üyeleriniz -
Halka gizli oy pusulasını dağıtacak.

Sen kullanırsın öbürü kullanamaz. diye -
Bence bir takım zincirleri simdiden.

Kırmalıyızki yarın bu gibi sorularla -

Karşılasmamalıdır ve
Benbutatunu dostca Eleştiriyorum.

Saygılarımla

Teşekkür ederim

SELO

LONDON

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAN
TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

YENİ YOL Redaksiyonuna:

Bu yazı sadece Enfermasyon içeriklidir yayınlanmasında ben şahsen yarar görmüyorum.(Kemal Ayyıldız)

Yeni Yolun 26. sayısında Zülfü Ay yoldaşın Sancılı dönemi? başlıklı yazısı beni Zülfü yoldaş adına çok üzmüştür. Zülfü yoldaş 25.sayıdaki benim yazımda gerekçe göstererek Semt Komitesinden ayrılmıştır.

Zülfü yoldaşın yazısındaki üçüncü paragraf özellikle ikinci paragrafta çarpıtılmıştır.

Tartışmaların doğruluğunu kanıtlamak için illede kasete kayıtmı yapmak gerekir?

Zülfü yoldaş benim yayınlanan yazımdan sonra bana küsmüştür. Israrla üzerine gitmeme rağmen benimle birdaha aynı organda çalışmayacağını belirtmiştir.

Benim bu tartışmalardan çıkarttığım sonuç şudur, Butür tartışmaların Parti yayın organlarına yansması Partiye enufak bir yarar sağlamamaktadır.

Kimi yoldaşlar (Zülfü yoldaşda dahil) hala tartışma kültüründen yoksundurlar.

Sonuçda şunları özellikle belirtmek istiyorum, Semt Komitemizden daha önce istifa eden Şenol yoldaşda Zülfü yoldaşda, benim onlara karşı olduğum noktasından hareket ederek istifa etmişlerdir.

Yoldaşlar kişilere karşı olmakla görüşlere karşı olmayı birbirine karıştırmamalıdır.

Ben bu parti saflarında olduğum sürece Zülfü yoldaşıma ve tüm yoldaşlara güveneceğim.Yoldaşlarımla her organda çalışıp hertürlü işi yapmaya hazırım.

Bunu böyle bilmeyen yoldaşlarımla adına üzülür,onlara tevessüf ederim.

Saygı ve yoldaşca selamlarımla

Kemal Ayyıldız.

Hamburg

*
Sayın KARDAM yoldaş

Size normal bir mektup yazar gibi yazmak istiyorum. Önce halhatır sorayım umarım iysinizdir. çalışmalarınızda başarılar temenni ederim. benide soracak olursan sağlığınıza duacıyım. Yoldaş ben "ATILIM'ı"da ve YENİ YOL'uda sürekli okuyorum. 23 ve 24 sayılarında Basri BALIKÇI yoldaşın yazısına bir yanıtı okuyunca yazmak zorunda kaldım ve bildiğiniz gibi Parti Örgütü konferansını yaptı ve A.ERDEM isimli bir yoldaş aramızda yoktur ve bu cevap yazıyordu.

Ben kendi parti ismimi çekinmeden yazdım Onlarla yüzleşmek istedim. mektubumun tarihi 3.2.89 idi .Üzülerek belirteyim ki yervermediniz

Yine daha öncede bir mektup yazmıştım tarihi 22.12.1988 idi yine aynısını yaptınız yani yer vermediniz nedenini bilmiyorum.

Yine Yığın Örgütünde çalışanlar bir mektup gönderdi onlar içinde yer vermediniz. A.ERDEM'in 24 sayılı YENİ YOL'daki yayınlamayın önerisine katıldınız aslında tartışmalar sonuçlanmalıydı ki herkes bileydi. İster istemez şöyle düşünüyorum "Taraf tutuyorsunuz" Sizler herhalde Galatasaraylı ben ise olsa olsa fenerbahçeliyim.

Biliyorum burada yayınlamıyacaksınız "Nerede AÇIKLIK"? politikamız ? Bu davranıştan dolayı ben bundan sonra Yeni YOL'u tek taraflı olarak okumama boykotu yapıyorum. 25. sayı benim için son sayıdır bilmenizi ister çalışmalarınızda başarılar dilerim.

saygılarımla

20.3.89

Sarı Çiçek.

Duisburg

→ vistifəmlər doğ
erhən olacağını

lenen, pratik işleyişinde de za
tediyoruz. Bunun yerine nasıl b
e, bundan farklı farklı parti a
zaman merkezi yönü ağır basan,
eylemsel kapasitesini daraltan
ancı kalmaktadır. Ama bundan he
yapmayacağı gibi parti öznesini
işler bana doğru gelmiyor. Bu s
malı ki, Atina'dan Binali Karan
uğu görülüyor. Lenin'in Akselro
rını hatırlayalım. Bu yönüyle ba
orik sorunlarımızdan daha önem
belirtirken, doğru görülmesede

urubunu örnek al
bir taraftaözgür
için sanatçı gu
iz şef kavramını
tmek isteyen iir
nmeyi kabul ediy
n insanlar, bugü
lara uymanın zor
atçı gurubunun y
ysel yetenekleri
dan her türlü de
n tekil olarak ün
şmesi zorunluluğ
kuluğuxbaşıryox
n tekseşli harika
...tileridei ve

şmesi zorunluluğ
kuluğuxbağlıyox
n tek sesli harika
n etkileyici ve
yiflatır.

etik işleyişli pa
leneceği ~~xxxx~~ ol
ğerleri toparlay
örgütlü eylemi a
zaman varolanla

TBKP nasıl bir parti? Ben bunu, bir kısmı çevreci, bir kısmı Feminist, bir kısmı başka bir eğilim ve görüşten oluşan kanatların toplamı değil; butür ~~ulusumkaxım~~ akımların oluşum nedenlerini irdeleyen, onların dile getirdiği istemlerde ortak yönleri bulan ve demokrasi mücadelesinde bunlarla bağlaşılabilmeyi becerebilen, böylece sadece işçi sınıfının değil, tüm uygar insanlığın çıkarlarını savunduğunu istem ve eylemleriyle kanıtlayan, dışındaki doğrulara açık ve onları ~~kandixmoxaxımda~~ bir potada toparlamayı becerebilecek bir parti olarak görüyor ve öyle olmasını istiyorum. Bu birleştirmeci gücü TBKP'nin ^{Sosyalist amaçları ile başı içinde} "Barış ve Demokratik Yenilenme Alternatif" programında görmek mümkün.

Böyle bir parti nasıl insanlardan oluşacak? Bu, ancak; aidatını istediği zaman ödeyen, istemediği zaman ödemeyen, "kafasına yatan" eyleme katılan, yatmayana katılmayan, böylece herşeyi bir tartışma süreci olarak algılayıp hiç merkezilik tanımayan insanlardan değil; akşamdan yarının görevlerinin sorumluluğuyla yatan, dünü bugünle, bugünü de varınla yorumlayabilen, verilen bir görevi yaptıktan sonra yeni bir görev verilmesini beklemeyen yaratıcı, inisiyatifli, önündeki görevlerini ya "vukarının" afarozundan korkarak, yada ~~o~~ O'ranın "Bravo"sunu beklemeden partisine karşı taşıdığı öz disiplin anlayışıyla yapabilen insanlardan oluşabilir.

Burda hemen böyle bir partiye nasıl bir yönetim sorusu akla gelivor. Böyle bir parti yönetimi; karşılaştığı sorunlarda yaptırım yöntemlerini öne çıkarmadan ikna etme gücünü gösterebilen, parti faaliyetlerine sadece kendi alanlarından değil, bütünlük içerisinde bakabilen; içine girebileceği kimi davranışların sadece şahsına değil, partisinin en önemli kurumu olan yönetimine ve dolayısıyla yüce amaçlarımıza zarar getireceğini gören ve hesap eden ~~hiçkaxıx~~ güçlü olduğu kadar da mütevazı olmayı ve öyle davranmayı bilen; üretken ve eylem adamı (bundan askeri eylem anlaşılmasın) olabilmeyi zorunlu kılar diye düşünüyorum.

Çağdaş, yığinsal, yaratıcı ~~bir kaxııııı~~ ^{bir} yasal partiye oluşturma mücadelesinde canalcı sorunumuz olan parti anlayışı tartışmasına tüm voldaşların aktif katılarak sonuçlandırılması dileğiyle...

İHSAN YILMAZ/Ortadoğu

10 Mart 1989

*
Doğru Yol Dergisine, Moltkestr. 45-4100 Duisburg

Yoldaşları görevlerine davet ediyorum !

Yillar yılı duyduğum ve son yıllarda katıldığım ve katılmamı görev bildiğim insanlık uğrunda yapılan dayanışmalarda Komünistleri ön saflarda bilir ve görürüm.

Faşistlere karşı ilk kez katıldığım 1.4.1989 tarihli DVU Parti Propagandasını engelleme dayanışmasında (Bochum saat 13.30 Gelsenkirchen saat 16.30) ne yazık ki Türkiyeli Komünistleri göremedim.

Benim çok önemli gördüğüm böyle bir mücadelede dernek Kongresine katılmışlar. Tabii ki. Dernek çalışmaları da önemli ama böyle Faşistlere karşı mücadelelerde Kittler nasıl çağrılır, onlara nasıl örnek olunur onun ön çalışmaları yapılır, Kongre ise müsait bir güne veya ana alınır.

Haşa ben yoldaşlara ders verecek değilim, çünkü en azından benden fazla bilgilere sahiptirler, Marks, Engels, Leninden bir şeyler okumuşlardır.

bunlar benim düşünce ve görüşlerimdir bu hususta tabii.

Gelsenkirchenden bir işçi

Sıcak Selamlarımla

*

Değerli Yeni Yol çalışanları,

ben bir Yeni Yol okuyucusu olarak değinmek istediğim iki konu var.

Birincisi: TBKP'nin çevre sağlığına önem vermesine rağmen Yeni Yol'u çevre sağlığına zarar veren kağıda basması Parti'nin kendi Program ve görüşüne ters düşmektedir.

İkincisi: Yeni Yol daha önceleri Atılım'da çıktığı gibi "Bizim Radyonun" yayın saatlerini ve Frekuenslerini vermesidir.

Çalışmalarınızda başarılar

Bir okuyucu

Freiburg BRD

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ
TÜSTAV

*

BASLANGIÇ AMA SON DEĞİL.

Yeni Yol'a bu ilk yazım. Kenttimizdeki yoldaşlarla defalarca toplanıp, tartışa tartışa (bazen baş yararak, bazen göz çıkartarak) tartışmayı da doğru bir şekilde nasıl yapacağımızı pratikte öğrenmeye başlayarak sonunda birimlerin yaras yaras netleşmesini sağladık. Birimimin belli olmasıyla, çalışma alanına yönelik neler yapılabileneceğini düşünmeye başladım. Tekrar birim içinde çalışabileceğimin verdiği coşku ve sevinçle uyku tutmadı beni. Bu coşkumu, sevincimi gecenin bu saatinde yoldaşla paylaşmak istedim. Yarının iş günü olduğumu hatırlayınca Yeni Yol'a yazmayı daha uygun buldum. Yazıyı okuyan yoldaşlar belki "coşku ve sevinç" yetmez, yeterli değil diye düşünecekler. Elbette ama coşku ve sevinç, gerekli. Evet Dünyamızın ve ülkemizin değişmesine katkıda bulunarak TBKP'nin bir biriminde yer almak coşku ve sevinç veriyor bana.

Yazmak istediğim çok şeyler var. İlerde yazmak istediklerimi tek tek ele alıp Yeni Yol'a göndereceğim. Şimdi ilk aklıma gelen düşüncelerimi aktarmaya çalışacağım.

Birincisi, kentimizdeki geçen tartışmaların düzeyi ne olursa olsun bence tüm katılan yoldaşlara yararlı olmuştur. Neden? Değişik partilerden gelen ve TKP içinde değişik birimlerde yer alıp da birbirini tanımayan yoldaşlar tartışma içinde birbirlerini daha iyi tanımaya başlamışlardır. Birbirimizin politik, ideolojik düzeyi nedir? Olaylara yaklaşımımız nasıldır? Şu anki tartışma kültürümüz ve konuşma biçimimizle yığınlar arasında etki derecemiz ne olur? Sorularına herkes belli yanıtlar bulmaya başlamıştır.

Tartışmaların etkisiyle bir toplulukta ben konuşamam diyen yoldaşlarda kendi sözlerini söylemeye başlamıştır. Bunlar hepimiz için kazanımdır, TBKP için, geleceğin yeni komünist partisi için nitelikli kadro yetiştirilmesinin işaretlerinden biridir, güvenesidir. Tartışmaya katılan tüm yoldaşların hedeflemeleri ortaya çıkardıkları bir kazanımdır bu bençe. Kuşkusuz doğru bir yöntemle tartışma yapmak kazanımları arttıracaktır.

Peki tartışma yöntemi nasıl olmalıdır? Tartışmalarda taraf olan düşüncelerimizse ki öyle olmalı öğrenmeye açık olmalıyız. Herkes doğru bildiğini savunur. Fakat sandığımızın yanlış olduğunu anladığımız zaman başkasından gelen doğruya açık yüreklilikle kabul edebilmeliyiz. Ne istediğimizi, neyi, neye yönelik tartıştığımızı konuşmalarımızda net olarak ortaya koymalıyız.

Tartışmalarda sözle olarak görüşlerini dile getiren yoldaşları dinlerken düşünüyorum. Bu yoldaş, serisindeki yığınlara parti politikasını sözle olarak iletirken konuşma biçimindeki hangi yönleri değiştirirse daha başarılı olur? Veya bu yoldaşın hangi yönleri bana yardımcı olur? Konuşmayı sanat olarak kabul edip, bilimsel olarak inceliyorlar. Konuşma sanatı üzerine birçok kitap yayınlanıyor. DGB'nin konuşma sanatı üzerine seminerleri var. Burjuva politikacılarının, kadrolarının da. Bizimde, dyanımızın, halkımızın, işçi sınıfımızın çıkarlarını savunmaktan başka çıkarımız yok. Bu anlamda baştan tarihin kanıtladığı haklılığımız, doğruluğumuz ve gerçekliğimiz var. Buna bir de konuşma sanatı üzerine bilgilerimizi geliştirip eklersek, yığınlar içindeki çalışmalarda ve tartışmalarda daha yararlı oluruz.

Sol yayınlar içinde ve yayınlarında konular ilgili kaynak var.
Elime geçen bir kitaptan bazı deyimleri aktarmayı
yararlı görüyorum.

"Konuşki ben seni göreyim" Antiker Spruch

"Kim boş mermi harcayorsa, daha acı değil,
kim fazla konuşuyorsa, daha iyi konuşmacı değildir." Konfüzius

"Konuşmadaki anlaşılabilirlik (hedefverme) ve etki yalnızca kelimelerle olmaz,
özellikle ton, tempo, perde, kelimelerin yanyana dizilişindeki zamanlama,
uyum, ... önemlidir ki bunlar yazılamayanlardır." Nietzsche

Tartışma kültürümüz, tartışa tartışa pratikte gelişiyor, tartışma
yöntemi üzerine bilgilerimizi yenilemek bu gelişmeyi hızlandıracaktır.
Tüzüt ve programın doğrultusunda bellemeden pratikte çalışmaya
girmek, iş içinde yoldaşlık bağlarını geliştireceği gibi, tartış-
malarında pratik deneyimleri taşıyacaktır. Herşey dünya-
mızın, halkımızın, işçi sınıfımızın güzel geleceğini hazırlamaya
yönelik olduğu için pratik zengin deneyimleri, yaşamı
uymayan yöntemleri terketme olanağını sağlayacaktır.
Yaşadığımızın görülen çok önemli tarihsel zaman dilimi olduğu
yavaş yavaş bilincimize yerleşiyor. Ben fazla konuşacağım, şansım
fazla konuşmalarımın deneyimi yoldaşlarımızın arasında geçiyor etkile-
şimlere yoldaşlarımız bana kuracaktır.

Ortalık yavaş yavaş aydınlanıyor, bir bahar günü daha
başlıyor, bir kaç saat sonra güneş kentimizi ıslan-
dırıyor başlıyacak.

Bu yarım başlangıç ama son değil

Tüm yoldaşlara çalışmalarında başarılar.

Turhan Yalçın Mönch

YENİ SÜREÇTE İDEOLOJİK TARTIŞMANIN ÖNEMİ

1980 öncesinde denebilirki gereğinden fazla "ideolojik tartışma" yapıldı. Ama bunun gereken düzeyde sonuç verdiğini söylemek oldukça zor. Oysa her dönemde yapılan ideolojik tartışmaların geleceğe ilişkin belli bir oluşum ve sonuç vermesi gerekir. Elbette burda tartışmaların sonuçlarından ne anlaşıldığı tartışılabilir. Birileri bunun sonucunu kendi siyasal gurubunun kamuoyuna "malolduğu" ölçütüyle değerlendirebilir. Bu kendi iç mantığında doğrudur ve bir çok gurubun bu tartışma biçimiyle varolmaya çalıştığı da bir gerçek. Ama ideolojik tartışmalardan sonuç almayı sadece bu düzlemde görmek ciddi eksiklik taşısa gerekir. Bu yönlü yapılan tartışmaların tüm sol arasında olmasa da, en azından önemli bir kesim arasında bir diyalog ve işbirliğinin zeminlerini olgunlaştırması gerekirdi. Oysa bugün bunu göremiyoruz. Ancak dünkü tartışma ortamının olumsuzluktan bir olumlu yansımalarının olduğunu söylersek sanırım yanlış olmaz. Örneğin dünün yıkıcı olumsuz tartışmalarının sonuç vermediğinin bugün azda olsa görülmeye başlaması, yeni dönemde sağduyulu yaklaşımların gelişmesine katkı sağlıyor. İşte bu dönemde dünün olumsuzluklarından ciddi ve bilinçli deneyler çıkararak sonuç alıcı bir tartışma ve işbirliği sürecine girmesi gerekivor sol hareketin.

Sol arası yeni tartışma kültürünün oluşması yönünde yıkıcılıktan, kalıpcılıktan uzak, yaratıcı bir tartışma ortamına TBKP'nin girmiş olduğunu, hatta kelimenin tam anlamıyla böyle bir yaratıcı tartışma süreciyle oluştuğunu söylersek, sanırım sorunu abartmış olmayız. Buna en iyi örnek, bundan önce TBKP' program tasarısının üzerine yaşanan tartışma süreci ve bugünde kendi iç tartışmalarıdır. Bugün TBKP, mevcut programını kendisi için bağlayıcı^{bir} eylem kılavuzu olarak görmekle birlikte (Ki her siyasal olgunun böyle düşünmesi onun doğal hakkıdır), sosyalistlerin birliği, tüm solun iş ve eylem birliğinin oluşumu çalışmalarında bu programı "bir katkı, bir öneri" olarak sunabilecek kadar esneklik gösterebiliyor. Kanaatime göre bugün tüm sosyalistlerin, tüm sol hareketin bu somut öneriler üzerinde ciddi olarak durup geliştirici, katkı sağlayıcı, halkın somut taleplerine yönelik platformların oluşturulması için sonuç almaya yönelik bir tartışmaya girmesi gerekiyor. Elbette bu konuda tartışmalar yok değil. Ama bunların dünden yeterli dersler çıkarılarak yapıcı tartışmalar olduğunu söylemek henüz zor. Bu ortamın oluşmasında tüm sol hareketin sorumluluğu vardır. Ama bu konuda en fazla sorumluluğu yine komünistlerin taşıması gerektiğini söylersek sanırım haksızlık etmiş olmayız. İşte burda bu sorunla bağıntılı olarak TBKP'nin iç tartışmaları üzerine bir kaç söz söylemek^{istiyorum}.

TBKP programı, yukarda da belirttiğim gibi kısa olmayan bir tartışma sürecinin ürünü olarak ortaya çıktı. Bu tartışma döneminde her yoldaş (tartışmak isteyen) sınırsız denebilecek kadar bir tartışma süreci yaşadılar. Birleşik kongremizle beraber bu tartışmalar bir senteze ulaştı, TBKP programında somutlanan ve bizler açısından bağlayıcı olması gereken bir belge ortaya çıktı. Bu, birleşik partinin genel iradesi demektir. Şimdi TBKP'nin örgütsel yapısında yer alan her yoldaşın bunu yığınlara ulaştırması, dışımızdaki güçlerle yapıcı bir tartışma sürecine girerek eyleme dönüştürmesi gerekiyor. Ne var ki, bunun aksi diyebileceğimiz

TBKP programının özüne yönelen tartışmalara rastlıyoruz yayınlarımızda. Bunun iyi bir şey olduğunu söylemek zor olsa gerekir. Parti içi demokrasiyi böyle ele aldığımız sürece parti kamuoyunda yeterli bir moral düzey bulmamız zorlaşacak ve çözüm aradığımız sorunlar yeni çözümsüzlüklerle karşılaşacaktır. Bu nedenle Leninist partilerde geçerliliğine inandığım iki kongre arasında parti iradesi tartışılmamalıdır diyorum.

Burada kimi yoldaşlar TBKP'nin bir nevi oluşum süreci yaşadığını, birleşik kongrede yeni (TSİP ile) bir birliğin sonuçlandırılması kararı alınmasıyla kendi programını da içine alan yeni bir program tartışmasını zaten ~~XXXXXX~~ kabul etmiş olduğunu, bu yönüyle TBKP'nin yaşadığı sürecin kendi doğasında bir tartışma yaşandığını söyleyebilirler. Bu bir yönüyle doğrudur. ^{Ama bu demek değildir her şeyimiz sanki sandalyesindeki. Burada şunu göz ardı edemeyiz.} ~~Ama görmek gerekir ki,~~ yeni bir birlik olgusunun program sonunu tartışmaya açılmadan birlik sürecinde taraflardan birinin kendi öznesini tartışmaya başlaması parti yaşamını dumura uğratacağı gibi, gerçekleşmesine çalışılan birlik olayına da olumsuz etkide ~~kiki~~ bulunacaktır. ~~XXXXXX~~

Yenilenme sürecinin farklı öğeleri olan ideolojik çeşitlilik, (vada çoğulculuk), parti içi demokrasi de farklı görüşlerin zenginlik yaratacağı partinin öznesinin tartışılacağı olarak yorumlanamasa gerekir. Her voldaş kendi iç organsal yapısında zenginleştirici tartışmalar sürdürürken, "ayrı bir karar mekanizmasının" oluşturulması eğilimlerine, partimizin öznesini (program ve parti yönetimini) kamuoyunda tartışmaya müsamağa göstermemeli diye düşünüyorum. Çünkü parti öznesini hedef alan tartışmalar parti kamuoyunda yaratacağı moralsizlikle birlikte, ayrı karar mekanizmalarının oluşumuna da kapı aralayacaktır.

Denebilir ki, peki tartışmayacak mıyız? Hayır, belkide dünden daha ~~x~~ fazla tartışacağız. Ama bu tartışmanın yöntemi ve esasının belirlenmesi önemli. Bana göre bugün tartışmalarımızın/yeni bir şeyir izlemesi ^{fazlasıyla iç tartışma olmaktan} ~~gerekli~~ yor. Bugün önemli ölçüde olgunlaşan (daha fazlasıyla üslup bakımından) tartışmalarımızın ağırlığını dışımızdaki güçler oluşturmali diye düşünüyorum. Bu alana yönelen tartışmalarımız bir çok yönden yararlar getirecektir. Böyle bir tartışma süreci:

Bir, dışımızdaki solun yeni tartışma kültürünün oluşturulması sürecine çekilmesine olumlu katkı yapacak; iki, yenilenme ve yeni düşünmü tarzının ürünü olarak ürettiğimiz görüşlere pratikte sınanma olanağı verecek; üç, partimizin mevcut bağlayıcı görüşleriyle uyum sağlamayan voldaşlarımızın demokratik merkeziyetçiliğin gereği olan azınlığın çoğunluğa ~~XXXX~~ uyması ilkesine ne derece uyup uymadıklarının göstergelerini oluşturacak; dört, parti kadrolarının yeni düşüncenin gücünü somut hayatta görmelerini sağlayacak, onları, "söylenenleri onaylama" konumundan çıkarıp morelli, yaratıcı ve katılımcı bir tartışma ortamına çekecek; ve yeni sürecin komünistlerden ^{talap ettiği} sorumluluğumuzu yerine getirmemize daha fazla olanak sağlayacaktır. Bu nedenle yeni dönemde ideolojik mücadele önem kazanmıştır diyorum.

27 Şubat 1989

İhsan Yılmaz/Ortadoğu

İNSAN HAKLARI SORUNU GÜNÜMÜZ DÜNYASINDA SADECE BİR TOPLUMSAL SİSTEM, AYADA BELLİ BİR bölge, ulus veya devlet sınırları çerçevesinde ele alınmıyor. Uluslararası bir sorun olarak güncellik kazanıyor. Bugün insan hakları sorunu her zamankinden daha fazla önem kazanıyor ve dünya çapında önemli boyutlara ulaşarak güçlü bir olgu olarak tüm sınırları zorluyor ve bütün toplumların vicinlarına ulaşıyor. Bu sorunu güncelleştiren ve önemli kılan bir çok etkenin yanı sıra dünyada gelişen yeni olaylar, sosyalist sistemin yenilenme ve gelişme hareketi, sosyalizmin temelini oluşturan "her şey insan için" humanizm dolu özüne bilinçli ve programlı dönüşümü nedeniyle sosyalist demokrasinin dahada geliştirilmesine hız verilmesi, tarihte eşine rastlanmamış bir biçimde objektif ve büyük bir cesaretle geçmişini eleştiren bir tarzda gözden geçirmesi, dünyada bilimsel teknik devrimin olduğu boyutlar ile enformasyon akımının basitleştirilmesi ve yoğunlaştırılması ile birlikte bir bütün olarak "kapalı toplum" kavramı ortadan kalkmakta ve bütünsel, kompleks bir insan hakları bilincinin oluşmasına etki etmektedir.

Bugün insan hakları sorunu demokrasi, barış ve sosyal adalet ile tüm ulusların özgür ve güvenli yaşama sorunlarıyla bağlantılı ele alınıyor. Böylece bu sorunlara bağlı olarak gittikçe daha fazla önem arz ediyor. Dünyadaki bu yeni gelişmelere ve gösterilen bütün çabalara karşın, ne yazık ki dünyanın bir çok yerinde bu adaletsizlik hoyratça ve en korkunç boyutlarıyla sürüp gitmektedir. İlk olarak 1789 büyük Fransız burjuva devrimiyle ortaya çıkan "insan hakları beyanamesi" bir çok eksikliği taşımasına karşın- kadın sorunu gibi, beyanname kadın haklarını içerisine almıyordu- ileri bir belgeydi. Daha sonra ise ikinci dünya savaşının insanlığa eşi görülmedik acılar yaşatması, insanlığın onurunun çiğnenmesi ve milyonlarca insanın ölümüyle sonuçlanması sonucu, dünyada barış ve güvenliğin bir ön koşulu olarak insan hak ve özgürlüklerine ırk, cins, dil, din ve etnik ayırım gözetmeksizin herkes için sürekli olarak sağlanması ve güvence altına alınması amacıyla 10 aralık 1948 tarihinde BM'ce kabul edilen ve BM'ler üyesi devletlerce onaylanan insan hakları evrensel bildirgesi dünya halklarına armağan edildi. Böylece günümüz çağdaş insan anlayışına ve insanlığın onurunun yükseltilmesine dayanan bildirge kapsamlı ve evrensel bir nitelek kazandı. Bildirgenin taşıdığı evrensellik ve insanlığın ortak kazanımı olma özelliği, günümüz dünyasında hem daha fazla güncellik kazanıyor, önemi artıyor hemde dünyadaki yeni gelişmelere bağlı olarak özelliği, kapsamı dahada gelişip zenginleşiyor. Çünkü insanlığın geldiği süreç ve varığı aşama insan hak ve özgürlüklerin sınır tanımaz bir biçimde gelişmesi ve kompleks bir sorun olarak ortaya çıkmasıyla birlikte bu sorun BM bildirgesini aşıyor. Ne varki bu gelişme bildirgenin güncelliğini ve önemini azaltmıyor aksine dahada güçlendiriyor. Çünkü evrensel bildirgede belirtilen ve onaylanan hak ve özgürlükler henüz günümüz dünyasının bir çok bölgesinde, Asya, Afrika, Latin Amerika gibi- ulaşılabilecek ideal nitelik ve değerleri taşıyor. Bildirgede dile getirilen cinsiyet, ırk, dil, din ve etnik ayırım gözetmeksizin herkesin eşit hak ve özgürlüklere sahip olduğu anlayışı dünyanın bir çok ülkesinde henüz gerçekleşmemiş olması bir yana bu hak ve özgürlükler için hergün yüzlerce insan yaşamına son veriliyor. Toplu katliamlar yapılıyor, insanların onurları ayaklar altına alınıyor. Fakat bütün bunlara rağmen belge insanlığa bir yönüyle bu haklara kavuşmada yol gösterici bir nitelik kazanıyor, güncelliğini koruyor.

Bugün insan haklarının çok daha geniş boyutlu ele alınması, sorunun 3. dünya ülkeleriyle sınırlı tutulmamasından kaynaklanıyor. Sorun zaten sadece az gelişmiş ülkelerin bir sorunuy- muş gibi ele alınamaz. Çünkü bugün gelişmiş kapitalist ülkelerde ve giderek sosyalist ülkel- erde de bu sorun ele alınmakta ve çok geniş boyutlu tartışılmaktadır. Bugün gelişmiş kapi- talist ülke hükümetlerin bir çoğu insan hakları sorununu kendi ülkesi ve halkı dışında cery- an eden bir olaymış gibi göstermesi gerçekçi değildir. Bu anlayış insan hakları sorununu geliştirmekte olan ülkelerin ve giderek kimi sosyalist ülkelerin bir sorunu derekesine indirge- mekte ve çözüm yollarını tam da bu perspektifte dile getirmekte. Gelişmiş kapitalist ülke- lerin geniş olanaklara sahip olması ve bu ~~olanakların~~ tarihsel mirasına konmuş olmaları durum- larını kolaylaştırıyor olabilir. Fakat bu durum onların sorunları olmadığı anlamına gelmez. İşsizlik ve iş koşullarının iyileştirilmesi önemli ve yaşamsal bir sorun olarak orta yerde dururken, modern kışkırtıcılar gibi ard arda sıra halinde dizili yüksek binalara tika basa doldurulan insan yığını arasındaki sosyal ilişkinin kısıtlı olması, intihar olayların korkunç boyutlara ulaşması, hastahanelerin psikiyatri bölümlerinin insanlarla dolu olması, afyon ve eroin kaçakçılığı ile kullanımının olduğu boyutlar, alkolizmin, fuhuşun giderek yoğunlaşması "modern" hastalık AIDS ten binlerce insanın ölüm döşegine girmesi gibi sorunlar ve amaçsızlı- toplumu sosyal bir bunalımın eşğine getirmiştir. Gelişmiş kapitalist ülkelerde insan hakları bütün bunlara da içinde olmak üzere çok daha geniş boyutlu tartışılıyor. Kapitalist ülkelerde egemen olan görüş, bu durumun kapitalizmden kaynaklanmadığına dairdir. Sorunlar gelişmiş sanayi toplumunun doğal bir sonucuymuş gibi ele alınmakta, böylece kapitalizm aklanmaya çalışılmaktadır.

Burada güdülen amaç uyumlu, uyuşuk ve giderek bencil bir tipik ~~bir~~ sanayi toplumu insanını yaratmak, bilimsel teknik devrimin olanaklarını da kullanarak, iletişim ve tüketim araçların kölesi haline getirmektir. Burjuvazi bunu bir yerde başarabilmiştir. Fakat toplumun gelişen ve güçlenmeye aday olan humanist potansiyelini halen bir bütün olarak şeytan çemberine almayı becerememiştir.

Bugün gelişmiş kapitalist toplumlarda büyük silah tekellerin ve savaş tücarların, insan haklarını kendi ticari ilişkilerine kurban etme politikasına karşı silahsızlanma, barış ve insan haklarını savunan güçlü çıkışların olduğu, göz ardı edilemeyecek bir potansiyelin ortaya çıktığı somut olarak görülebilir. Bu potansiyel sosyalist sistemden en başta SSCB'nin hem yenilenme hareketinden hem de uğruna mücadele ettiği "şiddetin olmadığı bir dünya" yaratma çabasından etkilenmekte ve bu durumu yakından ~~etkilenmektedir~~. Bu kesimler dünya çapında sürdürülen bilimi ve tekniği millitarizmin zincirinden kurtarma mücadelesine destek vermekte ve bir çok faaliyetleriyle içinde yerini almaktadır. Bilimin insan yararları yönelik istemleri yükseltmekte barışçıl bir yaşamın hazırlanması sürecinde insanların yaratıcı potansiyellerinin en iyi bir biçimde gelişmesini, sanatın ve kültürün humanist içeriğinin korunması mücadelesini de vermektedir. Fakat gelişen olaylar gösteriyorki, bu kesimler halen yıkıcı güçlerin, savaş tücarların propaganda etkisinden kurtulamamışlardır. Ancak gelişen olaylar, bu kesimleri daha bağımsız düşünmeye üçüncü dünyadaki emekçi kesimlerin mücadelesini anlamaya, ezilen halkların kurtuluş mücadelesini desteklemeye ve ulusların özgürce ve güvenli bir yaşamasına desteğini yoğunlaştırmaya yöneliktir.

İNSAN HAKLARI VE KÜRT SORUNU

200. yüzyılını dolduran Fransız burjuva devriminin ürünü olarak ortaya çıkan "insan hakları beyanemesi" ile 40. yılını dolduran BM "insan hakları bildirgesi"nden Kürt ulusu ne denli yararlanmakta ve ne tür istemlerini dile getirmektedir?

Kürt ulusu diğer bütün medeni uluslar gibi özgürce yaşamak ve uygar uluslar arasında yerini almak istiyor. Kürt ulusu bu insani ve demokratik hakını, onun varlık nedeni olan ulus olma hakkının gereklerini yerine getirme mücadelesini veriyor. Bir ulus olarak özgürce yaşama hakkı, diğer toplumsal özgürlüklerin başlangıcı, temeli olan en demokratik hakkını gündemleştiriyor. Böylece demokratik bir içeriğe sahip olan kendi kendisini yönetmesi, boyunduruk altından kurtulması mücadelesi Kürt ulusunun onurlu yaşama arzusunu kamçılıyor. İç ve uluslararası koşullar Kürt ulusunun kendi kimliğine kavuşma mücadelesini hızlandırıyor. Bugün Kürt ulusu hem kendi politik hareketleri hemde batı avrupada oluşturdukları Kültürel kurumlariyle -Fransa Kürt enstitüsü, İsveç Kürt federasyonu, ve İsveç üniversitesi: bünyesindeki Kürt yüksek öğretmen okulu, İngiltere Kürt kültür merkezi, Almanya Kürt akademisi vb.- dünya demokratik kamuoyuna sesini ve istemlerini duyurmaktadır. Bunun yanı sıra Kürt kültürü, dili ve edebiyatı üzerindeki bütün baskılara rağmen gelişip güçleniyor. 12 Eylül'den sonra 100.lerce roman, deneme, araştırma ve politik içerikli Kürtçe dergi ve kitap çıktı. Kürdistan tarihi geniş boyutlu ele alınıyor ve objektif bir inceleme temelinde araştırmalar yapılıyor. Sovyet Ermenistanındaki Kürtlerin ve Kürt akademisinin tarih, dil kültür ve edebiyat alanında yürüttüğü çalışmalar Kürt ~~ulus~~ ulusunun kendi kimliğine kavuşma mücadelesine büyük katkı yapıyor. Fakat bütün bu gelişmelere rağmen halen Kürt ulusu kendi öz toprakları üzerinde özgürce yaşama mücadelesinin bedelini ağır ödüyor. İnsanlık

21. yüz yıla yaklaşırken, Kürt halkı kendi ülkesinde bütün insani ve demokratik haklardan yoksun yaşamak zorunda kalıyor. Bugünlerde Halepçe katliamının 1. yıl dönümü oluyor. 16 mart 1988 de kanlı Saddam rejimi Kürt halkına, kurtarılmış Kürdistan topraklarına karşı İranın BM lerin ateşkes kararını kabul etmesini fırsat bilerek kimyasal silahlarla saldırı 5. bin insan öldürülürken binlercesi sakat kaldı binlercesi ise mülteci durumuna düştü. İkinci dünya savaşından sonra, insanlığın şahit olamadığı böylesi toplu bir katliama bir ulusu yok etme savaşına karşı tepkiler gerektiği nitelikte miydi? Maalesef hayır. Fakat küçümsenmeyecek tepkilerin olduğu ve Kürt ulusu açısından küçümsenmeyecek bir potansiyelin ortaya çıktığı bir gerçektir. Şöyle ki;

Son yıllarda demokratik kamuoyunun gündemine giren Kürt ulusal sorunu, Halepçe katliamıyla dahada güncellik kazandı. Halepçede meydana gelen "ikinci Hiroşima" olarak adlandırılan ve Kürt halkını imhaya yönelik olan katliama karşı ilkgünlerde sesizce bir geçiştirme görüldü. Fakat Kürt halkı ve dostlarının kararlı çabaları sonucu bu oyun bozulabildi. Ardından gelişen olaylarla, Halepçe katliamını protesto ve Kürt halkıyla dayanışma uluslararası bir nitelik kazandı. Başta uluslararası af örgütü belki kuruluşundan beri ill olarak BM güvenlik konseyine çağrıda bulundu. Aralarında SSCB, ABD, Japonja, İngiltere, F:Almanyanın içinde bulunduğu 10 devlet BM komisyonunu oluşturdu ve kimyasal silahların kullanılıp kullanılmadığının araştırılmasını istedi. ABD Irakın kimyasal silahları kulan-
madığına dair elinde kanıt olduğunu vurguladı ve ekonomik ambargo koydu.

Ardından Avrupa parlamentosu kararları ve protestoları izledi. Daha sonra 7 aralık 1978

de Paris te toplanan sosyalist enternasyonalin olağan toplantısında Kürt halkının ulusal demokratik hakları ve çözümü sonunu önemli bir yer tuttu. Willy Brand toplantıdan sonra kürt halkıyla ilgili alınan kararları şöyle dile getirdi:

" BM tüzüğü ve insan haklarını içeren prensipler kürdistanda hayata geçmelidir.

Kürt halkının ulusal kimliği kürtlerin yaşadığı tüm ülkelerde tanınmalıdır. Kürt sorunu askersel metodlarla çözümlenemez. Bu çözüm barışçıl ve politik metodlarla çözümlenmelidir. Bu nedenle sorunun çözümünde en iyi yol, Kürt halkının yaşadığı ülkelerin hükümetleriyle ulusal kürt örgütlerinin derhal diyaloga girmeleri ve sorunu adil bir çözüme bağlamalarıdır. Bu ülkelerde çoğulcu demokrasiyi granti altına almak ve bu yolu sağlama almak için bu ülkelere en aktüel olan kürt sorununu çözmek gerekir."

Sosyalist enternasyonalin toplantısına katılan Erdal İnünü, Celal talabani ve A.Rahman Kasımlı'nın görüşme istemini red ediyor ve bu olayın Türkiyede duyulmaması için toplantıyı terk edip ülkeye dönüyordu. Bu davranış hem doğru değildi hem de kürt sorunundan kaçmak artık çözüm değildir.

Batı avrupa ülkeleri arasında kürt sorununa yakın ilgi duyan ülkelere birisi de İsveç'tir. İsveç kamuoyu öteden beri kürt sorununu merakla izlemektedir. İlk etaplarda kürt sorununu sempatiyle izleyen İsveç kamuoyu, Başbakan Olof Palme'nin öldürülmesiyle, Kürt halkına düşman yaydıkları negatif propagandayla ortaya çıkan olumsuz durumun izleri sürüp gitmekle birlikte son dönemlerde yapılan haksızlıkları gidermek, oluşturulan kötü izlenimleri ortadan kaldırmak ve kürt halkının haklı mücadelesine destek olmak amacıyla tarihsel önem taşıyan adımlar atıldı.

Öteden beri kürt sorunu konusunda ilkeli davranan ve kürt halkına destek olan VPK ile SD parti'nin olumlu tavırları ve özellikle kamuoyunun yakın ilgi ve desteği giderek parlamenteroda gurubu bulunan bütün partileri etkiledi. Kürt federasyonunun çalışmalarına, kürt kreş ve gündüz bakım evlerinin açılıp faaliyetlere başlamalarına, kürt yüksek öğretmen okulunun faaliyete girmesine, kürt dili ve edebiyatının gelişmesine verilen desteğe ve ilgiye karşı, İsveç, hükümeti ve kamuoyu, en fazla Türkiye hükümetlerinin protestolarına maruz kalmış ve türkiyenin şimşeklerini üstüne çekmişti. Fakat alınan kararların ve atılan adımların geri alınmasına etki etmedi. Aksine kamuoyu nezdinde haklılık kazanan kürt sorunu daha fazla ilgi ve destek artmıştır.

Öteden beri çalışmalarına başlayan "kürt hakını koruma komitesi" 16 mart halepçe katliamının 1. yıl dönümü dolayısıyla kuruluş kongresini yaptı. Komitenin kuruluşu kamuoyunda büyük ilgi uyandırdı ve sempatiyle karşılandı. Böylesi kuruluşlar bütün ezilen halkların kurtuluş mücadelesinde tarihsel bir rol oynadığı gibi bu kuruluş da kürt halkının haklı mücadelesinde önemli bir yeri olacaktır. Komitenin kuruluş kongresiyle ortaya çıkan yeni durum, kürt halkını sevindirmiş güven ve moral vermiştir. Bu komitenin kuruluşu bile kürt sonunun uluslararası bir nitelik taşıdığının kanıtıdır.

Komite başkanlığına İsveç kamuoyunda saygın bir yeri olan metal işçileri sendikası başkanı Leif Blomberg getirilirken, başkan yardımcılığına da çocuk esirgeme kurumu başkanı Thomas Hammarberg seçildi. Komitede parlamentoda gurubu bulunan tüm partilerin temsilcileri yer alırken; kızıl hac, PEN kulubu, hür kliseler birliği, gazeteciler, BM diplomatları, çocuk esirgeme kurumu temsilcileri de yerlerini aldılar. VPK eski başkanı ve saygın komünist C H Hermansson ile dünya çapında tanınan yazar ve tiyatroyo sanatçısı Gösta Ekman da yönetim kurulunda yer aldılar. Komitenin kuruluşu ile birlikte kürtler arasında yaygın olan "kürt halkının dostları yoktur" teriminin doğru olmadığı, kürtlerin dostu ve dünya çapında destekçileri olduğu gerçeği bir daha kanıtlanmış oldu. Bu deyim, işkencelerde can veren, idam sehpalarına çekilen, kürt direnişlerde ölen şehitler için yakılan ağıtlarda kalacaktır. Zamanı durdurmak, yelkovanı geri çevirmek, kürt sorununu dünya demokratik kamuoyunun gündeminden söküp atmak artık olanaklı değildir. Komite başkanı "komitenin başkanlığına getirilmekle, kürt halkının haklarını savunmaktan gurur duyuyorum" demesi açık bir kanıttır.

Kürt sorununa dünya çapında gösterilen bu ilgi, henüz ne yazık ki sorunu BM nezdinde tartışmaya açamamıştır. Hollanda'ya barış sarayının 75. açılış yıl dönümü törenine katılmak üzere giden BM genel sekreteri Perez de Cuellar'ın arabasının önüne bir kürt gencinin, Halepçe katliamını protesto etmek amacıyla kendisini atması sonucu, BBC, Hollanda, Belçika televizyonları olayı naklen yayınladı. BBC muhabirinin bir sorusu üzerine Perez de Cuellar şöyle dedi: "...buna rağmen henüz kürt sorununu BM gündemine alamadık ve bu durum kaygı vericidir." Doğrudur. Bundan gaygi verici bir sorun azdır veya yoktur. 21. yüz yıla yaklaştığımız bu süreçte 25 milyona yaklaşan büyük bir nüfusuyla, köklü bir kültüre sahip olan kürt ulusu bizi bir ulusun kendi öz toprakları üzerinde bütün insani ve ulusal haklarından mahrum bırakılması, yok olma tehdidiyle karşı karşıya kalması hem kaygı vericidir hemde insanlığın hemde çağdaş insan anlayışının bir utancıdır. İnsanlık bu utancını "kürt hakını koruma komitesi"nin ilan ettiği "Mart ayı kürt halkıyla dayanışma ayıdır", bu mart ve gelecek bütün martlarda, kürt halkının kurtuluşuna kadar göstereceği dayanışma ile yok edebilir. Kürt halkı böyle bir dayanışmaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyuyor.

(4)
"halkların hakları ve kurtuluşu için yunan birliği" başkanı ve PASOK MK üyesi M. Xaralambidis in dediği gibi "Barışçılığımız, enternasyonalistliğimiz, ve hümanistliğimiz kürdistanla göstereceğimiz dayanışmayla kıyaslanıyor."

TÜRKİYE DE İNSAN HAKLARI VE KÜRT SORUNU

Genel olarak insan haklarının çiğnendiği Türkiye de, kürt halkı çifte bir baskı görmektedir. Türkiye'de insan hakları öteden beri tartışılıyor. Ne ki bu sorun 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle birlikte daha bir üst noktaya ulaştı ve dünya demokratik kamuoyunun gündemine girdi. Türkiye'de emekçilerin ekonomik, kişisel, politik hemde insani hakları elerinden alınmış ilerici parti, dernek, sendika kapatılmıştır. Sol'un yasal çalışma hakkı gaspedilmiş, politika yapma bir avuç burjuva'ya bırakılmıştır. Binlerce insan işkenceden geçirilmiş, 100lercesi ya idam edilerek ya da işkencede ~~işkenceyle~~ öldürülmüştür. Ceza evleri ilerici insanlarla doludur. Bütün bunlara rağmen dünyanın gözünün içine bakarak tücar kafasıyla "demokrasiye geçtik, çağ atladık" naraları atılıyor. Bu iki yüzlülüğü açığa çıkaran ve yasal partiyi kurmak amacıyla ülkeye dönen Haydar kutlu ve Nihat sargın, hem türkiyede insan haklarının, demokrasinin hem de kürt sorununun dahada güncellik kazanmasını sağlamıştır. Ardından 8 politik göçmenin ülkeye dönüşü izledi. Bunlardan 5. nin geri gönderilmesi, içeriye alınan 3. kişiden birisine dünyanın gözü önünde işkence yapılması ile süren mücadele insan haklarını dahada göndemde tutulmasına etki etmiştir. Kürtler üzerinde yoğunlaşan operasyonlar, insanlara insan dışı'nın yedirilmesi ve Irak kürt mültecilerinin korkunç durumu bu sorunun daha da güncellik kazanmasına neden olmuştur. Türmiyede demokrasi, yöneticilerin ağızlarında geveledikleri sahte bir sözcükten öteye gitmemiştir. Gerçekte ise demokrasi yoktur.

Türkiyede insan haklarının ihlali ve kürt halkına yapılan baskı doğal olarak dünya demokratik kamuoyunun tepkilerine yol açmakta ve bu baskılara karşı onların dostça ve kardeşçe desteği geniş boyutlu olarak öne çıkmaktadır. Ancak uluslararası desteğin ve dayanışmanın tek başına yeterli ve çözümleyici olmadığı bir kere daha görüldü. Bu nedenle demokrasi güçlerine büyük görevler düşmektedir. İnsanlık onurunun ayaklar altına alındığı ve kürt ulusunun varlığının bil inkar edildiği türkiyede, türk aydınına, sanatçısına, sinema oyuncusuna, bilim adamına, büyük görevler yüklüyor. İnsanlık onurunun yükseltilmesi mücadelesine omuz vermek ve kitleselleştirmek tüm demokratım, humanistim diyen herkese düşmektedir. Kürt halkıyla dayanışma, hem newrozün kutlandığı hemde halepçe katliamının 1. yılını doldurduğu bu günlerde daha bir fazla güncellik kazanmaktadır. Irak kürt mültecilerin mültecilik ve serbest dolaşım hakkı bu dayanışmada önemli bir yer tutmaktadır. mart ayı ve gıderek 1989 yılı türkiye aydının, sanatçısının, bilimadamının demokratım, hümanistim diyen tüm güçlerin, nefrete karşı, hertürlü ırkçılığa, şovenizme, ulusal ayrımcılığa karşı insanların birbirlerini anlamalarını ve görüşmeler yoluyla anlaşmalara varmalarını engeleyen tüm politik kararlara ve engelleyici yasalara ve köhnemiş gerici düşünce ve anlayışlara karşıselerini yükselttikleri, kürt ulusunun özgürce yaşama arzularını dile getirdikleri ve uğruna mücadele ettikleri bir ay ve yıl olmalıdır.

Türkiyede insan hakları ve kürt ulusal sorunun çözümü, hükümetlerin alacağı kararlar, yapacağı antlaşmalar ve AT ye girmek için vereceği üdünlerle grati altına alınamaz. Bu hak ve özgürlükler için, var olan ekonomik, sosyal, politik ve ulusal eşitsizliğin nedeni olan gerici politik rejimin hedef alınmasıyla tüm uluslardan emekçilerin, demokrasi güçlerin birliktenliği ve dayanışması temelinde, kalıcı ve içtenlikle, bütün ulusların hümanist, demokratik ortak kültürüne dayalı olarak yükseltecekleri bir mücadele sonucunda gerçekleşebilir. Her şeyden önce bu günden varolan tabulara karşı sesimizi yükseltmemiz bir zorunluluktur. Aziz Nesin Temmuz dergisi 12. sayısında Söylediği gibi "Türkiyede tabular vardır. Bir tanesi ve en yeygın olanı dinsel tabudur. Ondan sonra cinsel tabu gelir. Ondan sonrada hepsinden güçlüsü ama az konuşulmuş olan askersel tabudur". Daha sonraki aşamada sayın Aziz Nesinin kendisi de pratikte gördüğü ve bu tabuyu kırdığı nedeniyle yargılandığı, bütün bu tabuların tabusu, Kürt tabusudur. Bugün bu tabular teker teker yıkılıyor. Kürt ulusal sorunu da tabu olmaktan çıkıyor. M. Ali Birand "bu çocuğa bir ad koyalım bizim ülkemizde bir kürt sorunu vardır" diyerek, bu güçlü tabunun kırılmasına yönelik bir dönemi başlattı. Türkiye basını "kürtler" kavramını olağan bir şeymiş gibi kullanıyor. Diyarbakır zindanından yükselen ve dışardan büyük destek gören direniş dalgaları karşısında görüşmelerin ana dilde kürtçe'yle yapılması hakkı elde edildi. Irak kürdistanından gaz bombalarının yıkıcı ve yokedici etkisinden kaçarak, türkiye sınırlarını zorlayan insal seli karşısında Başbakan Özal ancak kürtçe tercüman kullanarak ilişki kurabildi, böylece yıllarca idia ettiklerini kendi eliyle inkar etmiş oldu. Kürt sorunu her ülke dışına çıkan devlet ve hükümet yetkililerin veba hastalığından kaçır gibi sakınmalarına rağmen önlerine bir bela gibi çıkması ve sıkıştırılmaları sonucunda bir şeyler söylemek ama bu sorundan söz etmek zorunda kalmalarını getirdi. Sorun parlamentoya kadar uzandı. Parlemantoda bu tabuyu kıran kimi ilerici milletvekilleri ile birlikte Kürt milletvekilleri "tabiri yerleşmiş durumda. Yıllardır kaba kuvvete, zorbalığa ve tüm baskılara karşı sesini yükseltmemeyen türkiye aydını, teker teker bu tabuyu kırarak, bu sorunun tartışılması için koşullarının oluşmasına yönelik sesini yükselttiler ve bu sorundan söz ettiler. Türkiyede cumhuriyet boyunca kürt halkının inkar politikasının çatırdaması, kürt halkının haklı ve demokratik mücadelesinin, kürt sorununun dünya çapında yarattığı ilginin ve

somut olayların etkisi temelinde gerçekleşiyor. Kürt sorunu türkiye halkının vicdanında haklılık kazanmış ve giderek pekişip güçleniyor. Tarihte çarpık, tek yanlı ve doğru olmıyan bir bilgi temelinde, şovenist bir anlayışla aktarılan tüm mücadeleler teker teker aklanıp tarihsel gerçekliği meydana çıkartıyor. Bugün bazı ulusların ve azınlıkların, diğer bir ulusun egemen güçleri tarafından baskı altında tutulmalarını, insanların bilincinde haklıymış şovenist ve anti hümanist olarak ortaya çıkan tehlikeli, ilkel ve gerici düşünce ve anlayışları yıkmak için bütün çağdaş insanların görevi olduğu gerçeği, bugünkü somut Türkiye koşullarında bir daha yaşamsal önemini dayatıyor. Bütün bu olup bitenler türkiye hükümetlerin kabul ve onayliyacıkları-kolaylıkla-bir durum değildir. Fakat yaşamın acı gerçekleri karşısında yıllardır inatla, ilkelce oluşturulmuş kalıpların yıkılması, özgür düşüncenin çıplak olarak ortaya çıkması artık bir zorunluluktur. İnsanlık onurunu ayakta tutan ve yükselten güçlere karşı, yenilmemek ve direnmek için çaba harcamak boşuna zaman kaybetmekten başka bir şey değildir. İnsanlık onurunu ayaklar altına almakla çağ atlanamaz. Bugün Kürt sorununu askeri yöntemlerle çözmek olanaklı değildir. Demokrasiden, insan haklarından söz edilecekse bunların en belirgin özellikleri olan dil, inanç özgürlüğü, yasal ve sosyal haklar ile ulusların eşitliği ve kardeşliği dışında ele alınamaz. Kürt halkının varlığını inkar etmek, dilini özgürce kullanma hakkını elinden almak ve her türlü ezgi ve yoksulluğa terk etmek demokrasinin veya hangi demokrasinin ilkelerine uygundur. Besbeliki bu sahtece gevelenen demokrasinin bir ürünüdür. Böyesi koşullarda demokrasiden söz etmek, deveyi hendekten geçirmek gibi bir şey olsa gerek. Bu küçük fakat önemli haklar demokrasinin vazgeçilmez ön koşullarıdır ve onlarsız demokrasi asla olmaz. Afganistandan soydaşlarımız diye getirtilenlere mültecilik ve serbest dolaşım hakkı ile türkiye koşullarına bağlı olarak iyi bir yerleşim sağlanırken, Irak kürdistanından gelen kürtlere bütün bunlar verilmezken hangi eşitlik ve insanlıktan söz edilebilir.

Türkiye, altına imza attığı BM insan hakları bildirgesinin gereklerini yerine getirmek zorundadır. Kürt ulusunun varlığının yasal olarak kabul edilmesi, dilini özgürce kullanması, Irak kürt mültecilerin, mültecilik ve serbest dolaşım hakkının sağlanması gibi insani, ulusal ve demokratik haklar, eşit haklar çerçevesi temelinde ele alınmalı, yeni ve güçlü kampanyalar açılmalıdır. Newroz gibi tarihsel bir önemi olan, zulme ve baskıya karşı direnmenin bir sembolü olarak kürt halkının kültürel gelenekleri arasında yer alan bir bayramın özgürce ve yasal olarak kutlanması, bu kampanyalarda önemli bir yer tutmalıdır. Açılacak kampanyalarda, bilim adamların, sanatçıların, sinema oyuncuların, yazar ve kültür elemanların saygın bir yeri olmalıdır. Türkiye aydınları bu sorunu üstlenmek, insanlığın yüzkarası olan bu ilkel durumu ortadan kaldırmak gibi bir görevleri söz konusudur. Bu görevlerine sahip çıkıp, onu onurlu bir görev gibi yükseltmek, kürt halkına yapılacak en iyi destek olacağı gibi kürt halkı bu görevleri talep etmekte ve beklemektedir. Kürt halkı, kardeş türk halkının her zaman kardeşçe yardım ve desteğine ihtiyaç duyduğu gibi bugün bütün benliğiyle talep de ediyor. Ezilen kürt halkına destek vermek, kürt halkının haklı istemleri, arzu ve insani taleplennri için mücadele etmek insani bir görev olduğu gibi, ertelenmez ve dışalanmaz bir borç olarak da görülmelidir. Kürt halkının kendi kaderini özgürce tayin etmesi, onun vazgeçilmez demokratik, çağdaş ve humanist hakları için sesimizi yükseltmemizin zamanı çoktan gelmiş hata geçmiştir bile.

Nezir Akat

18.06.09

LÜTFEN, BİRAZ DAHA DEMOKRASİ!

Parti içi demokrasinin gelindiği bu noktadan hareket ederek nedense kimi yoldaşlarımızın kuşkulu yazılarına günümüzde raslanır oldu.

Nitekim, YENİ YOL' un 26. sayısında DOĞAN DİNÇ imzalı yoldaşın "Demokratik Bir Parti Oluyormuyuz?" başlıklı yazısında bunu görebiliyoruz.

Bu yoldaşın böylesi içerik taşıyan yazısı kanımca bazı yoldaşlarında düşüncesini yansıtmaması bakımından önemlidir.

Kendisinin de belirttiği gibi "Stalinci mirasın terkedilmesi konusunda genel bir fikir birliğimiz var." Evet bunda hemfikiriz . Bu konuda şu veya bu şekilde yol aldığımızda bir gerçektir.

Ne varki, tartışmaların çeşitlilik kazandığı günümüz gerçeğinden çıkarak "Bir çırpıda üç demokrasi!" eğilimi onda haksız yere kuşku yaratmıştır.

Hatta, parti içi tartışmaların sürmesi hali TBKP'yi burjuva sosyal demokrat partileri tarzında bir anlayışa savuracağı endişesini dile getirerek "demokratikleşmeye sınır" koymak istemektedir.

Böylelikle, kimin için daha fazla demokrasi sorusunda yanıtlanarak ortaya çıkmış oluyor.

Daha düne kadar halk adına kurulan "Proletarya Diktatörlüğü"nden halkın olumsuz şekilde etkilendiğini, stalinist anlayışla parti içinde oluşturulan merkezi otoritelerin bir alt kademedeki yoldaşlarına hangi üslup ve kurallar içinde yaklaştığını bugünkü gibi hatırlıyoruz.

Ve o günden düne kadar bunun olumsuzluklarını yaşadık. Bu gün ise üzerimizden eski mirasın kalıntılarını atma çabası içindeyiz.

Günümüz, eski tipten parti anlayışını terketmemizi istiyor ve bugün yeni tipten parti anlayışının kapısını aralıyor.

Bu nedenle parti içi tartışmalardan olabildiğince yararlanmamız bugünün bize da yattığı tarihsel bir fırsattır.

Bu fırsatı değerlendirmek ise öne sürülen tek bir alternatif düşünceyle yetinilmeyip onu tamamlayıcı, zenginleştirici başka alternatif düşüncelerle olanaklıdır, Bu yüzden "Bir çırpıda üç demokrasi!" alternatiflerinden çekinmemek tam aksine bunlardan yararlanmak gerekir diye düşünüyorum.

Ve yine aynı yazar şimdiki tartışmalardan çıkarak "sağa savrulmayı" önlemek için tartışmalara sınır getirilmesini savunmaktadır.

Yani bu bir anlamda bugün geline, sonuçlandırılmamasına rağmen yarım kalmış düşüncelere "zincir vurmak" ve ne idiği belirsiz bir teoriyle yetinmektir.

Böylece sözüm ona hertürlü sapma önlenecek, şimdiki durumumuz eskiye oranla daha güçlenecek!...

Bence hiçte öyle değil. Böylesi bir önlemin alındığı varsayımından çıksak bile sonuç itibarıyla kollektifizmi retetmek, bireysel düşünceyi yüceltmek olmayacaktır?

Yani, çok renklilik yerini tek renkliliğe, çok çeşitlilik yerini donukluluğa ter edecek böylelikle, eskiden olduğu gibi partiye suni sessizlik hakim olacak, yukardan indirilen direktifler bir aşağıdaki yoldaşın kafa sallamasıyla geçirilecek ve tüm bunlara bakarak "Yeni Tipten Çağdaş ve Yığınsal bir Parti" kurmanın şerefine kadeh kaldıracağız...

Üzerinde titizlikle durmak istediğim bu konuyu derinleştirerek yazımı sürdürmek istiyorum.

Çoğumuzun bildiği gibi parti içi demokrasi durup dururken ortaya atılmadı. Bu her türlü dogmatizmden kurtulmaya, tıkanıklığa yol açan nedenleri ortadan kaldırmaya, Yeni Tipten Çağdaş, yığınsal bir parti olabilmenin koşulları üzerinde araştırma yapmaya yönelik ilk adımdı...

Bunu atılan ikinci adım izledi: Bu demokrasi sınırları içinde tartışma yapmaktı. Bugün gelinen nokta ise içinde kimi olumsuzlukları taşısa bile bu tartışmalardan hepimizin olabildiğince yararlandığıdır.

Elbette, askeri yöntemlerle bugüne gelen bizlerin demokrasi geleneği olmadığından şimdiki canlı, çeşitli, değişik seslerin duyulduğu tartışmaya bakıp şikayet edenimiz çıkacaktır.

Nitekim çıkıyorda. Bazıları eski yöntemlerin tekrar gelmesini savunurken, bazılarıda "parti bölündü... bölünecek..." diye tedirginlik duyuyorlar. Kimileride hiç olmazsa "savrulmayı" önleyelim diye demokratikleşmeye sınır koymak istiyor. Sonuçları ise ne ete, ne süte dokunmadan cephe gerisinde bekliyor...

İşin ilginç yanı ise tüm bunların yenilik adına yapıldığı, tavır alındığıdır.

Tartışma amaca ulaşmak için bir araçtır. Sonuca ulaşmadan tartışmayı durdurmak hamilelik süresini doldurmamış kadının erken doğumuna benzer: Çocuk ya sakat, ya ölü doğar.

Tartışmalarda renklilik, çeşitlilik aranır. Hele bizim gibi yeni tipten çağdan ve yığınsal bir parti yaratmanın iddiasında olanlar için aynı zamanda bu renklilik, çeşitli düşünceler gelişme perspektifimizin olmazsa olmaz koşuludur.

Günümüz özelliklerinden biriside bundan böyle çağdaş komünist partileri içinde farklı yaklaşım sahipleri ninde varolabileceği gerçeğidir diye düşünüyorum.

Z. PİK

Bochum

SANAT,SANATÇI İLİŞKİLERİ VE NAZIM HİKMET ARAŞTIRMA
MERKEZİ ÜSTÜNE

Sanatın gücünü,toplum üstündeki etkinliğini,yönlendiriciliğini burjuvazi iyi biliyor. Ülkemizde belli dönemlerde estirilen devlet teröründen,baskılardan en çok payını alanların yazar-sanatçı oluşu raslantı değildir. Onlar hapisanelerin değişmez kişileri oluyorsa,tüm yaşamı gözaltında geçiyorsa,sağlık nedenleriyle yurtdışına çıkmaları engelleniyorsa bunun önemli nedenleri vardır. Ne,den,toplumcu sanatçıları yıldırma,onların toplum üstündeki etkisini ortadan kaldırmaktır.

Sanat güçlü bir silahtır kullanılabilirse. İnsanımızın ekmek-su gibi gereksinmesi olmalıdır,bu düşünce verilebilirse. Çağdaş dünyanın çağdaş insanlarıdır önce ona sahip çıkabilecek. Onu yani sanatı toplumun çıkarları yönünde iyiden,güzelden,barıştan yana kılabilme toplumcuların,komünistlerin,sanatçıların vazgeçilmez görevidir.

Ülkemizde yazında Yaşar Kemal,sinemada Yılmaz Güney,müzikte Ruhi Su,dünyamızda Charlie Chaplin,Picasso,Nazım Hikmet,Neruda,Brecht bugüne dek aşılamadı. Sanat toplumcu sanatçıların tek elindedir tüm dünyada. Bunun tek nedeni sanatçıların dünya görüşü değildir. Onları güçlü kılan özgün sanatlarının kitleler üstündeki etkinliği,insanı ele alışlarındaki incelik,duyarlılık,güzel günlere olan özlemi,umutu sıcak bir somun gibi sunmalarıdır.

Kolay değildir toplumcu sanatçı olmak,hele partiliyse yıldırımlar hep üstünde dolaşacaktır. Bir Nazım Hikmet,bir Ruhi Su,bir Orhan Kemal bunun canlı örnekleridir.

Bugün ülkemizde sürdürülen kültürsüzleştirme politikasına,devlet desteğinde bulunan bireyci-kaderci içerikli yoz sanata-ki burjuva sanatı bile değil- karşı toplumcu sanatı geliştirebilmek önce sanatçılara,yazarlara sahip çıkmaktan geçiyor. Kültürel çalışmalar partimizin geçmiş dönemlerde yeterince üstünde durmadığı önemli bir konudur. Kitlelerle iletişim kurmada kültürün önemli bir parçası olan sanatın rolü yadsınamaz. Sanatın yaratıcısı olan sanatçılarla kalıcı,dar görüşlü çıkar anlayışına dayanmayan sağlıklı ilişkilerin kurulması kaçınılmazdır. Bu konuda partimize önemli görevler düşüyor. Sanatçıların,yazarların partimizden beklentileri vardır. "Bu bizden değil" dar mantığı artık partimizde aşıyor "bu bizden sayılır çünkü toplumcu sanatçıdır" düşüncesi ege-men kılınmaya çalışılıyor.

Çeşitlilik içinde birlik ve komünist partisi anlayışına yaklaşımımız,toplumumuzda önemli bir yeri olan sanat ve sanatçılarıyla olan ilişkilerimizle renk kazanacak,güç kazanacaktır. Partimiz,üyelerimiz,yandaşlarımız bu konuda çok duyarlı olmak zorundadır.

Partimize büyük katkıları olan başta Nazım Hikmet olmak üzere Orhan Kemal,Ruhi Su,Sabahattin Ali,Fahri Erdenç gibi sanatçılarımız yeterince değerlendirildi mi? Bugün yaşayan partili olsun,olmasın toplumcu yazar,sanatçılarla ilişkilerimiz nasıl? Onları gerçekten anlayabildik mi? Komünistlerin içinde olduğu örgütlerde bu sanatçılarımızın yaptıklarını insanlarımızla,işçi sınıfımızla tartışabildik mi? Onlara yeterince sahip çıkabildik mi? Bu sorulara doyurucu yanıt verebilmek şimdilik zor.

Türkiye insanın,işçi sınıfımızın yüzakı Nazım Hikmet'ten başla-
yarak yapacak çok şey var partimizin önünde. Nazım'ın yapıtları,
makaleleri,onunla ilgili çıkan kitap,yazı,değerlendirmeler,fotoğ-
rafları ve onunla ilgili birçok malzeme bir araya toplanarak ar-
şivlenmelidir. Nazım'ın sanatı ve kişiliği üstüne araştırma yapan,
bilgi derleyen kalıcı bir "Nazım Hikmet Araştırma Merkezi" kurul-
malıdır. Bu kuruluşun şimdilik Türkiye'de oluşturulmasının zorluk-
ları düşünülerek yurtdışında yaşama geçirilmelidir. Böylece ileri-
de yitip gidecek birçok değerli malzemeyi koruma altına almış olu-
ruz. Bu olanak vardır. Bu merkezin görevleri ve çalışmaları öz o-
larak şunlar olmalıdır.

1. Nazım Hikmet ile ilgili değişik bilgileri toplamak.
2. ~~Yayınlanmış~~ tüm yapıtlarını (Türkçe ve öbür dillerde) birer adet toplamak.
3. Tüm makalelerini bulmak.
4. Onunla ilgili yazılan tüm kitap ve yazıları toparlamak.
5. Tüm fotoğraflarını biraraya getirmek.
6. Bugüne dek yayınlanmamış,günlüğüne çıkmamış yapıtlarını araştırıp bulmak.
7. Şiir sözlerinden yapılmış müzik yapıtlarını toplamak.
8. Onunla ilgili herhangi bir konuda bilgi almak isteyenlere yardımcı olmak.
9. Yaşayan yakınlarıyla (kızkardeşi,eşleri,oğlu) ilişkide olmak.
10. Onun sanatı ve kişiliği üstüne araştırma yapacak çalışmalar yapmak.
11. Yurttaşlık hakkının kazandırılması için çalışmalar yapmak.

Yukarıdaki öneriler daha da geliştirilerek sağlıklı işleyen böy-
lesi bir merkez oluşturulması sanat alanında büyük boşluğu doldu-
racaktır. Başta Vera Tulyakova ve Nazım'la ilişkisi olan Sovyet
türkologları olmak üzere onun yaşamda olan dostlarının katkısı a-
linabilir bu çalışmada. Eğer bu düşünce partimiz tarafından ya-
şama geçirilirse Nazım Hikmet'e karşı görevimizi yerine getirdiği-
mizi içrahatlığıyla söyleyebiliriz. Böylece öbür sanatçı,yazarla-
rımız için yapacağımız çalışmaların kapısını aralamış olacağız.
Birleşmiş Milletler Kültürel Gelişme 10 Yılı nedeniyle bizden bek-
lenen bu olmalıdır.

ÇETİN ZORLU

Not: Yukarıdaki yazımı makale şeklinde Yeni Yol'da yayınlar-
sanız memnun olurum. Lütfen şehir adı vermeyiniz. Se-
lamlarımla.

YENİLENMEYİ BAŞARMAK ZORUNDAYIZ.

Marksiizm-Leninizm gelişiyor. Çağımızın karmaşık sorunlarına yanıt arıyor. Teoride yenilenme çabaları giderek derinleşiyor. Uluslararası komünist hareket canlı yaratıcı bir tartışma içerisindedir. Tartışma-pratik uygulama-tartışma süreciyle bir çok yeni yaklaşımda kesinlik kazanıyor. TBKP üyeleri olarak teorik yenilenmenin gerekliliğine inanıyoruz. Bu sürece aktif katılarak, hem komünist hareketin, hemde kendimizin yenilenmesine çaba gösteriyoruz. Bu çaba içerisinde olmayan komünist, gelişmenin özünü yakalayamaz. Hele hele canlı-yaratıcı bir tartışma içerisinde hiç olamaz. Bu tipten yoldaşlarımızın olacağını hiç düşünmek istemezdim? Neyazıkkı gerçek bu isteğimi doğrulamıyor. Yanlızca bu tipten yoldaşlarımız değil, marksist solun bir bölümüde, farklı konulardan hareket ederek gerçeği birlikte arama çabalarına sırtını çeviriyor. Dahada ötesi, yenilenme çabamızı, marksizimden uzaklaşma onu sulandırma olarak değerlendiriyorlar. Sanki marksizm leninizm donmuş bir kalıp olarak görülüyor. Değişen çağın sorunları karşısında gelişebileceği gerçeğine karşı bir direnç içerisinde bulunuluyor. Tüm bilim dallarının gelişebileceği (Temel yasallıklar çerçevesinde) saptaması marksist diyalektiğe aittir. Marks, leninin katkılarını neden gerçekleştiremedi? Kuşkusuz marks leninin yaşadığı ve karşısında bulunan sorunların olduğu bir dönemde yaşasaydı leninden farklı bir şey yapmazdı. Şimdi dünyamız, lenin dönemi dünyasından nitel olarak farklıdır. Sorunlar farklıdır. Şimdi şu soruyu sorabiliriz. sanırım. Lenin yaşasaydı, çağımızın sorunlarına nasıl yaklaşırdı? Lenin yaşadığına göre, bu yanıtı çağımızın leninistleri olarak bizler vereceğiz.

Bilimsel ve teknolojik devrimin gezegenimiz üzerinde yaratacağı etkiyi, bu etkinin boyutlarını 1920-1930 lu yılların leninistleri nasıl düşünebilirdi? Nükleer silahlanmaya geçileceğini, bu silah türünün insan soyunu ve uygarlığını yok edecek düzeye gelebileceğini buna karşı barış mücadelesine nasıl yaklaşılması gerekeceğini o yıllarda öngürülebilirmiydi? Ozon tabakasının delinme tehlikesi, doğanın bu denli tahribatını buna karşı nasıl bir mücadele yapılması gerektiğini o yıllarda tam anlamıyla kavranabilirmiydi? Bilimsel teknolojik devrimin işçi sınıfının nicel-nitel yapısındaki değişikliklerinin neler olabileceği, komünist partilerinin nasıl bir politikaya yönelmesi gerektiğini söyleyebilirmiydik. Tartışmasız bunlara en bilimsel doğru yanıtları lenine bakarak vereceğiz. Marksizmin leninizmin temel yasallıklarından hareket ederek vereceğiz.

Bilimsel teknolojik devrim öncesi dünyası ile günümüz dünyası arasında köklü niteliksel bir farklılık vardır.Şimdi diyoruz yeni duruma eski tarzda yaklaşamayız.Örneğin emperyalistler arası savaşa eski tarzda yaklaşabiliyormiyiz? Emperyalist ülkeler arası savaş konusunda leninin çizdiği politika şöyleydi:"Kaçınılmaz olan emperyalist savaşı önlemek, diğer yandan koşullar uygunsa iç savaşa dönüştürmek.O dönem için gerçekçi olan bu yaklaşımı, dünyamızın yeni durumu karşısında aynen sürdürebilirmiyiz.Şimdi dünya savaşı kaçınılmaz değildir.Bu durumdan mutmak ve mutlak kaçınmak gerekiyor.Nükleer savaşı önlemek artık işçi sınıfının tarihsel misyonudur.Dünyamızın geldiği bu noktada NÜKLEER SAVAŞ kaçınılmazdan 'kaçınılır' hale gelmiştir.

Dünyadaki yeni durum karşısında, komünist partileri(stratejik) temel politik çizgilerini yeniden gözden geçiriyorlar.Programlarını yeni baştan ele alıyorlar.Uluslararası komünist hareketin bir parçası olan partimizde bu gerçeklerden hareket ederek, bunu yapmaya çalışıyor.TBKP'nin yenilenme çabası dünyadaki yeni durumdan kaynaklanmaktadır.Partimiz olumlu-olumsuz eleştirilerle tartışılıyor.Tartışılmalıdır.Bu tartışmayı karşılıklı birbirimizden öğrenme, önyargısız yaklaşabilme, giderek gerçeği birlikte arama çabalarını yaratabilirsek ülkemizin marksist devrimci güçlerinin yararına olacaktır.Parti anlayışımızdaki yeni yaklaşımlar en çok tartışılan konular arasında.Doğal olarak bu tartışma kendi içimizde daha fazla yer tutuyor.Yeni yolda birçok görüşler öne sürülüyor.Parti anlayışındaki 'yenilenme çabalarına değineceğim.

İşçi sınıfının misyonundaki genişleme görevleri ve mücadele koşullarındaki değişiklikler, parti-program anlayışını dolaysız etkiler.Parti içi demokrasi ve açıklık en çok tartışılan konular. Bu noktayı aydınlatmak için lenine dönmek gerekir.Parti içi demokrasinin ve açıklığın en gelişkin olduğu dönem, leninin partisinin başında olduğu dönemdir.Lenin parti yönetiminde kendisi gibi düşünmeyen yoldaşları ile birlikte çalışmayı nasıl başardı?Daha sonra bu anlayış nasıl değişti?Tek tip düşünen buyrukçu yönetim tarzı farklı görüşlere tartışma ortamını kapayarak dönem nasıl başladı? Parti anlayışındaki bu olumsuz gelişmeyi,kendi yapımızda görebiliyoruz.Farklı görüşlere yan gözle bakma, bastırma buyrukçu yönetim tarzı .Şimdi bunlardan arınmaya çalışıyoruz.Hep birlikte düşünmeye politikamızı birlikte oluşturmaya çalışıyoruz.İdeolojik birlik temelinde farklı yaklaşımlar teşvik görüyor.Azınlığın konumları güvence altına alınıydr.Demokratik merkezîyetçilik giderek sağlam bir yapı alıyor.Şeçim ilkesi rahatladi.Organlar arası iletişim canlı bir yapıya kavuşuyor.Eleştiri ve özeleştiri mekanizması, söz ile işin uyumuna

yöneliyor. Bütün bunların parti içinde bir yaşam biçimine dönüşmesi elbetde zaman alacaktır. Farklı anlam ve yorumlamalara gidilecek. Buda olumsuzluk değil yaşayarak birlikte öğreneceğiz. Çağdaş yığinsal demokratik komünist partisine bu yollardan varacağız. Bu bağlamda, bölgemizde ortaya çıkan farklı anlamalar ve davranışlar üzerine duracağım.

Yeni yol'un 23'üncü sayısında, asım çelik yoldaşımızın imzasıyla bir yazısı yayınlandı. Bu yazıyla parti kamuoyunun yanlış bilgileneceğini düşünerek konuyu açıklık getireceği inancıyla yazma gereği duydum. Yazımın özü şudur: 7-8 kasım tarihinde yapılan bir toplantıda açık haksızlıklar yapıldı. Bunun ve diğer bazı haksız uygulamaların çözümü için, merkez komitesinden birinin gelmesini istedik. Ne yazık ki bu isteğimizde yerine getirilmedi. Bunun üzerine "en militan çalışan en özverili 6 yoldaş" parti çalışmalarını dondurduk. Haklılık yada haksızlık üzerine bir şey yazmayacağım. Parti faaliyetlerini dondurma konusunda birkaç şey söyleyeceğim! "Haksızlık yada yanlış uygulamalar" gerekçe yapılarak bu yönetime başvurulduğunu komünist hareketin tarihinde yalnız bu yoldaşlarda rastladım. Eğer varsa böylesi örnekler anlatılırsa bende öğrenme fırsatını yakalamış olurum. Böylesi durumlarda komünistin silahı vardır eleştiri ve özeleştiri buda organlar ve çalışmalar içerisinde olarak kullanılır. Deniyorki, sorunlar semt yöre sekreteri ile çözülmeye çalışıldı. Buda olmadı, olamazdı. Merkez komitesinden gelecek olan yoldaşın elinde sihirli bir değnek yokki bir toplantıda sorunu çözsün. Çözüm yeri semttir. Ve öylede oluyor şimdi sorunlar semtte tartışılıyor yavaş yavaş çözüm yoluna giriyor. Olamazdı denen şey şimdi oluyor. Yeterki biraz çaba gösterelim komünist iyimserliği elden bırakmayalım. Bir başka örnek: Münih semt komitesi yabancı düşmanlığına yönelik bir bildiri hazırlıyor. Bir yoldaş kalkıyor bildirinin içeriğine katılmadığı için dağıtımına katılmayacağını söyleyebiliyor. Acaba farklı görüşlerde olmamız yapılacak işte farklı düşünenin olmasıdır. Delege olarak katıldığım almanya konferansında bölge ve avrupa komitesinden farklı düşünen yoldaşları gördüm. Batı avrupa tezleri konusunda farklı yaklaşımlar ortaya çıktı. Fakat hep birlikte ortak bir karara vararak ayrıca bir batı konferans yapılmasını onayladılar. Bu durum farklı yaklaşımda olan herkesin yararına olacaktır. Birbirinden farklı düşünen ama partinin işinde hep beraber hareket eden bu yoldaşları görünce tutulan yolun doğruluğunu birkez daha yaşadım. Partimizin böylesi hareket eden yoldaşlarla sorunlarının üstesinden geleceğimize olan inancım birkez daha arttı. Parti içinde her alanda eşitliği getirecek olan ve sunu güvence altına alacak parti içi demokrasi ve açıklıktır. Bu işleyişin tek tek her komüniste yükleyeceği sorumluluktur. Sorumluluklarımızla sorunlarımızı çözeceğiz.

MÜNİH SEMT KOMİTESİ ÜYESİ
HİKMET İLERİ

17 Mart günü akşamı Düsseldorf'da insan hakları, demokrasi ve Kürt sorunu tartışılması için yapılan açık oturuma TEVGER, TSİP ve TEKP'li yoldaşların resmî katılımıyla gerçekleşti.

İnsanhakları, demokrasi ve Kürt sorunu bu kadar geniş sorunlar bu kadarda dar bir çevreyle tartışılabilir mi? Kürt sorununa sahip çıkan, görüş geliştiren, çözüm arayan başka sol örgüt yok muydu? Dialoglar ve işbirliği böyle mi gelişecek?

Кирилл Андреевич

Ennenieth 29.3.89

BİRLİK KONGRESİNİN İRADESİ GÖRMEZLİKDEN GELİNMEMELİ

Kendimize sormamız gerekiyor.Daha Birlik Kongresine gelmeden önce bizler neyi,niçin tartıştık uzun süre.Birlik Kongresinin toplanmasına neden gerek duyduk,hangi temel sorunlarımızı çözüme bağladık,hangi kararları aldık Bugün sürdürdüğümüz tartışmalarımızın ana mantığında düne kıyasla bir farklılık olması gerekmiyormu.

Partimizde süren tartışmalardan anlayabildiğim kadarıyla,bugün,tartışmalar iki ana mantık içerisinde gelişiyor.Birinci mantık,Birlik Kongremizle birlikte artık parti kuramımızın genel çerçevesinin ortaya çıktığını ve bu aşamada tartışmalarımızın yeni bir kuram değilde varolan kuramımızın dahada zenginleştirilmesine hizmet etmesi gerektiği anlayışından hareket ederken,ikinci mantık,sanki Birlik Kongresi hiç bir sorunu çözmemiş,yada tamamen yanlış çözmüş mantığından hareket ederek,oluşan demokratik iradeyi yadsıyarak anti demokratik bir yöntemle yeni bir kuram oluşturulması gerektiği mantığını tartışmasında öne çıkarıyor.

Yeni bir politik tartışma kültürü,herşeyi her zaman sil baştan yeniden tartışma demek olmasa gerek.Ben şahsen yeni tartışma kültüründen, planlı,programlı ve bir takvime bağlanmış bulunan her hangi bir sorunun tartışmaya açıldığı bir zamanda özgürce düşünce ifade edebilmeyi,her türlü farklı düşünceye saygılı davranabilmeyi ve oluşan çoğulcu iradeyi kabullenebilmeyi anlıyorum.Bunun için tartışmalarda alınan mesafeyi görmezlikden gelerek yeniden başa dönmevi istiven mantığı doğru bulmuyorum.

Bugün somut bir olgu var ortada.Programıyla,tüzüğüyle,yönetimivle,taban örgütleriyle bir TBKP var.Beğenilsin yada beğenilmesin,doğru yada yanlış bulunsun somut bir çoğunluğun iradesini temsil ediyor.Bu irade demokratik bir iradedir.Geçerlilik süresi tüzük hükmüyle bir takvime bağlanmıştır.Denetlenmesi ve yönetilmesi görevide yönetime emanet edilmiştir.

Yönetim bütün parti üyelerini inisiyatif geliştirmeye,girişken olmaya,ideolojik-politik-örgütsel olarak kendilerini yenilemeye çağırıyor.Aynı görevlerle yönetiminde yüzyüze bulunduğu işaret ediliyor.Ama bu demek değildirki önce eksiksiz yenilenelim ondan sonrada uygulamaya geçelim.Bence yukarıdan aşağıya aşağıdan yukarıya bir bütün olarak TBKP yapılanması kendi görev ve sorumlulukları dahilinde bugün Programımızdan ne anlıyorlarsa başlangıç için temel almalılar ve faaliyete yönelmelidirler.Yenilenme sürecimizi bu alanda dahada zenginleştireceğimize inanıyorum.

Deniyorki eski mantığın henüz aşılammış olması her alanda düzevli bir faaliyetin tutturulmasına engel oluyor,yada,işlerin dahada yavaş yürümesini getiriyor.Sürecimizin yeni olması dolosıya bu durum doğal karşılanabiliyor.Bakat,yenilenme sürecimizin daha hızlı,daha bilinçli ve daha etkili ilerle ve bilmesi için gerekli örgütsel önlemlerin alınması yoluna gitmesi gerekmiyormu yönünün.Yada

bununla birlikte tartışmasını sürdürdüğümüz konuları programatik yaklaşım-
larımızla bağl içerisinde açıklama yoluna gitmesi gerekmiyor mu? Ben bun-
ların gerekliliğine inanıyorum. Çünkü yönetim hiç bir konuda tarafsız de-
ğildir, yönetim olarak yönetim adına düşüncelerini açıklamalıdır. Bu, ki-
şilerin kendi düşüncelerini açıklayamayacağı anlamına gelmiyor. Ne var ki,
partinin düşüncesinin geri plana itilerek gündeme getirilen düşünceler is-
tenilen katkıyı yapmaya yetmediği gibi, genel olmaktadır kurtulamıyorlar.
Diyeceğim, hissedilen boşluğu dolduramıyorlar.

Oysa görmemiz gerekiyor ki, yeni politik düşüncemizi sadece kendimiz
tartışmıyoruz. Aynı zamanda dışımızdaki çok geniş çevreler tarafından da
tartışılıyor. Ki, çok zaman yanlış yorumlanarak aksettiriliyor. Bilinçli
yada bilinçsiz olarak yapılan çerpitmaların önüne geçebilmemiz bakımından
önce TBKP olarak ne düşünüyoruz onu öne çıkarmamız gerekiyor. Bu da, tek
tek yetkili kişilerin imzalı yazılarıyla değil, yetkili organların imzalı
yada imzasız yazılarıyla ancak olabilir düşüncesini taşıyorum.

Tartışmalarımız, nasıl bir komünist parti, nasıl bir program, nasıl bir
tüzük gerekli ~~sorularından~~ sorularından kurtulabilmeli, "çağdaş, yasal, kit-
lesel" bir komünist partisinden ne anlıyoruz? "Yeni politik düşünce" niçin
gerekli? "Yeni politik kültüre" neden gereksinme duyuyoruz? Partide demok-
si ile partide disiplinin karşılıklı uyumu yeni yaklaşımlarımızla bağli o-
larak nasıl sağlanabilir? sorularına yanıt aramalıyız. Birlik kongremizle
birlikte tüm sorunlarımızın adı konmuş, genel çerçevesi çizilmiştir. Ge-
reksinim duyulan düşünsel zenginliğin ayrıntıların tartışılmasıyla oluşabil-
leceğine, pratiğe yönelerek daha da pekişeceğine ve böylece ikna gücünün
dahada artacağına inanıyorum.

Şefik İbrahim/Ortadoğu

12 Mart 1989

~~GerçeklikxxvxxKomünistlerxxdenkxxaxkkmaxkkxxgelen~~

— Sempatizan olduğum dönemleri arıyorum... —

Yoldaşlar ben bir yılı askin bir süredir partiliyim. Ben sempatzanken hayalimdeki Partimiz bir başkaydı ~~burada~~ gördüğüm komünistler ise daha cana yakındılar, onlarla sempatzanken daha iyi tartışabiliyor anlaşabiliyordum. Ne yazık ki bu durum Partiye girmemle beraber birden değişti; şöyle ki, eskiden beraber olgumuz yoldaşlar benim düşüncemi bilmek isteyen, beni teşvik eden ve yetişmemde büyük emek'leri geçen yoldaşlarım bu gün beni emir kulu olmakla, kuyrukculuk yapmakla itham ediyorlar.

Yoldaşlar, benim sempatzanken sahip olduğum düşünce ve savundugum politika ben sempatzanken doğru oluyorda acaba neden partili olduktan sonra yanlış oluyor veya olabiliyor?

Size göre Komünistler, Komünist olmadan daha doğru düşünüyorlardaki Komünist sıfatını alıncamı yanlış düşünmeye başlıyorlar?

Eğer öyleyse sizler neden Komünist oldunuz?

Öyle değilse eğer, amacınız bazı Politik oyunlarla bizleri likide etmekmi?

Bu Yoldaşlarım Parti toplantılarında sorunlarının kişilerle değil politik olduğunu her fırsatta dile getiriyorlar fakat konuşmalarından anlaşılıyor ki sorunları politik değil kişiseldir. Öyle ki bir tanesi kalkıp yoldaşın birinin kendisine yalan ^{file} söylediğini dile getiriyor, bir diğeri eşiyile arasında çıkan sorunların ^mpartiden kaynaklandığını söylüyor, biri Parti saga kaydı Oportinisttir Program ve Tüzüğünü kabul etmiyorum diyor, biri hapiste yatmakla kendini Komünistmi oldum sanıyorsun diyor... v.s....

Bakin Yoldaşların politik sorunlana.

Belki bazı Yoldaşlar bütün bunları neden yazdığımı soracaklardır.

Yoldaşlar, semt komitesinin seçilmesinden sonra birimleri oluşturmak için toplanacaktık, nevar ki seçimlerden sonra üç kez toplanmamıza karşın hala birimlerimiz oluşturamadık.

Nedeni ise bu bir gurup yoldaşın tartışmak istemeleri.

Bu yoldaşlar birileriyle hesaplaşmak istiyorlar onun içinde semt komitesinin aldığı her karara karşı çıkıyorlar kıran kırana bir tartışma olmadan birim oluşturma'nın gerçekleşmeyeceğini kendilerinin birimlerde yer almaları halinde ise sağlıklı çalışma yapamayacaklarını söylüyorlar.

Şimdi bizler neyi tartışacağız?

Birimleri ~~x~~ en sağlıklı bir şekilde nasıl oluşturacağımızı yoksa partinin Programını ve Tüzüğünü kabul etmeyen Yoldaşın Önyargılarını mı?

Yada diğer yoldaşların Partiye veya diğer Yoldaşlara olan ön yargılarını mı?

Hem, Partinin Program ve Tüzüğünü kabul etmeyen birisinin toplantılara katılma ve alınacak kararlarda söz hakkının olması bizim tüzüğümüzün neresinde yazıyor?

Birakin bir Komünist Partisini herhangi bir Demokratik dernege bile üye olmanın ilk şartı o derneğin Tüzük ve Programını kabul etmektir, kaldiki komünist partilerinde bunun yanısıra Komünist ahlak, norm ve ilkeler vardır.

Şimdi bizlerin işleri bu samimiyetten yoksun kişilerin "Vorwurf" lariyle uğraşmak yerine önümüzde duran çalışmalar ve çalışmalara yönelik tartışmalar olmalıdır.

Ben ve benim gibi yoldaşlar Sempatizan olduğumuz dönemleri ~~xx~~ ~~xxx~~ aramak değil , Komünist olduğumuz için gurur duymak ve görevlerimizi yerine getirmek partimizin ~~xxxx~~ bir adım daha ileriye gitmesi için çalışmak, çaba göstermek istiyoruz.

Burada Semt-Komiteimizden istemim Demokrasinin çoğunluktan yana işletilmesidir.

Özgür Tanyeli/Münih

NEV232

Küçük ama önemli bir adım

11 TBKP FAC Bölge komitesinin yürütme komitesine (Yeni yola açılması)
(Yardımı)

Konu:TBKP FAC bölge komitesi ulusa 1 sorun bürosunun 14-21 mart 89

Kürt halkıyla dayanışma haftası değerlendirmesi.

Politik büromuzun Kürt halkıyla dayanışma haftası kararı ve bu karar doğrultusunda faaliyetimiz,ülkemizde demokrasi mücadelesine hizmet etti.Kürt halkının varlığının tanınması onun ulusal temsilcilerinin politik alanda kendilerini yasal olarak temsil edebilmeleri ülkemizde demokrasinin olmazsa,olmaz nedenlerinden biridir.Bu anlamda,Kürt halkının demokratik hakları için yürüttüğü mücadelesine ,dayanışma anlamında 14-21 Mart dayanışma haftamız, partimiz açısından atılan küçük ama önemli bir adım oldu.

Bu eylemimizle Kürt sorunu,bir bütün olmasada genel anlamda parti örgütlerimizin gündemine girdi.

İnsan hakları,demokratik hak ve özgürlükler bağlamında ulusal sorun ülkemizin en yakıcı sorunlarından biridir. Gündemimizdeki yeri sorunun özelliğine bağlıdır.

Dayanışma haftasında parti örgütlerimiz :Açık oturumlar,bilgilendirme toplantıları,uyarı nöbeti,afiş,bildiri gibiçeşitli etkinlikler gösterdiler.Elimize en son yetişen bilgilere göre üyelerimizin ilgilerinin yüksek olduğu,bütün parti örgütlerimizin harekete geçtikleri söylenemez.Açık oturumlarda parti kimliğimizle ulusal sorun politikamızı Bizim dışımızdaki insanlarla canlı tartışma olanağı bulduk.Diğer solun politikamızı anlamaları için açık tartışma olanaklarından yararlanmak gerek.

Ulusal sorun konusunda FAC ve batı Avrupa alanında önümüzdeki dönemde Kürt göçmenlerin sorunları,insan hakları ve demokrasi bağlamında kamu oyunun duyarlılığından nasıl yararlanılacağı,bu anlamda Kürt aydın ve örgütleri ile ilişkilerimizi geliştirmek,potansiyelimizi ve olanaklarımızı ortaya çıkaracak politikamızın olgunlaşmasına katkı yapacak b.Avrupa capında bir toplantı öneriyoruz.

Genişletilmiş toplantıya katılması gerekenler: Örgütlenme, ideolojik, diyalok ve işbirliği, dayanışma ve göçmen sorunlarıyla ilgili kimse, mali ve teknik sorumlu yoldaşlar olmalı. F. Almanyada bu konuda duyarlı üyelerimiz (eyaletlerde ulusal sorun ilgili iş yürütecekler dahil) kurt yoldaşlarımız. diğer batı avrupa ülkelerinden almanyadaki katılım doğrultusunda üyelerimizin katılımında yarar vardır.

Bahis konusu toplantı batı avrupa politik faaliyet tezlerimiz sonuçlanmadan yapılmalı.

~~Bunun için uygun zaman mayıs ayının 1 veya 2. hafta sonudur.~~
Önümüzdeki sene newroz kutlamalarına FAC in üç yerinde yapmak gerek, şimdiden büyük salonları tutmak lazım.

UTKU SAVAS

F. Almanya Bölge Kurulu Üyesi

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VEKE

HALA ESKİ KAFA

Yeniyol'un 26. sayısında "Batı Avrupa konferansı Haziran ayında toplanıyor" başlığı ile verilen haberde, "...Batı Avrupa Yürütme Komitesi'nin (BAYK), konferansın toplanmasına karar verdiğini", TBKP-Politik Bürosunun da (PB) "...Bu kararı onoyladı" bildiriliyor.

Ben FAC-BK'nin bir üyesiyim ve açıklamakta sakınca görmüyorum : Haziran'da B. Avrupa konferansı yapılacağı kararı alınmadan önce, ne FAC parti örgütlerinin ve ne de FAC-BK'nin görüşleri alınmamıştır. Bu kararın alındığına dair sonradan BK'ya sadece "Tepeden inme" bilgi verilmiştir. Ayrıca, BK'ya bilgi verilinceye ve konferans kararı 15 Mart tarihli Yeniyol'da yayınlanıncaya kadar, FAC konferansının ne zaman yapılacağı konusu BK'nin gündemine bile girmemiş, karara bağlanmamıştır. Bu karar BK'da şu ana kadar halâ alınmamıştır. Bildiğim kadarıyla, saptanan Haziran tarihine bu nedenle BK'da karşı çıkılmaktadır. Şimdi soruyorum : Ya BK'i, FAC konferansının Eylül'de yapılmasına karar verirse ?

Daha Şubat ayında FAC konferansına sunulan ilk tezlerin "Aceleye getirildiği" gerekçesiyle sert eleştirilere yolaçıp, geri çevrilmesi bizleri halâ akıllandırmadıysa, delegelerin bizlere verdiği "Dersten" hisse çıkarmadıysak, öyleyse ne yeni düşünce tarzından, ne açıklıktan ve ne de demokrasiden henüz nasibimizi alamamışız demektir.

FAC konferansında, aceleye getirilmeden hazırlanacak yeni bir belgenin, FAC parti örgütlerinde geniş bir zaman dilimi içersinde tartışılması için konferansın, "Bir yıl içinde" yapılması kararı alınmışken, "Biz önce konferans tarihini örgüt ve organların görüşlerini almadan ilân edelim, tez komisyonunu daha sonra toplar, o zamana kadar nasıl olsa bir şeyler yetiştiririz" mantığını işletmek, konferansın iradesini hiçe saymak ve tek kelime ile "İmam bildiğini okur" metodunu uygulamaktır. Ben ise tepeden inme metodların kalktığını zannedyordum. "Haziran ayı da bir yılın içindedir" diyorlarsa, bak ona diyeceğim yok.

Şurası bir gerçektir : B. Avrupa konferansı Yeniyol'da ilân edildiği tarihte, yeni tezleri hazırlayacak komisyon henüz toplanmadığı gibi, komisyonda yer alacak isimler bile tam ve kesin olarak belirlenmemişti. Bu durumda, açıklanan konferans kararı resmen dayatmaca, konuyu oldubittiye getirme ve anti-demokratiktir.

Atamayla işbaşına gelen BAYK'i, FAC konferansı delegelerini hiçe sayan böyle bir kararı hangi mantıkla, demokrasinin hangi biçimine "Uydurarak" aldı, bunu bilemiyorum. Ama, böyle bir mantığın yeni düşünce tarzına, çağdaş-demokratik bir partinin üye ve organlarına vermesi gereken değer ölçülerine uymadığını, eskinin kokuşmuş yöntemlerinin devamı olduğunu çok iyi görebiliyorum.

Beni hayrete düşüren bir başka yönü ise, PB'nun böyle bir kararı onaylamış olmasıdır. Fakat unutulmamalıdır ki, bundan sonra yukardan gelen herşey, kayıtsız şartsız "Kutsal" olmayacaktır.

Harekete maddi-manevi tüm varlığını vermiş insanların, yöneticilerine olan güvenini daha fazla sarsmadan, şimdi yapılması gereken en doğru iş, en dürüst davranış, BAYK'nin tüm parti örgütleri önünde özeleştiri yapması, verdiği kararı geri aldığını resmen açıklamasıdır.

Nazım işçi

5 Nisan 1989

Bu yazının yayınlanıp
yayınlanmaması, benim
için, Yeniyol'un demok-
rasi ve açıklık aıla-
yısına ölçü olacaktır.

Selamlarınla.

"DEMOKRATİK OLMAYAN BİR KARARIN FIGÜRANLARI OLMAK İSTEMİYORUZ"

Yeni Yol un 26. sayısında Ahmet Kardam imzalı yazıda B.Avrupa da politik faaliyetimiz üzerine tartışmanın Haziran ayında toplanacak B.Avrupa konferansı ile noktalanacağını okuduk. Bu güne kadar konuyla ilgili her hangi bir genelge yada ayrıntılı bir açıklama parti örgütlerine indirilmiş değildir.

Ahmet Kardam yazısında aynen şunları belirtiyor: " B.Avrupa örgütlerimizin bölgeler düzeyindeki konferansları sonuçlandı, ama konferanslar partimizin B.Avrupa daki politik faaliyetinin prespektifleri konulu tartışmayı sonuçlandıramadı. Konuyu görüşen B.Avrupa yürütme komitesi, ülke konferanslarının çoğunluğunun ortak iradesini, tartışmalar sırasında birbirlerinden önemli ölçüde farklılaşan görüşlerin ortaya çıkmış olmasını ve ayrıca tartışma için ayrılan zamanın yetersizliğini ve tartışmanın örgütleniş tarzındaki eksiklikleri (siyahlıklar bana aittir. SE) göz önüne alarak, bu aşamada kesin bir sonuçlandırmaya gidilmesini doğru bulmadı ve ülke konferanslarının seçecekleri delegelerle B.Avrupa konferansı toplanmasına karar verdi. Politik Büro, B.Avrupa Yürütme Komitesinin, tartışmanın B.Avrupa konferansında sonuçlandırılması yolunda bu kararı onayladı. Buna göre her ülke parti örgütü Nisan ayının ortasından Mayıs ayının sonuna kadarki zaman dilimi içinde kendi konferanslarını toplayacak. Bu konferanslarda, tartışılan konu üzerine o örgütün görüşü belirlenmeye çalışılacak ve B.Avrupa konferansına katılacak delegelerin seçimi yapılacak ve Haziran ayının ilk yarısı içinde de B.Avrupa konferansı toplanacak."

Biz bu yazıyı kaleme aldığımızda tarih 3 Nisan 1 gösteriyordu. Ve henüz parti örgütlerimizin elinde, Nisan ortasında başlayacak ve bir buçuk ay sürecektir yerel konferansların hazırlanması v.b için bir açılım bulunmuyor. Bu durum bizler tarafından artık yadırganmıyor. Bu, partide kronik bir hastalık haline gelmiştir. Bir kaç gün yada bir kaç saat önce (1 Nisan tarihinde) başlayacak ve iki ay sürecektir Kutlu ve Sargınca özgürlük kampanyasının genelgesi yada haberinin Nisana bir kaç gün kala gönderilmesi gibi) gönderilecek buyruklarla işe konulmamızın istenmesine ne acıdırki bizler de kronik olarak alıştık.

B.Avrupa Yürütme Komitesinin B.Avrupa konferansı toplanması kararının gerekçelerini tam bilemesek de o organın bir üyesi olduğunu sandığımız Kardam yoldaşın yazdıkları bizlere yeterli açıklamaları veriyor. B.Avrupa yürütme komitesi "tezler(!)" için ayrılan tartışma zamanının yetersizliğini ve tartışmanın örgütleniş tarzındaki eksiklikleri gözönüne aldığını belirtiyor. "Tezler(!)" ilk indirildiğinde tartışmak için yaklaşık iki ay süre vardı. Bunun kısalığı parti konferanslarında dile getirildi ve elştirildi. B.Avrupa yürütme komitesinde bunu kabul ettim diyor. Ama 15 nisan ve

Sonu

Mayıs arası birbuçuk aydır, yani şimdi süre daha kısadır.

Soruyoruz; bu kararı alanlar tüm örgütte alayımı ediyorlar? Yada "yüksek otoritelerini" ispat etmeyemi çalışıyorlar?

B.Avrupa'nın en büyük parti örgütü FAC bölge konferansında tüm delegeler tarafından oybirliği ile bu tartışmanın bir yıl uzatılması, ilk altı ay da kurulacak bir komisyon tarafından tüm görüşleri dikkate alan bir çalışmayla yeni bir yaklaşım hazırlanmaya çalışılması, ikinci altı ay da parti örgüt ve üyelerinde tartışmanın sürdürülmesi ve bunun sonunda bir konferans toplanması kararı alındı. Bu gerçekçi ve B.Avrupa'nın en büyük parti örgütünün tüm üyelerinin iradesini temsil eden demokratik karara karşı, atamayla oluşturulmuş ve sadece organdaki kişi sayısı kadar sınırlı bir çevrenin iradesini temsil eden demokratik olmayan, buyrukçu bu kararın anlamı nedir? Bu kararı alan B.Avrupa komitesi ve kararı onaylayan Politik Büro B.Avrupanın en büyük parti örgütünün tüm üyelerinin demokratik iradesini nasıl yok sayar?

Yangından mal kaçırırcasına, anlaşılmaz ve örgütü hiçe sayan ve demokratik olmayan bir kararla B.Avrupa konferansı toplanmasını inanıyoruzki, demokrasiyi yeni koklamaya başlayan ve bu muazzam temiz havayı ciğerlerine dolduran parti örgüt ve üyeleri kabul etmeyeceklerdir. Kendi almış oldukları demokratik konferans kararlarına sahip çıkacaklardır.

Yine inanıyoruzki; bu kararı FAC Bölge Komitesi de, TBKP FAC 1. Bölge Konferansı 9 numaralı kararı ve örgüte olan saygısı gereğince kabul etmeyecektir. Konferansta alınan karara verdikleri oylarına sahip çıkacaklardır.

Yeni Yol kanalıyla parti merkez organlarına, tüm örgüt ve üyelere açıklama gereği duyuyoruz;

"Bu şartlar altında " tartışmaya bir katkı olarak sunduğumuz 'Hannover Görüşünü' geri çekiyor ve tartışmaya katılmıyoruz. Çünkü, bize dayatılan buyrukçu ve demokratik olmayan bir kararın ve anlayışın figüranları olmak ve günahına katılmak istemiyoruz."

Görüşümüzü savunmaya ve tartışmaya katılmıya ancak FAC 1. Bölge konferansı kararının yani tüm üyelerin demokratik iradesinin göz önüne alınması yani parti üyelerine saygı gösterilmesi ile devam edebiliriz. Evet ne yazıkki " YENİ TARZDA ÇALIŞMANIN ESKİ ALIŞKANLIKLARDAN VE YÖNTEMLERDEN KARARLILIKLA AYRILMAK ANLAMINA GELDİĞİNİ HERKES ANLAMIS DEĞİLDİR".

B.Avrupa yürütme komitesini bu kararını geri çekmeye ve tartışmayı aceleyle getirmemeye davet ediyoruz.

"Hannover Görüşü" adına
Savaş Ergene

Hamburg, 3.4.1989

yeni yol Redaksiyonu'na

Değerli yoldaşlar,

Stalin üzerine kısa bir yazı yollamıştım. Ahmet Kardam yoldaş, telefonla yazının yeni yol'da yayınlanmasının bugün için uygun görülmediğini, Stalin üzerine çevirilerin bir broşür şeklinde yayınlanabileceğini söylemiş, benim düşüncemi sormuştu. Ben de anlayış göstererek "olabilir" demiştim. Bunun çok yanlış olduğunu anladım ve özeleştiriye bulunuyorum. Hakikatin zamanı, sırası, mekanı olamaz olmamalıdır. Hele şimdi, "nasıl bir komünist partisi" tartışmasını sürdürdüğümüz bir sırada Stalin tartışması daha da yakıcı önem kazanıyor. Hakikat, insanların açık tavır belirlemesini gerekli kılar. Broşür yayınlanıp, hiç kimse açıkça görüşlerini ortaya koymayacak, herkes okumakla yetinecekse, hele parti olarak sözümüzü açık söylemeyeceksek hakikate varamayız.

Çağdaş, yığinsal, demokratik bir komünist partisinin saflarında Stalin'in olumlu yanlarının da bulunduğunu savunan görüşler olamaz. Böylesi görüşlerle yeni kimlikli bir komünist partisinin tuğlası olunamaz. Bize değişik çevrelerden yöneltilen "kişiliksizlik" suçlamasını yeterince yalanlayabildik mi? Stalin'le Stalinci, Kruşçov'la Kruşçovcu, Brejnev'le Brejnevci, Gorbaçov'la da Gorbaçovcu olmadığımızı ne zaman kanıtladık şimdiye kadar? Bu kişiler, ve özellikle de Stalin hakkında ne dedik şimdiye kadar? Hala Moskova'nın resmi görüşünü mü bekliyoruz?

Yazımın, yukarıdaki görüşlerimle birlikte yayınlanmasını istiyorum. Takdir redaksiyonundur. Yayınlanmadığı takdirde sorumluluğuna ortak olmak istemiyorum.

Ahmet Akarsu

Stalin bizimle

Okuyan, bu başlıkla Stalin'e sahip çıktığımı sanacaktır belki. Amacım tam tersi. O zaman seçtiğim başlığın çok provokatif olduğu söylenebilir. Doğru.

Evet, bu provokatif başlıkla, partimiz içinde zamanı çoktan gelmiş olan bir tartışmayı açmak istiyorum. Kenarda, köşede, kıyıda birşeyler söylüyor olabiliriz, ama parti olarak daha sözümüzü söylemedik. Ve bu sözümüzü artık olanca açıklığıyla ve hiçbir yanlış anlamaya meydan vermeyecek şekilde söylemek zorundayız.

Stalin... "Bırakalım, Sovyetler Birliği'ndeki yoldaşlarımız kafalarını yorsunlar bu konuya, nihayet kendi tarihleridir" mi diyeceğiz? Böyle dersek Lenin'e sahip çıkma hakkımız olur mu? Stalin en azından Lenin kadar şekillendirmedi mi bizleri bugüne kadar? Leninizm diye öğrendiğimiz birçok şeyin Stalinist uydurmalar olduğu ortaya çıkmıyor mu bugün? Sosyalizmde sınıf mücadelesi daha da keskinleşerek sürer diyen, komünist partilerinde tek bir görüş olur diye ortaya çıkan bir yoldaşımız var mı artık? Halbuki bu görüşleri bir kaç yıl öncesine kadar savunmuyor muyduk? Ya bugün savunduklarımızı bir kaç yıl önce savunmaya kalksaydık ne olurdu? Kendimizi hızla partinin dışında bulmaz mıydık?

Ne oldu Stalin'e o zaman? Unuttuk mu? Değerlendirme yapıp yanlışlığını mı ortaya koyduk? Yoksa herbirimizin gönlünde hala bir Stalin mi yatıyor?

Dünya alem Stalin'i tartışırken biz Türkiyeli komünistler kendimizi bu tartışmanın dışında tutamayız. Dahası, böyle bir tartışma varsa, komünistler olarak biz kendimizi bu tartışmanın odak noktasına koymalıyız, çünkü tartışma bize şöyle sesleniyor: "De te fabula narratur!"(*)

Bu yazımla Stalin tartışmasının açılmasını istiyorum. Tartışmaya elimden geldiğince katkıda bulunabilirim. Stalinizmin işlediği insanlık suçunu kanıtlayan belgelerden, Komintern üzerindeki etkinliğine kadar, sosyalizmde yol açtığı deformasyondan, öldürdüğü Alman yoldaşların listesine kadar uzanan belgelerin çevirisine hazırım. En azından aynı katkıyı, hangi düzeyde olursa olsun, tüm yoldaşlarımdan bekliyorum. Partimiz Stalin hakkında sözünü söylemelidir.

Ahmet Akarsu, Hamburg

* Bu, senin hikayendir, budala! (Horaz)

Hamburg, 4.4.1989

Değerli Mehmet Karaca yoldaş,

İki yıldır MK ile diyaloga girmeye, üyelik haklarımı kullanmaya çalışmama rağmen, hiçbir sonuç alamadım. Çaresizlik ve merak içinde bu mektubu yazıyorum. Merak ediyorum: Bir parti üyesi, acaba tüzükte de - eksik de olsa - yer aldığı biçimiyle MK ile diyaloga girebilmeyi başarabilir mi, yoksa bu iş MK'daki yoldaşların keyfine mi kalmış.

İki yıl önce (2.4.1987) Ulusal Konferans'tan hemen sonra partinin stratejisiyle ilgili aydınlatılmasını istediğim kimi soruları içeren bir mektup yollamıştım. "Cevap geldi, gelecek" diye avutulup durdum. MK üyelerinin de bulunduğu değişik toplantılarda hatırlatma yaptım. Gene sonuç alamadım. 20.12.1987 tarihinde MK'ya bir mektup daha yazdım. Bugüne kadar yanıt almış değilim. Soruya yanıtı, geç de olsa kendi kendime bulduğumdan ve artık TKP de olmadığından olayın peşini bıraktım.

TBKP'nin 1.Kongresinden sonra o zamanlar bağlı bulunduğum temel örgüt, Semt Komitesine 1.Kongre üzerine MK'ya sorulmak üzere yazılı olarak soru yöneltti (15.9.1988). Ben bunun dışında aynı konuda doğrudan MK'ya yazarak yanıt istedim (27.9.1988).

Yazımda özellikle keyfilige karşı çıkmıştım. Bugün görüşlerimde ne kadar haklı olduğumu görüyorum. Aradan altı ay geçmesine rağmen yanıt gelmemiştir. Yanıt gelmediği gibi, mektubun ele alınıp alınmadığı konusunda da bir bilgi gelmemiştir. İki ay önce Ziya Güler yoldaşa hatırlatma yaptığımda, olayın üzerine gideceğini söylemişti. Sonuç ortada.

Tüzük tartışmaları sırasında 9. Maddeye, geçmiş deneyimimden çıkarak bir ek yapılmasını önermiştim. Yalnız üyenin MK'ya başvurusu yetmez, MK'nın da cevap verme mecburiyeti olmalıdır demiştim. Bu ek yapılmadı. Bugün artık niye yapılmadığı konusunda belirli bir yargıya varmış durumdayım. Bilmiyorum, yanılıyor muyum?

MK'ya güvenim, saygım önemli ölçüde sarsılmıştır. MK'yı tümüyle tanımiyorum. Mektubumu yazarken de elbette MK Plenumunda tartışılsın diye bir düşüncem yoktu. Sanırım ki mektupları ele alan, yanıtlanmasıyla ilgilenen yetkili ve sorumlu yoldaşlar vardır. Bu yoldaşların görevlerini yerine getirmemesi tüm MK'ya mal olmaktadır. Benim, bu keyfilikten kimin sorumlu olduğunu bilmedikçe, tüm MK'yı sorumlu tutmam doğaldır.

Senden iki istemim olacak. Birincisi, altı aydır beklediğim yanıtın verilmesi için konuyla ilgilenmen. İkincisi ise, bana karşı (yani sıradan bir parti üyesine) bu keyfi davranışta bulunan yoldaşların ismini bildirmen. Ben bu yoldaşların bulundukları "mevkiyi" hak etmedikleri görüşündeyim ve onları tanımak istiyorum. Kimdir bu, kendilerinde istedikleri mektuba cevap verme, istedikleri mektuba cevap vermeme yetkisi gören yoldaşlar? Tanımam gerekir ki, bir daha seçilmemeleri için elimdeki tüm tüzüksel olanakları

kullanabileyim. Tanımam gerekir ki, MK'ya karşı güvenim, saygım yeniden oluşabilsin.

TBKP yeni bir başlangıç diyorduk, ama bakıyorum ki eski hamam eski tas. Böyle yeni başlangıç olmaz. Elimdeki tüm olanaklarla keyfilige, partiyi babasının çiftliği sananlara karşı mücadele edeceğim. Partimiz çağdaş komünist partisinin tuğlası olmayı başarabilmelidir.

Saygılarımla

Ahmet Akarsu

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Konferansımızı Nasıl Yapamadık?

15 Şubat tarihli Yeni Yol'da Batı Avrupa örgütlerinin konferanslarının büyük ölçüde tamamlandığı söyleniyor ve değişik ülke konferanslarından değerlendirmeler veriliyor.

İsveç örgütünde konferans yapmadığımız ya da yapamadığımız için bu değerlendirmeleri ilgiyle, özellikle de 14 numaralı Kongre kararının konferanslar öncesi nasıl uygulandığını öğrenmek için -çünkü İsveç'te konferansın yapılamamasının tek nedeni bu karara bağlı olarak çıkan sorundu- büyük bir dikkatle okudum.

Önce kısaca İsveç'teki sorunu özetleyeyim. İsveç, parti içi yaşam üzerine tartışma başlatanların ilki sanıyorum, 1987 yılı başından beri tartışıyoruz. Ayrıntılara girmeyeceğim ama tüm tartışmalar sürecinde parti örgütünde bazı sorunların olduğu, ama özellikle bazı insanların da suni sorunlar yarattıkları ve üstelik dürüst, açık iyi niyetli davranmadıkları ortaya çıktı. Son olarak 88 yazında partideki eylem birliğini bozdukları ve parti tüzüğünü çiğnedikleri gözlemlenen 4 kişinin tüm örgüt birimlerinde yapılan tartışmalar sonucu oy birliğiyle partiden atılmalarına karar verildi ve bu karar MK'ya sunuldu. Daha sonra bize bu insanların artık parti üyesi olmadığı iletilildi.

88 yılı sonunda her ülkede olduğu gibi İsveç'te de konferans hazırlıkları başladı. Bu arada partiden ayrı düşmüş eski yoldaşların tekrar partiye kazanılmasıyla ilgili genelge elimize geçti. Konferans öncesi hazırlık toplantılarında Batı Avrupa'daki Faaliyetlerimiz Üzerine tezleri tartışırken bu genelgeyi nasıl uygulayabileceğimizi de tartıştık. Toplantılardan çıkan ortak görüş, partiden ayrı düşmüş, dürüst komünist nitelikli eski yoldaşlarla ilişki kurulmasının yollarının aranması ama en son atılan 4 kişiyle şu anda ilişkiye geçilemeyeceği, süreç içinde onların da ele alınabilecekleri oldu (belirtmem gerekiyor, ben de dahil bir çok yoldaş, bu insanların komünist niteliklere sahip olmadıkları için ilişki kurulmasına karşı çıktı). Ve sonraki dönemde belli insanlarla ilişki kurulmaya çalışıldı, tekrar kazanılan yoldaşlarımız da oldu.

Yeni Yol'da çıkan Yunanistan, İsviçre, Batı Berlin ve Avustralya parti örgütlerinin konferanslarının değerlendirmelerinde genel olarak bu kararın onay gördüğü ama bu süreçte kimseyle ilişki kurulmadığı ve daha önce partiden ayrı düşmüş hiç kimse'nin konferanslara katılmadığı yazılıyor. Ben bunları duyunca çok şaşırdım, çünkü İsveç'te yaşanan süreç ve alınan kararlar merkeze iletilildiğinde PB'nun tepkisi çok farklıydı. İsveç örgütünden "ısrarla" istenen şey, özellikle son atılanlarla ilişki kurulması ve bunların konferansa da katılmalarının sağlanmasıydı. Ama ne tabanda ne yöre komitesinde ne de konferans hazırlık komitesinde en azından konferans öncesi bu insanlarla ilişki kurmak, hele onları konferansa almak gibi bir eğilim yoktu. Ve sonunda PB'nun "ısrarı" o kadar yoğunlaştı ki, İsveç örgütü "ya bu insanları alırsınız ya da konferansı ertelersiniz" ikilemiyle karşı karşıya kaldı. Ve böylesi bir baskı karşısında yapacak bir şeyleri kalmadığını düşünen Yöre Komitesi ve Konf. Hazırlık Kom. üyeleri bu görevlerinden istifa etmek zorunda kaldılar.

Burada yapılan tartişmalarda bu kararın nasıl, kimlere uygulanacağı en çok yoğunlaşılan konuydu. Tekrar kazanılması düşünölen insanların nitelikleri ayrı kaldıkları süreç içinde nasıl davrandıkları önemli görölüyordu.

şimdi, gelişen olaylardan sonra, PB'ya karşı başlıca eleştiri noktası yöneticilerimizin "nasıl bir demokrasi anlayışına" sahip olduklarıyla ilgili. Uzunca bir dönemdir parti için yaşamın nasıl olması gerektiğini, parti içi demokrasiyi nasıl geliştirebileceğimizi tartışıyoruz. İsveç'te yaşanan bu olay tüm bu tartişmaları benim gözümde başa döndürdü. Bu nasıl bir demokrasidir ki, üyesiyle, yöneticisiyle tüm bir örgütün aldığı karar hiç dikkate alınmıyor ve ısrarla, özellikle de belli insanların partiye alınması isteniyor. Genelde nasıl bir yol izlenebileceğinin a rıntılılarıyla sunulması ayrı bir eleştiri konusu, burada uygulanmak istenen ise hiç bir demokrasi anlayışıyla bağdaşmayacak olan baskıcı bir yöntemdir. Bu konuda sorulu olan yoldaşları eleştiriyor, bu konuda yanlış davrandıklarını görüp açık özeleştiri yapmalarını istiyorum.

Yeni Yol'daki değerlendirmelerden sonra ikinci bir sorun gündeme geliyor. Bu yoldaşlara soruyorum: Öteki ölkelerde partiden uzaklaşmış insanlar alınmadan konferansların yapılması uygun görölüyor, peki İsveç'teki 4 kişinin üzerinde bu denli ı rlarla durmanın anlamı nedir? İsveç örgütüne karşı aldığınız tutum -nedenini bilmiyorum- çok subjektif değil mi? Sorularıma tutarlı yanıtlar almak partimizin demokrasi yolunda ilerleyip ilerlemediği konusunda kafamda oluşan düşünceleri değiştirecektir kuşkusuz.

Son olarak Yeni Yol'a da bir eleştirim var. İsveç'te gelişen olaylar ve varılar sonuç, rapor olarak merkeze iletildi ve haber biçiminde yayınlanması için Yeni Yol'da gönderildi. En küçük parti birimleriyle ilgili sorunların yayınlandığı Yeni Yol'da, üzerinde öylesine önemle durduğumuz, olmazsa olmaz bir koşul olarak saydığımız parti içi demokrasiyle ilgili, gerçekten özel öneme sahip bir olay niye yayınlanmıyor?

Hep söyleriz; "sözle iş arasında uyum olmalı". Partimizin nasıl daha demokratik olacağını tartışıyorsak, demokratik bir işleyiş olmasına karşı çıkmamalıyız.

Emine Bahar - İsveç

TARTIŞMALARIMIZI DAHA VERİMLİ KILABİLİRİZ

Yeni Yol'un bu süreçte oynadığı önemli rolü sanırım bütün okuyucuları teslim ediyordur. Sorunlarımızı geniş yada dar boyutlarıyla irdeleyerek tartışabiliriz, bugünkü aşamada bundan daha doğal bir şey olacağını sanmıyorum. Tartışma sürecimizin yılların alışkanlıklarını ve ^{alışkanlıklarını} ~~alışkanlıklarını~~ atabilme çabalarımızla doğru orantılı olarak daha da zenginleşeceğini inanıyorum. Hangi sorun söz konusu olursa olsun girişim yapmanın çözümün yarısı demek olduğu düşüncesindeyim. Bu anlamda da Yeni Yol'un hedeflediği amaca ulaşacağına inanıyorum.

Biliniyor, ülkemiz ~~devrim~~ devrimci hareketi uygarca tartışma geleneği bakımından ~~çok~~ oldukça olumsuz acı deneyimler yaşadı, daha da uzun süre yaşayacağı aday gözüküyor. Yaşadığımız ve yaşamakta olduğumuz bu süreci ülkemizin demokrasisiz tarihinden kopuk olarak ele alamavız. İnsanların düşüncelerini belirleyen sosyal yaşamı olduğu göre her alanda çağdaşlık, çağdaş bir rejim sorunda düğümleniyor. Demokratik düşüncelerin özgür oluşumu ve gelişimi demokratik bir ortamı gerekli kılıyor. Bu durum, demokrasilerin kendilerine özgü uyulması zorunlu olan kurallarının bulunmadığı anlamına da gelmiyor. Kurallar çoğunluğun düşüncelerini vansıtır. Ancak, bireyin gelişimi ve azınlığın çoğunluk durumuna yükselbilme yolu da açık tutulur. Azınlık oyununu demokratik kurallara göre oynamalıdır. Egemen düşüncüyü kabul etmede ona saygılı davranmak sorumluluğunu unutmamak zorundadır. Burada kendi tartışma sürecimizle ilgili bazı konularda düşüncelerimi dile getirmek istiyorum.

Tartışmalara katılan bazı yoldaşların açıklık, yenilenme ve yeni politik düşüncenin zenginleştirilmesi doğrultusunda süren tartışmaların amacına uygun davranmadıkları kanısındayım. Sürece müdehale gücümüzün zayıflamasıyla ilgili politik Büro'nun değerlendirmesinde de ver alan partimizdeki durgunluğa ve bu durumla bağlantılı ^{olduğuna} ~~olarak~~ inandığım parti kadrolarının bütününün hareketi geçirilemeyeşine yanlış yolda tartışma isteklerinde yol verdiğini düşünüyorum. Bu mantığın, sorunun bütününü oluşturmasa da önemli diyebileceğimiz olumsuzluklar yarattığı kanısındayım.

Dünyamızda gelişen yeni sürecin karmaşık ve çok boyutlu sorunlarıyla bağlantılı kendi ülkemizin özgül sorunlarına yeni, çağdaş bir komünist partisi olarak nasıl politikalara ve taktiklere sahip olursak çözümler getirebiliriz sorusuna en doğru yanıtı bulabilmek için başlatılan tartışma sürecine düşüncesini esirgemeyen bütün yoldaşlar zenginlik kattılar. Ve bu demokratik tartışma sürecimizin ürünü olarak bugün sahip olduğumuz programımız oluştu. Sorunun programatik yönünü ilgilendiren konularda bazı yoldaşların ikna olmamaları doğaldır. Bana göre doğal olmayan sürekli tartışma ortamını yeğliyerek iş yapma yönünü zayıflatma eğilimidir. Oysa yapılması gerekenin bugünkü aşamada öncelikli olarak işe yönelmesi gerektiğini düşünüyorum.

M. Güneş yoldaş Yeni Yol'da yayınlanan yazısında önemli sorunları tartışmak istediğini belirtiyor. Yanlış anlamıyorsam yoldaş TBKP programını yeniden tartışalım diyor. Bana göre de yoldaşın tartışmak istediği soruları her yoldaşın kendi kendine sorması ve doğru olarak cevaplandırması yeni düşünme tarzının kavranılması bakımından çok önemli oluyor. Ancak en azından bugünkü aşamada aynısı ve benzer soruların tartışılarak TBKP programının oluşmuş olduğunu görmemiz gerekiyor düşüncesindeyim. xxxxxxxxxx

Tersini düşünürsek programımızı yeniden tartıştık diyelim. Olağanüstü kongreye gidildi ve yoldaşın istediği program kabul edildi. Bu seferde bir başka yoldaş itiraz ediyor, kendi düşünceleri doğrultusunda yeni sorular sorarak açık tartışma istediğini yineliyor. Bu kısır döngüyle nereye kadar gidebiliriz. Bu anlayışla partinin hareket birliği nasıl ve hangi kuram üzerinde sağlanabilir? *Partinin yaptırım gücü gerçek işlevini nasıl yerine getirebilir?*

Düşünceme göre bundan sonra tartışmalarımızı sürecin ikinci aşamasına yoğunlaştırmamız gerekiyor. Bu, aynı zamanda temel politik yaklaşımlarımızda sınanacağı uygulama, gerçek hayatla bağlanma faaliyetlerimiz anlamına geliyor. Bugünkü aşamada zengin tartışmaya duyulan ihtiyaç daha fazlasıyla kendisini bu alanda hissettiriyor diye düşünüyorum. Yeni yaklaşımlarımızın olumlu ve olumsuz yanlarının görülmesine, tartışmalarımızın ikna gücünün artmasında işe yönelik faaliyetlerimizin olumlu katkıların olacağına inanıyorum. Programımızın değiştirilmesini değil de daha da zenginleştirilmesine yönelik tartışmalarımızın sürece katkı sağlayacağı düşüncesindeyim,

○ Bir diğer görüş, yeni düşünce diye başkalarının düşüncelerinin tekrarlanmakta olduğunu dile getiriyor. Kalıpçılık eğiliminin yeni biçimlerde geliştirilmeye çalışıldığı endişesini ~~dile getirmeye çalışıyor~~ ^{taşıyor}. Yenilenme hareketinden pek de ümitli görünmüyor nedense. Bu düşüncenin bazı haklı yanları bulunsa da öz itibarıyla eksiklikler taşıdığını sanıyorum.

Ekonomik olarak karşılıklı bağımlılık ilişkilerinin daha da geliştiği dünyamızda, doğal olarak askersel, kültürel hatta ahlaki etkileşim ilişkileri de artıyor. Tüm bu karşılıklı etkileşim sürecinden düşüncelerin etkileşimini soyutlayamayız. Örneğin demokrasi sorununu ele alalım, kapitalist olsun, sosyalist olsun hiç fark etmez, rejimlerin demokratikleşmesi sorunu bugün aynı zamanda ~~bir~~ uluslararası bir sorun durumuna yükselmiştir. Benimsenen yol ve yöntemler ise ülkelerin özgül koşulları gereği bazı farklılıklar gösteriyor ki, buda sorunun özünden uzaklaştırmayı gerektirmiyor.

○ Dünya barışı, ekolojik sorunlar, dış borçlar, demokrasi ve insan hakları gibi temel konularda uygar olan bütün insanların düşünceleri aynı terimlerle ifadelenebilir. Bizim ülkemizden birilerinininde aynı terimleri yada benzer terimleri kullanması herhalde kalıpçılık olarak algılanamaz. Daha da önemlisi gündeme getirilen istem ve taleplerin önemini küçültmez. Fakat hep başkalarından bekler konuma düşerek kendi yaratıcı yanlarımızın körelmesine de razı olamayız herhalde.

Kısacası yenilenmek zorundayız. Kendimizi uluslararası gelişmelerden soyutlayamayız. Bugünkü aşamada fazla tekrarlarda olsa süreçte yaratıcı gücümüzün dahada zenginleşeceğine inanıyorum. Sosyalist Çoğulculuk anlayışından düşüncenin zenginlik kaynağı olarak yararlanabiliriz. Partinin eylemsel ögesinin önüne geçmediğimiz, bağlayıcı kararlarına uyum sağladığımız zaman ancak bu zenginlikten yararlanabiliriz düşüncesindeyim.

Şefik İbrahim/ Ortadoğu

27 Şubat 1989

bu kadar vurdumduymazlık olmaz ki...

S. Kaya yoldaşın görüşlerine candan katıldığımı belirtirken, uluslararası en çok dayanışma görmüş ve bugünkü başarılarında belli ölçüde uluslararası ^{demokratik} ~~devletler~~ güçlere borçlu olan TBKP'nin tüm üyelerinin enternasyonalist dayanışmada çok çok duyarlı olmaları gerektiğini belirtmek istiyorum.

13 Mart 1989

İHSAN YILMAZ/ Ortadoğu

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA
TÜSTAV

İKİ BOYUTLU SORUNLAR

Parti yayınıımız Yenu Yol'da, parti aday üyelerinin ve sempatizanlarının konumlarından şikayet eden yazılarına rastlıyoruz. Yoldaşlarımız bu tür yazıları yazmakla da iyi ediyorlar. Çünkü yaşadığımız sorunların sorunlarımızın anlaşılmasına ve olduğumuz gibi görülüp kabul edilmemize yardımcı oluyor bu yazılar.

Bu tür konulardaki mektup ve yazıları okuyuncaya kadar bu konularda bir atıllığın olabileceğini düşünmemiştim, doğrusu. Çünkü "daha güçlü, daha vıgınsal bir komünist partisi" sorunu, propaganda çalışmalarımızın temelini oluşturuyor. Buna karşın güçlenmemize katkı yapmak isteyen insanlara karşı bir duyarsızlığımız var ise, bunlar bilinmeli ki, partimizi idealize ederek beraberlik ~~sağladığımız~~ insanlar daha sonra karamsarlığa düşmesinler. Yine bunlar anlaşılmalı ki, yoldaşlarımız partilerini olduğunun üstünde değil de, ~~değilde~~, olduğu gibi kavrasınlar ve buna rağmen onunla birlikte olmayı kabüllensinler, sorunlarımızın çözümünü başka yerden beklemeden kendilerini sorumlu hissedebilsinler.

Ben bu konularda sorunu olan, duyarsızlıktan şikayet eden yoldaşlara şunu söylemek istiyorum.

Onlarca seneyi aşan bir zaman içerisinde aday üyeliğimiz, vada sempatizanlığımız bir değişime uğramıyorsa, bunu iki boyutlu düşünmeliviz. Bu durumda, ya şikayeti olan yoldaşların konumunda bir gelişme olmuyor, vada, onların bağlı bulunduğu yönetim organlarının sorun üzerine duvarlı ve ilkeli bir yaklaşımı yok demektir. Eğer bir aday üye bir kaç sene gibi bir zamana kadar bir değişim ve gelişim gösteremiyorsa, onun üyeliğe alınması değil, aday üyeliğinin de alınması daha ilkeli bir tutum olur ~~xxxxxx~~ ~~xxxxxx~~ kanaatime göre. Veya bir sempatizan onlarca sene sempatizan kalıp, bu sürede sadece aidat ödemekle yetiniyorsa, mevcut statüsü daha bir onlarca sene sürecek demektir. Bana göre partiye sadece aidat ödemek, vada ona sempati duymak partiyi üyesi ~~xx~~ olmaya yeterli görülemez.

Sorun üzerine yazı yazan yoldaşların sorunu bu iki boyutu içerisinde ele alıp, kendilerinin üyeliği hak kazanan çalışmalarıyla, yönetim organlarının buna karşı "duyarsız" tutumunu somutluğu içinde ele alarak anlatırlarsa sanarım daha yararlı olacaktır.

13 Mart 1989

İHSAN YILMAZ/ Ortadoğu

YENİLENIYORMUYUZ?

①

İnsanların düşünebilmesi, düşüncelerini "Özgür" ve "açık" bir şekilde açıklayıp anlatabilmesi, "Özgür" ve "açık" bir iletişim ortamında gerçekleşir. Böyle bir ortamda kendi iç dünyasında olup bitenlerin bilincinde olan, "sosyal maskelerin" arkasına sığınabiliş imkanına gereksinimi duymayan insanlar, birbirleriyle açık ve içten dostca iletişim kurabilirler. İnsanlar arasındaki dostluklar bu temeller üzerine yükselir.

Kendi iç dünyasında oluşan duygular ve düşüncelerin farkına varamaması, kendi kendisiyle iç hesaplaşmasını yapamaması insanlarsa, "sosyal maskelerle" iletişim kurmaya çalışırlar. Sınırlı böyle iletişim kurmaya çalışan insanların başlıca korkuları, başlarının kabul edilmeme, içinde bulunduğu toplumda aşağılanma vs dir. İşte bu nedenden dolayı uzun süre bir arada olduğumuz bazı insanları pek tanıyamaz, birbirimizi belirli bir süre kandırmaya çalışır, zaman zaman aramızdaki diyalogları kızıya uğratırız. İnsan ilişkileri ile ilgili bu kazarların sonunda "yaralanmalar" ve "ölenler" olur. Küsenler, ayrılanlar ve ~~ölenler~~ gücenenler "yaralıları" kendi içine kapanıp, yalnızlığa gömülürlerse "ölenler" oluşur.

İnsanın her türlü sömürsüzünün (Maddi-manevi) her türlü yabancılaşmasının ortadan kaldırılması için mücadele eden, programına "Her şey çalışan insan için" diye yazan parti çizgileri arasındaki ilişkiler ne düzeyde? Gerçekten "açık" ve "dürüst" bir şekilde kendi kendimize soralım. Hem kendi içimizde hem de kendi dışımızdaki insanlarla olan ilişkilerimiz pratikte nasıl gerçekleşiyor?

②

Dünya Komünist hareketinde, aynı zamanda partimizde Komünist değer ve normların tartışıldığı bir ortamda, olayların ve olguların değerlendirilmesinde ne derece objektif davranıyoruz? Türkiye'de "Çağdaş" bir Komünist partinin kurulmasını savunuyor ve bu partinin "çok sesli" "çok renkli" olacağını söylüyoruz. Daha işin başında iken aynı parti üyesi belirli bir konuda değişik düşündüğünde değişik yaklaşımlarda bulunduğunda o insana karşı tavrimiz nasıl oluyor? O insanın düşüncesini, yaklaşımını içimize sindirebiliyor muyuz?

Gerçekten tekeli bize değil diyoruz. Dışımızdaki insanların düşüncelerine saygılı olmalıyız, kişilere değil kişilerin görüşlerini eleştirmeliyiz, kişileri, olayları, olguları değerlendirenken pesin hüküm vermemeliyiz, ön yargılı ard niyetli yaklaşmamalıyız diyoruz. Söz ile iş arasında uyum diyoruz, parti toplantılarında çok güzel laflar ediyor, hep "bilimsel" konuşuyoruz. Pratikte bunun (konuşulan sözlerin) ne kadarını uyguluyoruz? Yenilenmeliyiz açık olmalıyız diyoruz.

Gerçekten yenileniyor muyuz? Açık mıyız? Araştırmacı mıyız? Yoksa yenilmeği "rüzgara göre yelken asmak" diye kavrayıp, "sen ne derssen de insan bildiğini okur felsefesi" olarak anlayıp, açık olmayı "Maskeli iktidar" olarak uyguluyoruz? Araştırmayı "Yularısı ne derse o doğrudur" diye algılayıp, düşünce tembelliğini kepi aralıyoruz? Bütün bu sorulara bazı kişi olarak olumlu cevap (henüz) veremiyoruz.

İçinde bulunduğumuz süreç henüz refleksmediğinden, bu süreç bacılarımızca çeşitli yorumlara neden oluyor. Örneğin:

Ne oluyor, nereye gidiyoruz? Bu gidişin sonu nereye varır?

Bu kadarıda fazla her şeyin bir sınırı var. Tartışmaktan iş yapamama durumuna geldik. Yenilere yenilere yapayım o kadar ne biçim lastikli yenilenme bu?

3

Peşce kuruşu gibi kalemizi kuma gömüldük. Dışımızda ne olup bitiyor görmüyoruz. Elb silahsız askerlere döndük kime, neyle nasıl karşılaşacağımızı bilmiyoruz. V.S. - Evet içinde bulunduğumuz ortam böylesine sorunlar harmanlaması olarak değerlendiliyor. (Bu benim kişisel izlenimlerim her tarafta böyle olmayabilir)

Peki var olan, konuşulan (açık olmasada) şeyler bunlar. Bu süreci nasıl aşacağız? Kanımca TBKPS'nin programında "Her şey çalısan insan için" saptamasını tam anlamıyla özümseyemedik. İnsan faktörünü hala yerli yerine oturtamadık diye düşünüyorum. Gerçekten "ünikumu," "açık" olmak istiyorsak, her şeyin merkezine "insanı" koyarak işe başlamak gerekir. parti üyeleri olarak tek tek herkesin her şeyden önce kendisinden başlaması, ~~gelmeli~~ insanın kendisini bir yapı ustası gibi olumlu yanlarını ^{insanedir} ~~gelmeli~~ olumsuz yanlarını yıkmaya, derin bir araştırma ~~çabası~~ ve çalışma çabası ile, insanı bir bütün olarak ele alıp, doğru-yanlış iyi-kötü, güzel-çirkin ikilemini kavrayıp ve bu ikilemler arasındaki diyalektik çalışmaya özümseyip, kendini bir üst düzeyde gerçekleştirilmesi ile mümkün olabilir.

Kaplanbağı korkaklığıyla, kaplanbağı adamları ile de olsa başlatılan bu süreç derinleştirilmeli. (Kimlikimizin hoşunu gitmeside, kafası karışsada) Yaşanan bu süreçte daha henüz hiç konuşmaya, sözünü söylemeye başlamamış olacak ölçüde sağ duyulu yoldaşlarımız ~~da~~ var. Bu yoldaşlarımızın düşüncelerini söylemesi (~~Bu da bantlardan birisidir~~) ve düşüncelerini "öğur ve "açık" bir şekilde ifade edebilmelerinin ~~post~~ psikolojik ortamın yaratılması gerekiyor. Bu konuda yenilenmeyi özümsemiş yoldaşlara daha fazla ~~görev~~ ~~düşünce~~ görevler düşüyor kamsındayız.

④ Bütün bunlar dikkate alınarak, Ahlakî bir ilke olan "sorumluluk" bilinci unutulmadan, hem tartışarak hem de iş yaparak; Nasıl bir program? Nasıl bir demokrasi? Nasıl bir kps? Nasıl bir sosyalizm? sorularına cevap vermenin kolektif iradesini oluşturabilir, böylece bir kolektif irade sonunda bu tartışmaları bir üst düzeye sıraya getirebiliriz. Bu yasanılan süreçte en önemli eksikliğimiz "ideolojik" eğitim düzeyimizin düşük olduğunu, ~~inancını~~ "ideolojik eğitimin dikkat merkezimizde olması" gerektiğini düşünüyorum. Aramızdaki "iletişim kazaalarının" artmaması dikkatle, bu süreci hep beraber yaşadığımızı inanmak istiyorum.

Not: Yollarımızın düzünü olmadığını biliyor, inla ~~ve~~ hatalarını ~~dikkatle~~ anlayışla karşılanmasını ve düzeltilmesini rica ediyorum. Yolcuca selamlarımla..

Reşat Fuat
Herrenberg

25.04.89

①

Demokrasi kurultayı
düzenleme komitesine,

İlm, 25. Nisan 1989
F. Almanya

Sayın Baylar:

Ben Mustafa Bezturgut Sakaryalıyım. 1980 den bu yana F. Almanyada siyasi mülteci olarak yaşıyorum. 1980 öncesi öğrenimi yarıda kalmış 13,14 yıllık emekleri heba olmuş bir insanım. Birçok acılarla 10 yıldır yaşadığım bu ülkede yaşamımı yeniden tanzim ettim. İşi olarak geçimimi sağlıyorum.

Bu mektubu yazmamın nedeni aileme, çocuklarıma ülkem ve demokrasiye olan saygımdan etmektedir. Benim durumumda olan binlerce insan ülkem kandan yaralarından biridir. Bu yaralarında sarılması gerekir. Ben kendi adıma eğitimimi tamamlama fırsatının yanında herhangi bir maddi talepte bulunmuyorum. Bütün kayıplarına rağmen

1980 den sonra hakkında atılan dedikodu, iftira ve davalara karşı doğduğum topraklarda özgürce kendimi savunmak istiyorum.

Ben yaşamım boyunca kimseyi öldürmedim. Yaralamadım, zarar vermedim. Hırsızlığı sadece çocukluğunda komşu bahçesinden elma çalarak yaptım. Kimsenin namusuna göz koymadım.

Ülkemi en az kendini bu ülkenin sahibiymiş gibi görenler kadar severim. Her ülkeyi ve milleti de severim ancak; Türkiye ve halkım benim için esitlerin arasında ilkidir. Hiçbir millete karşı kör bir öfke yoktur.

Bütün bunlara rağmen bizleri yıllardır sürgünde tutmanın hiçbir hukuksal ve mantıksal gerekçesi yoktur. Olsa olsa gerekçeler politiktir.

2) yani komünist olmak.

Evet ben bir komünisttim ve fikrimi doğru bulur eğlenirim. Ülkemin başı dik, dört başı mağmur olmasını sağlamak tek başlarına komünistlerin sağlayabileceği elbette gerçekçi değildir. Ancak fikirlerimiz ve katkılarımız olmaksızında bunun gerçekleşemeyeceğinin şahidi komünistlerin varlığıyla atbaşı giden boyluboyunca Cumhuriyet tarihidir.

Komünistleri ezerekte demokrasinin kurulamayacağını hepimiz yaşayarak gördük. Pılav lapa olmuştur. Tekrar denemenin faydası yoktur.

Politikada merhametin olmadığını bilen birisiyim. Ne var ki politikacıya karşı merhametsizlik. Siyasi yaşamımızdan sökülüp atılması gereken ilkel bir yöntemdir. Bu kafayla demokrasiye varılmaz varılsa varılsa başka, başka yerlere varılır.

Velhasıl ben bana yabancı topraklarda değil doğup büyüdüğüm topraklarda özgürce yaşamak istiyorum. Bu hak herkes için yaşamaya gözlerini açtığı andan itibaren elde ettiği kimsenin el süremeyeceği en kutsal haklardan olduğu kanısı bende fikri sabittir. Başka ülkelerin çok görmediği bu hakkı ülkem benden esirgeyemez. Esirgememeli.

Sonuç olarak: işkence ve başka riskleri göze alarak ülkeye dönen arkadaşları saygıyla karşılıyorum. Fakat binlerce siyasi mültecinin dönmelerinin koşulları yasal ve psikolojik olarak yaratılmalıdır.

Demokrasi kurultayı inanıyorum ki gündeminin bir kısmını siyasi mültecilere ayıracaktır. Adaletin ve vicdanın eğinendiği alaya ve ayaklar altına alındığı yerde ne özgürlük nede Demokrasi olabilir.

Başarılar diler saygılar sunarım.

Mustafa Bozturgut Sonnenhalde 86 7900 Ulm / F. Almanya
telef: 0731/51272

ÖLÜM CEZASI

Yeni Yol'un 27. sayısının 5. sayfasını açar açmaz tüylerimi ürperten "Ali" imzalı bir karikatür gördüm. Önce o sayfada karikatürle ilgili yazı aradım ama bulamadım. Karikatüre tekrar tekrar baktım, bu sayfaya hangi nedenle konduğunu anlayamadım, ama gülümseyen "Ali"yi gördüm.

Gözümün önüne kimler gelmediki: Deniz Gezmişler, Yusuf Arslanlar, Hüseyin İnanlar, Erdal Erenler ve daha nice fidanlar.....

Acaba onların da dili böyle bir karış dışarıya sarkmış mıydı?

Acaba onların cellatları da kurbanlarının önünde böyle zevkle gülümsemişler miydi?

Derginin o sayfasını bir daha açamadım ve elimde liste, Türkiye'li-Alman demeden ölüm cezası kalsın diye boşuna mı imza topladım dedim, kendi kendime.

Yeni Yol bu karikatürü neden yayınladı acaba dedim. Yeni Yol'u okuyan Komünistler ve olmayanların, bu karikatüre bakarken ne düşündüklerini düşündüm. Yoksa iktidara geldiğimizde yapacaklarımızdan biri de budur mu demek istedik.

Karikatürdeki asılanın rütbesi, ideolojisi beni ilgilendirmiyor. Benim algıladığım, içimizdeki kinin ne kadar büyük ve köklü oluşudur. Bize ne yaptılarsa, biz de onlara yapacağız imjinın verilmesidir, işte ben buna karşıyım.

İnsanların kalbine kin tohumlarını ekenlere de yaşam hakkı veren hümanist bir toplumu kurmak için, önce bizim kinden arınmamız gerekiyor. Böyle bir toplumu kurmak için idam sephalarına hiçmi hiç ihtiyacımız yoktur.

İlkellikten kurtulalım!

MERAL DİKMEN

BATI BERLİN

AVRUPA TBKP ÖRGÜTLERİNDEKİ BAZI YANLIŞ YAKLAŞIMLAR ÜZERİNE

"Yeni Yol"dan takip edebildiğim kadarıyla son günlerde Avrupadaki TBKP örgütlerinde konferansa hazırlık amacıyla yoğun tartışmalar oluyor. Yeni yolun son sayıları (23-24) sırf bu tartışmalara ayrılmış.

Öncelikle şunu belirtmeliyimki TBKP yayın organının iki aydır sadece bir sorunu ele alması bana biraz garip geldi. Avrupadaki çalışmalar parti faaliyetlerinin sadece küçük bir kısmını oluşturur. Yayın organının alanı sadece Avrupa olmadığına göre böylesi bir yaklaşımla Yeni Yol işlevini ne dereceye kadar yerine getirebilir. Avrupaya yönelik özel ekler çıkarıp yayın daraltılmazsa daha iyi olur kanısındayım.

Gelelim tartışmaların içeriğine. Sovyetlerde başlayan Glasnost, dünya komünist hareketinde ve partimizde yoğun tartışmaları, değişiklikleri gündeme getirdi. Marxizmi, çağımızda ortaya çıkmış olan yeni olguları çözümlmek amacıyla geliştirme, politikalarımızı ve örgütlenme anlayışlarımızı bu temelde yenileme hedefinde önemli mesafeler katetmekle beraber savrulmalarında olduğunu görmekteyiz. Yeni olan nedir ve soruna nasıl yaklaşmalıyız sorusu parti üyelerimiz açısından açık bir şekilde cevaplandırılmadı. Kimimiz yeniye geçmişimize ve bugünüme eleştirel bir gözle bakmak olarak anladık, kimimiz parti içi demokrasinin geliştirilmesi olarak, kimimizde geçmişin ideolojik birikimini tümüyle bir yana atarak yeni, antika teoriler uydurma yoluna girdik.

Batı Avrupadaki Politik Faaliyetlerimiz Üzerine Açılan Tartışma Bazı Savrulmalarıda Açığa Çıkardı.

Başkalarının düşünmelerini bekleyip, onların sentezlerini kopya etme alışkanlığını bırakarak kendi kafamızla düşünmeye başlamamız sevindirici birşey. Yayınlarımızda bunları sık sık görebiliyoruz. İdeolojik, politik, örgütsel konularda çağımızın ve ülkemizin gerçeklerine cevap vermeye çalışan birçok öneri ortaya atılıyor. Bunları ciddiye alıp parti kollektivitesinde harmanlamalıyız. Çıvrımlara düşmeden yolumuzu tamamlayabilmemiz için bu zorunlu. Ama böylesi olumlu görüşlere verdiğimiz önem kadar, yeni adına ortaya sürülen ve partimizde büyük yaralar açabilecek savrulmalarda önem vermeli, onların gelişip bünyemizde kangrenleşmelerini önlemeliyiz.

Ben bu yazımda parti yayınlarında yansıyan böylesi bir savrulamaya dikkatleri çekmek istiyorm. Yeni Yolun 23 ve 24. sayılarında birçok kişi tarafından üstü kapalı bir şekilde Batı avrupa örgütlerinin TBKP'den koparılması ve herşeyiyle avrupayı temel alan yeni bir örgütlenmenin ortaya çıkarılması savunulmaya başlandı. Bu kişiler güya Yürütme komitesinin "TBKP'nin bu ülkelerdeki politik faaliyetinin amacı, Türkiye'deki barış ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak ve bu mücadeleyi destek-

Kısaca söyleyecek olursak, ne sayıları milyonlarla ifade edilen Türk işçilerinin varlığı, nede barış ve demokrasi mücadelesinin uluslararası yönü bizim avrupadaki mücadeleyi temel almamızı, Ülkemizi unutmamızı getirmez. Biz enternasyonalist görevimizi en iyi şekilde ülkemizde, onu bir barış ülkesi haline getirmekle yapabiliriz. TBKP üyeleri hangi ülkede olurlarsa olsunlar politik göçmenliğe geçici bir olgu olarak bakmalıdırlar. Biran önce ülkeye dönmeyi önlerine hedef olarak koyarlar. Başka türlü TBKP üyeliği ile bağdaşmaz.

13.03.89

Ahmet Çetin

Göteborg-İsveç

BİR SORUN VE PARTİDEN DIŞLANMA
YA DA KALMA !...

TBKP örgütleri kurulmaya başlıyor.Elde bir tüzük var.Eski deneyler var,eski yanlışlardan pay çıkarmama var...

Yıllardır parti üyesiyim.Son dönemler nesnel nedenlerin de kâkısıyla sorunlu,çatışmalı geçiyor.

Kentimizde birimler kuruluyor.Her kes bir birime yasası işliyor, işletilmek isteniyor.Yaş,cinsel durum,çalışma alanı,geçmişi,yetenepleri,uzmanlık dalı,psikoloji,eskinin yanlış uygulamaları,vb... gibi etkenler göze alınmadan,şimdi herkes bir birime,deniyor... Doğru mu ?

Ben,yıllardır ajit-prop,basın yayın,eğitim alanında çalıştım,deney biriktirdim.Bana söz verilmişti : Merkezi eğitim bürosunda çalışmak üzere.Sonra vazgeçtiler,haber bile vermediler.Neyse.Tarihe bırakıyorum.

Şimdi,fabrika birimi var,yerel bölge birimleri var.Ajit-prop,eğitim seksiyon oldu.

Ben,birimlerde çalışamam.Girsem,gösteriş için olacak.Ajit-prop, eğitim işinde çalışmak istiyorum.Eğer,bir birime girmesse,eğitim alanında çalıştırmayacaklar.Partiden de dışlanacam.İlişkiyi kescekler.

Şimdiki semt komitesi ve içindeki kimi üyeleri böylesi bir sekterlik eğilimi içindeler.Sanki intikam almak isterler gibi !...

Kimden,ne için ?

Benim durumunda olan başka yoldaşlar da var.Yeni sorunlar çıkacak.Bunlara meydan vermemek lazım.Bölge komitesi veya MK duruma el atsin.Üst organlardan yoldaşların kentimize gelip,duruma müdahale etmeleri gerekiyor.Zaman yitirilmeden.

Eğer,böyle olmassa bu defa başka olacak.Kent çapında harekete geçecem,bu kişilere karşı kent çapında mücadele başlatacam.Bunu açık yazıyorum.

Üst organların haberini bekliyorum.Ben açık yazdım.Şimdi,aynı açıklığı ve hızlılığı üst organlardan bekliyorum.

Bekliyorum.

Asım Çelik

8 Nisan 1989

Asım Çelik

DOSTLUK ve DAYANIŞMA

TBKP Münih parti örgütümüz, Kentimizde bulunan devrimci ve demokratik güçlere yemekli bir toplantı düzenlemiştir. Toplantımızın içeriği, tanışmak dostluğumuzu dahada geliştirmek amacına yönelikti. Davetimize, TSİP, DEVRİMCİ İŞÇİ, KURTULUŞ, SOSYALİST PARTİYE SHP temsilcisi ve taraftarları katıldı. 3 saat süren toplantı boyunca değişik konularda görüş alışverişinde bulunuldu. Toplantının açılışını parti sekreterimiz yaptı. Yaptığı konuşmada, en geniş güçlerle yasal yığinsal demokratik bir komünist partisi kurmanın ivedi bir gereksinim olduğunu bu konuda TBKP üzerine düşen görevleri eksiksiz yerine getirmeye hazır olduğunu söyledi. Ayrıca marksist ve demokratik güçler arasında ki işbirliği üzerine durdu. Sekreter yoldaş ilk kadehleri dostluk ve dayanışmamız üzerine kaldırdı. Toplantımızın sonunda prensipde 1 mayıs hazırlıklarını birlikte yapma kararı alındı. Daha değişik toplantı panel ve eylem hazırlıklarıyla işbirliğimizi dahada üst boyutlara çıkarma çabalarımıza bundan böyle hız vereceğiz.

HİKMET İLERİ

PROGRAMIN TARTIŞILMASI NEDEN ENGELLENMEK İSTENİYOR?

İlk program tartışmaları sonucu yapılan ülke konferanslarında program tartışmalarının süreceği kaydıyla programın doğrultusu onaylandı. Aynı anlayışla program, kongrede de onaylandı ve ek olarak "program tartışmalarının süreceği" kararı alındı.

İlk derli toplu tartışmaların üzerinden çok zaman geçti ve üstelik bu arada, özellikle H. Kutlu ve N. Sargın'ın ülkeye dönüşüyle program kısmen de olsa uygulanmaya konmuş oldu. Buraya kadar aksayan ters bir şey yok ama sürecin eksik bir yanı var. Gerek ülke konferanslarında gerek kongrede alınan program tartışmalarının süreceğine dair karar niye uygulanmıyor? Üstelik son bir kaç Yeni Yol'a bakarsak bu konuda yavaş yavaş yükselmeye başlayan sesler de susturulmaya, bu konudaki çabalar engellenmeye çalışılıyor. Olayın başka bir garip yanı da; TSİP'le yeni bir program yazmak amacıyla program tartışmasının iki parti arasında sürmesi, ayrıca programın tüm Türkiye solunun tartışmasına açık olmasıdır. Bu konuda resmi ağızlarica sık sık en iyi programın bu olmadığı, tartışarak en iyisinin bulunacağı söyleniyor, ama program tartışmasına en çok hak kazanmış olan parti üyelerine dur deniyor. Öncelikle bu anlayışın yıkılıp programın, hem kendi içimizde hem dışımızda tartışmaya açık olduğunu kabul etmek, bu konudaki çabaları engellemek değil teşvik edici olmak gerekiyor.

Yeni Yol'un 24. sayısında M. Güneş yoldaş temel konularda, üzerlerinde sayfalarca yazılabilecek tek tek noktaları çıkartarak derli toplu 15 soru soruyor. Bir günde yenilendiklerini söyleyenlerin dışında hiç kimse kafasında bu tür soruların dolastığını inkar edemez. Böyle bir tartışma girişiminin olmasının olumluluğu bir yana, bu tek tek noktaların açılıp eskiden beri savunduğumuz ama artık unutulmaya yüz tutan gerçeklerin hatırlanması, hepten inkarcı anlayışa da bir denge oluşturmaktır.

Ancak 26. sayıdaki N. Gürel yoldaşın, 24. sayıdaki yazıya yanıt niteliğindeki yazısını okuyunca tümüyle ters bir anlayışla karşılaşıyoruz. Yoldaşımız yazısının daha başında, eski anlayış-yeni anlayış ayrımını getirerek tartışmayı kesmeye yönelik bir tutum almakla yanılıyor. Ben böyle bir ayrım kabul etmiyorum. Her yeni dönem ne denli farklı şeyler getirirse getirsin, değerlendirmelerimiz Marksizm-Leninizm'i temel alıyorsa en farklı anlayışlar bile karşı karşıya gelip tartışabilir, yeter ki inkarcı bir anlayışla, Marksizm-Leninizm adına, Marksizm-Leninizm'in en temel değerlerini eskimiş olarak görmeyelim.

Yoldaşımızın bana çok anlamsız gelen bir tutumu da "parti içi savaşım"a karşı duyduğu korku. "Parti içi savaşım" sözünden sanırım hiç kimse kavga etmeyi, birbirine silah çekmeyi anlamıyor. Her konuda, her düzeyde yapılan tartışmalar, karşılıklı polemikler, çok sesli düşünceler "parti içi savaşım"ın biçimleri değil mi? Sözcüklere takılıp kalmak yerine taşıdığı anlamları kavramaya çalışırsak tartışmalar

daha verimli olur diye düşünüyorum. Çeşitlilik içinde birlik diyorsak, bu çeşitliliği oluşturan farklı görüşlerin birbirleriyle mücadelesinin kaçınılmaz olduğunu da kabul etmeliyiz. Üstelik bur sonuca varmak için, tartışmalardan verim alabilmek, farklı görüşlerden yararlanabilmek için böylesi bir mücadele zorunludur.

Şöyle bitirmek istiyorum: N. Gürel yoldaş yürekten inanarak "Çare frene basmak değildir." diyorsa -kendi ayrımına göre eski ya da yeni anlayışta- her türlü farklı görüşün açıklanmasına karşı çıkmayı değil tam tersine bu tür tartışmaların nasıl geliştirilebileceğinin, parti içi savaşımın nasıl daha zengin, verimli duruma getirilebileceğinin yollarını düşünmek zorundadır.

30 Mart 1989 - Emine Bahar - İsveç

12.3.89

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ
TÜSTAV

Belçika'da bulunduğu sırada YKP MK Üyesi Yannis Marukis'e sorulan sorular :

- 1 - Legaliteye çıkmanızdan önce toplumdaki yığınsal hareketliliğin düzeyi ve komünist partisinin bu hareketlilik içerisindeki yeri ne idi? Toplumda komünist partisine duyulan bir ihtiyaç var mıydı?
- 2 - YKP hangi koşullarda ve nasıl legale çıktı? Bugün TBKP'nin legale çıkma mücadelesiyle benzer yanları var mı?
- 3 - Legale çıkarken illegal koşullarda hazırlanmış program ve tüzüğünüz mü vardı?
- 4 - Legale çıktıktan sonra ne tür güçlüklerle karşılaştınız? Bize neyi öğütlersiniz?
- 5 - YKP'nin legale çıkışından sonra toplum içerisinde etkin bir güç olduğunu düşünüyoruz. YKP bunu nasıl sağladı? Yani geçmişteki mücadele geleneğine dayanan bir olgumuydu? Yoksa legale çıktığınız günün koşullarına uygun bir programın hazırlanmasından mı kaynaklanıyordu?
- 6 - Gorbaçov'un Genel Sekreterliğe gelişinden sonra SBKP'de yeni şeyler söylenmeye başlandı. Bunu YKP olarak nasıl değerlendiriyor ve yansımasını nasıl buluyorsunuz? Bu yeni gelişmelerin partinizde yarattığı veya yaratacağı güçlükler var mı?
- 7 - Yunanistan'da, partinizin diğer sol güçlerle birlik çalışmaları şu an hangi düzeydedir?
- 8 - 12. Kongrenizden sonra programınızda ne tür değişiklikler oldu?

(1)
YENİ YOL OLVNUCU MEKTUPLARI KÖŞESİ - DUISBURG.D.

- YENİ YOL TBKP MERKEZ KOMİTESİ YAYIN ORGANIMI?

- YOKSA FAC BÖLGE KOMİTESİ YAYINIMI?

Evet yoldaşlar Belki size qarib gelebilir ama ben bu soruyu kendime tam bir yıldır soruyorum. Acaba benden başkalarıda benim gibi soruyorlar diye düşünüyorum, Kanımca benden başkalarıda sorduğunu zannediyorum. Bu soruyu kendime sorduğum gibi, Simdi Yeni yol yazı kuruluna ve T.B.K.P Merkez Komitesine soruyorum? izlediğim Kadarı ile yeni yol Parti yaşamını yansıtmaya çalışıyor, yani bizlerin içinde olduğu, Batı avrupa Parti örgütlerini yansıtıyor diye bilirim Bence bu yeterli değildir. Bir partinin merkez yayın organı tutuyor Avrupa ile ilgileniyor, sanki ülkede hiç birsey yokmuş gibi, tabii ki avrupa ile ilgilenmesi lazım ~~bu~~ bunu partiye bağınılı olarak bölge Komitesi yapmalıdır. Fakat gördüğüm Kadarı ile Merkez Komitesi yayın organı sadece Batı avrupa örgütleri ile ilgileniyor, bence çok yarıktır. Bence yeni yol bu halıyla merkez komitesi yayın organının eki olabilir. ~~partinin~~ ~~parti~~ ~~parti~~ legal olmaya. ady bir partinin yayın organı ülkedeki yoldaşların mücahedeleleri ile dolu olmalıdır, ülkedeki parti yaşamı yansıtmalıdır. Bizler istesekte istemesekte ~~partik~~ partinin ağırlığı ülkededir. işte kanıtı, Genel başkanımız Nihat Sargın, Genel sekreterimiz Haydar Kutlu ~~partinin~~ ve ülkedeki yoldaşların mücahedeleleri Bunun kanıtı Bizler burada ~~parti~~ yeni yolda her yazıyı yazıyor

(2)

her konuyu tartışıyoruz, ülkedeki yoldaşlar
nasıl tartışıyor, yeni yola bunlar yansınıyor.

Bazen dışınıyorum kendim ülkede olsam
yeni yol bu haliyle elimde peğse ne derdim diye
her halde ülkedeki yoldaşlar da bu sıkıntı
içinde olduklarını zannediyorum. Evet yoldaşlar
dileğim halkımızın umudu, biricik partisi TBKP'ye
yakıdır. bir yeni yol olmasıdır.

K. GELİK
Hannover.

Adres.

Kemal GELİK
bei KOCH
Mozartstr. 8.
3. HANNOVER. 1.
TEL: 0511/ 8880 65.

Hannover'den 05.04.89.

NOT: Cümle düşüklüğü varsa düzeltebilirsiniz.
gerçekten t rk em okad r iyi değil

YENİ YOL GÖREVİNİ YAPABİLİYORMU ?

Sayı 20 de iyi bir yeni yol çıkacak açıklanmasına rağmen Halkın Dergi istediğimiz düzeyde vede Parti MK. Adına Layık değil.

Yazılanlar kuru kap kuru bir haber niteliğinde örneğin Avrupada göçmen örgütleri üzerindeki tartışmalar açık değil konunun tartışılan biçimi alakalı mıdır

Dahası Oya Baydarın yazısı Bir şeyler Çağrıştırıyor omma içi Açılmadan Teorüsüz kısır olarak geçiştiriliyor Arkadaşlar Basın bir iletişim aracı olarak yaşamımızda büyük bir yeri vardır.

Bu anlamda TBKP. MK. İmzası Adına Çıkacak Yeniyol öyle okunması için Yani, Ne Pişirirsek onu yerler Mantığıyla değil

Öğretebilmesi için Çıkmalıki Sosyalist basın görevini yerine getirebilsin

Bu aynı zamanda PARTİNİN bugünkü faaliyetlerinde politikleşmesi yönünde köklü bir iyileştirilmiş bir Yeniyol çıkarmadan Diğer örgütsel sorunların Çözülmesi olanaksızdır.

Ben bir senpatizan işçisi olarak kapam karışık Gelişmeleri kışkırtıyız izliyorum.

Eğer Eski Dedikimizle geninin Bağları vargulen - massa Politik sorunlar. Teorinin kendi iç sorunlarıyla Geçiştirilirse politik Çizgimiz y. Sağa kayar yada solculuğa

Taöri Piratikte Bitişmesse hedeflerimizi nasıl göstereceğiz Yani Yeniyol Bir bütün olarak MK. Adına Tavrı Takip Teorik olarak Oluşumları açıklamalı

Dahası Yenilenmeyle Beraber Parti içi Tiroçkiş ve Reformis Düşüncelerin etkin olduğu gözlenmektedir.

Bu böyle sürdürülüp giderse yenilenmenin geleceği Türkiye Devrimci ve Komünist Hareketine Bedeli pahalıya mal olacaktır

Birde Programa yazılıpda içinin açılmadı
gi. Proleterya Diktatorluğu. yerine işçi sınıfını öncülüğünde
Emekçilerin iktidarı demiyor. Faşist Çılgıların azaldığı
otoriter Rejim. Nüfusun ezici çoğunluğu. Oysaki
halkın Etkin kesimlerinin çoğunluğu, diğilemiydi.
Barış içinde Gecit. Nato konusu.

Ekonomiye katkısı olan Burjuva kesimi?
Şartlar müsaitse işçi sınıfının ağırlıkta olduğu
Hükümetmi Yoksa. İktidarmı.
Tekelci işbirlikçi oligarşi

Buna benzer yenilenmeyle beraber getirilen
yeni kavramlar Bende Kuşkuyla uyandırdı ve dahası
ne demek istediğini tam olarak anlamış değilim

Bu anlamda bu yeni kavramların Dayanak Noktası
Nedir Bunlarda. Yeni yolun önünde ivedi açıklaması
gerçek konulardır.

Eskiden partinin Değişik yayınlarında bunları
bulabiliyorduk Dahası parti senpatizanlarına
Klasik okumasını önerirdi.

Bu bugün böyledir. Türkiye postası Adımlar
Yeni yol yeni Açılım Bilim ve sanat.

Bunların hepsini okumamıza Rağmen gereksim
dayanan yeterince Teorik yazılara rastlamadım.
vede öğrenemiyorsam diyorsam gülmeyin

Oysaki yenilenmeyi teorik olarak marksizmin
nizmin yüce düşünceleriyle yığarak Bizlere
verdiğiniz zaman. Gerçekci Görevinizi yerine
getirmiş olacaksınız

Bu anlamda diyorumki kırtasiyeciliği bırakın
Biz işçi ve emekçilere Leninizmin yüce
ideolojisini öğretin

Lapa Çorbasıyla gemi gitmiyor. Çünkü
biz akort çalışan okuma zamanı az olan emek
çileriz. Bu anlamda okuduklarımızdan iyi şeyler
öğrenmek istiyoruz

Görevlerinin Sorunlarını iyi anlayan o dönemin
Leninin Pirayasına denk Düşen bir gençiyol çıkmasını
istiyoruz.

Arslan

Ali KEMAL

Yeni yola bir çok yoldaşımız yazdıkları mektuplarla görüşle-
rini belirtiyorlar, bana göre bu çok güzel bir şey. İyi
güzel ama bizim partimizin politikasını yansıtan Yeni yoldaki
yazılar nerede? Bana göre her Yeni yol sayısında partimizinde
bir görüşü olması gerekiyor. Yazılan bazı olumsuz yazılara
partimizin politikasına göre yanıt verilmesi gerekiyor.
Eğer parti yayınlarında partinin politikasını yansıtan yazı-
lar olmazsa biz nerelerden parti politikamızı daha iyi ögre-
neceğiz. Parti sempatisini olan arkadaşlarımız bizim parti po-
litikamızı nereden öğrenecekler? Şimdi Yeni yoldan öğrendikle-
ri tek şey parti içinde olan huzursuzluklar. Sanırım ki bu par-
ti içi huzursuzluklar partiye sempati duyan arkadaşların
çalışma dirençlerini kırıyor. Tabiki bu sorun tek parti sempa-
tizanları için geçerli değil, parti üyeleri içinde geçerli
bir sorundur.

Bana göre eski Yeni yolda bu sorularına cevap verilecek kadar
parti politikasını yansıtan yazılar vardı. Yeni yoldan isteğim
bundan sonraki yayınlarında parti politikamızın yansıtılması-
dır.

Yeni yolda bir gördüğüm yanlışa daha değinmek istiyorum. Yukarı-
dada yazdığım gibi, yeni yola yoldaşlarımız mektuplar yazıp
gönderiyorlar. Şöyle Yeni yola bir baktığımda bazı yoldaşların
yazdıkları mektuplar en altta isimleri ve şehirleri küçük ya-
zılarak yayınlanıyor, bazı yoldaşların yazıları ise büyük bir
başlıkla yayınlanıyor. hangi mektuplar daha çok okuyucular ta-
rafından daha dikkatlice okunur büyük başlıkla atılan yazıla-
rı yoksa küçük bir başlıkla atılan yazıların mı. Bu o mektupları
yazan yoldaşlarımıza haksızlık olmuyormu?

17 yaşında bir parti üyesiyim ve parti içinde daha çok ögre-
nmek istiyorum, ama Yeni yola bir baktığımda, Yeni yol böyle
bir işlevini yerine getirmiyor gibime geliyor. Yeni yoldan
beklentim daha çok öğretici, parti kararlarını ve parti poli-
tikasını yansıtan, işe yönelik bir parti yayını olmasını uygun
görüyorum.

Yoldaşça selamlarımla

Yüksel Durucan
Hamburg

3 Mart 1989

Yeni Yol Redaksiyon Komitesine,

Değerli Yoldaşlar, 24. sayıda Yeni Yol'un daha fazla dağıtılması önerinizi dile getirdiniz. Ancak bu önerinizi yerine getiremeyeceğimiz gibi, bizde sizden gönderilen Yeni Yol adedinin azaltılmasını, sayının 10'a indirilmesini istiyoruz.

Çünkü Yeni Yol bugüne kadar ki konumu ve içeriğiyle, daha çok parti üyelerinin çözemediği sorunlarını, özelemlerini, kuşkularını dile getirdiği bir forum haline gelmiştir. Kuşkusuz parti yaşamımızı zenginleştirmeyi ve geliştirmeyi hedefleyen bu yayın politikası, partimizin güncel politika ve sol kesimlerin tartıştıkları dikkat alanlarından ziyade, parti içi sorunları dile getirdiğinden, öteki sol kesimlerin ilgisini çekmediği inancındayız. Bu nedenle de Yeni Yol'u daha ziyade parti üyelerine ve partiye bu anlamda parti politikasını yakından izleyenlere dağıtabiliyoruz. Bizde öteki devrimci parti ve hareketlerin yayınlarını izlerken, onların politikalarını izlemeye çalışıyoruz, örgüt içi sorunları bizi ilgilendirmiyor.

Bu nedenlerden dolayı Yeni Yol'u parti içi hayatı düzenleyen bir yayın olarak gördüğümüzden yukarıdaki talebimizi dile getirdik.

Saygılarımızla

TBKP Avus.Bö.Kom.

yoğunlaştırılması inancındayım. Güntü yayını konusun-
da, özellikle bir komünist partisinin yayını konu-
sunda asıl belirleyici olanın o yayınlarda çıkan
yazıların içeriği ve zenginliği olduğunu dü-
şünüyorum.

Her şeyden önce parti yayını örgütleyici olmalı,
örgütlenme çalışmalarında kullanılan temel araç nite-
liğini taşımalı. Bizim şimdiye dek böyle bir yayını-
mız olmadı. Bunun da başlıca nedeni içerikle, yığın-
lara seslenebilmesiyle ilgili. Gerçekten yoğun içerikli
bir yayın olabilir olacaktır ve insanlara zorla satılan
değil aranan bir yayın olacaktır, satış, dağıtım sorunu
da kence örgütlerin sahip gitmelerinden çok bunlarla
yani olunabilir olmalarıyla ilgili. Açıkça söylemek gere-
kirse ^{hem} geçmişte de ve şimdi örgütler yayınları sahip
çıkarmaya şu an parti üyesi olan insanlar bile
bazı yayınları almazlardı.

Şu andaki yayın politikamız hiç de sağlam
değil. Sürekli yeni isimlerle yayın çıkarmak, çok mik-
tarla yayın çıkarmaya çalışmak hiç güven verici
değil. Çıkardığımız yayınlar merkezi ve kabaca olma-
lı, şu anda çıkan yayınlar febrar günden geçirilmeli
ve az sayıda ama kaliteli, içeriği zengin, kapsayıcı-
dırımız çok çeşitliliği yansıtan yayınlar çıkarılmalı.
Şimdi yayınları tek tek ele almak istiyorum:

— Yeni Yol: Yeni Yol benim değerlendirmeme göre,
yalnızca Avrupa'daki TBKP'iler için çıkan ve bakı-
na alan kişinin, yeni düşünce adına Maksim-

Leninizm'in temel değerlerini ayaklar altına alması
pahasına ilginç tezler öne sürdüğü bir dergi. Daha önce
burada yapılan, MK üyelerinin de katıldığı bir toplantıda ben, bu görüşlerin ne kadar ciddiye alınması
gerekliğini öğrenmek için, bunların partinin resmi görüşü
olup olmadığını sormuştum. Bana bunların tek tek
kızilerin düşünceleri olduğu, parti merkezinin bir ilgisinin
olmadığı söylendi; ama şimdi görüyorum ki,
üst düzeyde sorumlu kişiler de aynı yönde görüş
belirtiyor. Genç Başkan Yardımcısı Karaca ~~Yoldaş~~ın
sözleri ne kadar kızıl görüştür, ne kadar parti
merkezinin görüşünü yansıtır, bence tartışılır.

Okuyucu mektupları ~~değeri~~ de ayrı bir trajedi,
burjuva gazetelerinin elcarkodas sayılarından
hiç farkı yok. İnsanların oturup yüz yüze konuşarak
gözebilecekleri konuların Yeni Yol'a yazılarak
gözülmeye çalışılması ne denli yarar getiriyor, bilemiyorum.

Yeni Yol'da beni en çok rahatsız eden konuda,
Türkiye'yle ilgili hiç bir haber ya da yoninin
çıkarmaması. Sonuç olarak bir tek Avrupa üyelerine yönelik
yayın anlayışına karşı çıkıyor, Yeni Yol kapatılmalı
diyorum.

- Yeni Açılım: Anlaşıldığı kadarıyla partimizin
teorik yayın organı. Ama içerik olarak ve yenilik
açısından Yeni Yol'dan çok farklı değil. Çıkan
yazılar "yeni" olanın tanıtılmasından çok soruşturulması
niteliğinde ve daha da ilginç olanı hatalar
tartışılan bir çok "yeni" düşünce, bize kesin doğru olarak

yanıtılıyor. Üstelik de tüm konuşmalarımızda dâlele vurguladığımız "çeşitlilik içinde birlik" ilkesini yansıtan bir anlayış yok. Eğer "yeni" nin tartışılmasına ihtiyacı varsa, bu konuda farklı görüşlerin olması gerekiyor ve bunun herkesin tartışmasını sağlanması için de her şeyden önce yayınlara yansınması gerekiyor. Yeni Asılım bu işlevi görmeli.

Diktatörlükten başka bir şey, Yeni Asılımdaki yazılar da Leninizm adına rastlanmaktan çok tutulduğumuz ~~bir~~ bir yarı, yalnızca Lenin'in değil, Marks'ın, Engels'in görüşlerine de ters görüşler üretiliyor. Tüm yazılardan çıkan en belirgin sonuç, artık "sınıfsal bakış açısını" yavaş yavaş terkettiğimiz, hatta terk etmek zorunda olduğumuz anlayışı. Bu konuda parti anlayışından tutun da ahlak anlayışına kadar çeşitli örnekler verilebilir.

Aslında burada yazı yazarlar bir ölçüde haklı bulunabilir. Bugün partimizin belli bir ideolojik-politik çizgisi var ve bu goldaylar bu çizgiyi savunmak için her yola başvuruyorlar. Ama bir yandan bu tartışmaya ağıttır deyip, bir yandan da yalnızca bu çizgiyi savunanlara dergi-mizde yer veriyorsak, karşı olanların yazılarını basmıyorsa, böyle bir tutum "çeşitlilik içinde birlik" ~~kultür~~ anlayışına hizmet etmez.

— Dinyaya Bakış: Uluslararası Komünist hareketin görüşlerini yansıtmayı gereken bu dergide de aynı tek yanlılık var. Aynı benim başka yayınlar da iletilebildiği kadarıyla dünya komünist hareketi tartışıyor.

Yeni düşünceyi testlere karşı çıkan birçok komünist partinin başka görüşleri var, ama bir hep yeni düşünce yanlısı yazıları yayınlıyorlar. Böyle bir yayın politikası insanları tartışmaya yöneltmez, ancak belli bir görüş doğrultusunda itna eder, ki bu da sağlıklı bir öğrenme olmaz. Ben her konuda karşı görüşleri, yalnızca başka yayınlarda değil kendi yayınlarımda da görmek istiyorum.

- Türkiye Postası'nın ne tür bir etki gördüğü hiç belli değil. Göçmen gazetesi olduğunu iddia edemeyiz. O konuda araştırma, daha çok Almanya ile ilgili haberleri görebiliyoruz. Dönem dönem tüm bir dayanışma gazetesi olup çıkıyor. Bazen de politikleşiyor. Bu durumda da hiç bir kesime yönelmemiş.

Sonuç olarak yayınlarla ilgili daha dengeli, uzun dönemli bir politikaımız olursa, gerekirse yayınları kapatıp, o kaynakları diğerleri için kullanarak hem daha sağlıklı, nitelikli yayınlar çıkarabiliriz hem de maddi gücümüzü boş yere harcamamış oluruz.

Emine Bahar - İSVEÇ

1952 - Doğumlu . m . Ali tatar / MURHAK / ELBİSTAN ^{19 - 4 - 1989}

Sayın yeni yol yazı ve dağıtım

Kurulu saygı ve sergilerimi bildirir
görevlerinizde candan üstün başanlar
dilerim - Ben elbistan murhak nahgesinden
Türkiye Birleşik Komünist Partisi semereli
zaman okuyucusu m . Ali tatar . T.B.K.P.
Yayın organı olan yeni yol Dengimiz elime
Bir ay gelirse ikinci ay gelmiyon Aslında
dengi 12- Eylül 1988- de bana geliyordu
ben arkadaşlara veriyordum . ben işkonusu nedeni
yle adres değiştirdim burada başka diyen bir yolda
şım getiriyordu ben burada toplum içinde kalın
bir arkadaşımın dağıtmasını daha normal gördüm
ve bu yoldaşına davetim iki arkadaş arasında
böyle sayının biri elime geçerse diğeri gelmedi
sadece türkiye postası normal yoldı aynı zamanda
türkiyeden gelen adınlar dengisinde diğeri arkada
şlara geldi bana sayının biri gelirse biri gelmedi
yoldaşımın . kişisel görüşün toplumsal
görüşle karıştırdığı . kausına vararak morel
bozukluğuna uğradım ve dengilerimizin
adresimize gönderilmesini sonsuz sergilerimle
Beklerim Başüne kadar gbone olamıyor

Dengilerin absah gelmesi çabımsı olduğum
işleriyle aramızda ev sonunun var bunun içinde
Adres konusun söz konusu onun için Abone
olmanda engel bu Duru työremiz haktı 80-
öncesi Haktın kurultuşu ve Haktın birliğı yankı
çalışmalarda kurultuş Halinde silahlı eylemi
ön planda görüyorduk bende 80- öncesi Haktın
kurultuşu örgütü içinde çalıştıkımız oldu
ve bu arada Nurhak kasabası büyük baskı ve
işkencelerden geçti bu baskılar karşısında bütün iler-
ci arkadaşlarımız yurt dışına kaçmak zorunda kaldık
yankı ve Doğru Kardeşlerimiz oldu yankı tara-
flarımız marksizim Leninizm Düşüncesi
ni sağırtıp ilk etapda köyden şehre silahlı
eylem düşüncesi Doğru olan yanımız ise altında
Burada katılmıyorum irkçilik meseclesinin piyasada
rol alması idi Türkiyenin toplumsal görüşünü
sermaye çerçelerine Haktın kılantların Dağıtım
Politikasına yönlendirmelendi bu konular şimdi ise
emekçi Haktımızın Birleşmeden yara büyük atım-
larımızı coşkuyla ve sergiyle selamlayan yoldaş-
larımız, ve örgütümüzün candan selamları
Sınırsız ve sınıfsız mücadeleye birliğinde Türkiye
ye Dönüş yapan . Başta parti başkanlarımız H. Kutlu
vinat sarayın ve diğer göçmen yoldaşlarımızla dayanış-
maya davet eden sığı ve sergilerimizle selamlıyoruz
Yasasın demokrasi yasasın sosyalizm

MERKEZ KOMİTESİ'NDE OYUN !...

Eskiden -yani TKP var iken,bizler TKP'de çalışır iken- MK üyelerini bizmez idik.Ortada bir Bilen yoldaş vardı, O da nerede idi ? Konya Konferansı'nda(!) Anadolunun göbeğinde,DİSK'in 10.kuruluş yılı toplantısında Spor Sergi'de,Honecker-den madalya alırken veya da ateşli Castro ile el sıkışırken !...

Ya diğer MK üyeleri...

Bilmezdik,sormazdık...

Kimdi bunlar,hangisi hangi işte görevli idi,şu yazıyı kim yazmıştı,o yazıyı kim yanıtlamıştı ? Düşünmezdik...

Sonra,biraz bulutlar dağılmaya başladı.Resmi TKP temsilcileri orada-burada gözükmeye başladılar.Örneğin,Karaca yoldaş çıktı, resmi olarak.Artık Maden-İş başkanlığını bırakmıştı !

Sonra,TBKP kuruldu.Sanırım,TKP MK üyeleri,TBKP MK'nin bir kısım üyeleri oldular.Diğer kısmını TİP MK üyeleri doldurdu.Böylece TBKP MK tamamlandı.

Ama daha önce,Kutlu yoldaş ülkede savcıya verdiği ifadede MK üyelerini açıkladığı söyledi.Bunlar,daha sonra da B.Avrupa'da açıklanacaktı.Açıklanmadı.Savcılık öğrendi,bizler öğrenemedik.

Sonra,gene belli isimler,kendi açık adlarıyla yayın organlarında gözükmeye başladılar.Kimi Milliyet'in sorularını yanıtladı,bizler bazı şeyleri Milliyet'ten birinci ağızdan öğrendik.Partili idik,ama pratik böyle oldu,ögle öğrendik.

Sonra,tartışmalar başladı.Tartışmalar,dikkatli okuyan okuyucunun gözleri önünde idi.Tartışmaya MK üyeleri de katılıyordu, doğal olarak.Kendi görüşlerini büyük bir özen içinde(!)sergiliyorlardı.

Yasallık,141-142,yasal parti,yasal KP,illegal KP,birlik,program,dönüş,vb... ana konular "Yeni yazılar"bağlamında ele alınıyordu.

Bu konularda yazı üreten tüm MK üyeleri için endişe,partinin bugünü ve geleceği idi.Hepsi buna titriyordu.Titreteye devam da ediyorlardır.Bunu ben de titreyerek izliyorum!

Dikkatle izliyorum : yazı yazan MK üyeleri "Yeni yazı"yazma için aralarında yarışıyorlar.Sözcükler,terimler,Osmanlıcalar,bakışlar,benzetmeler,seslenişler,hemen hepsi yeni...

Örneğin eleştiriler özellikle özeleştiriler çok "yeni"...

Biz eskiden..."diye başlayıp,nostaljik mahkemeler,mahkeme yar-gıçları,renkli ve yeni...

Ama ortada şu var : Gorbaçov kendi ülkesinin Glasnost^{uh}'u değişik kategorilere ayırıyor. Toplum, parti ve devlet ve bunlar içinde güçlerin konumu ve karşılıklı mücadelesi... En kalın hattıyla 3 veya 4 çizgi var, deniyor. Onlar saklamıyorlar. Gelen heyetler batıda bunu anlatıyorlar, açıklıyorlar.

Peki bu sorun TKBP için nasıl ? TKBP MK içinde konumlar nasıl ? Kim glasnostçu, kim karşı, kim bekle-gör diyor, kim kimci ?

MK üyeleri, özellikle yayınlarda yazı yazan MK üyeleri her ne kadar "Yeni yazmak" için özenseler de, bunlar tabandaki üyeler için inandırıcı mı ? Kuşkular gizli değil mi ?

Ben, kendim için dersem, yazılan tüm "Yeni yazılar"ı olduğu gibi kabullenemiyorum. Çünkü, yaşanan o kadar pratik, o ortodoks gelenegimiz, kabullenme inancımız, eleştiriden korkumuz, tabulaştırma-mız ve bunlara eklenecek daha bir sürü etken, bugün bir çırpıda "Açıklık" ve "Açıklıktan yana yeni yazılar"ı kabullenmemizi engelliyor. Zaten, böyle de olması doğal değil mi ? Bir çırpıda her şey doğru, her şey yeni, herkes değişti dersek, bu gerçek olur mu ? Benim için olmaz...

Uzun zamandır bunu kendi kendimle konuşuyordum. MK üyeleri ile karşılaşmıyoruz ki, bunları tartışalım.

Ama, bakın bir örnek anlatsam : B. Almanya konferansında MK üyesi zannettiğim bir yoldaşla tanıştım. Konuşmak istedim. İsmi duydum. İlk kez kendisini orada tanıdım, gördüm. "Kafa adamı" derler onun için.

TKP'de iken, Yol ve Amaç'ta hangi isimde yazı yazdığını sordum. Ben, o dergide yazı yazmadım dedi. Heralde, bu yanıt kendisi için ilginç, uyanık, gizli idi. Tatmin edici idi onun için. Ben, sustum. Zannet ki inandım heralde.

Bu kişi bir gelenek insanıdır. Gelenekler kişide ve toplumda uzun yaşar. Ama, bu kişi, şimdi "Yeni yazılar"da yazıyor.

Ben düşünüyorum : İnandığı için mi yazıyor, yazmak istediği için mi yeni yazıyor ?

Yeni'nin göstergesi kritik anlarda yansır. Durgun zamanlarda yeni yazmak kolaydır. B. Avrupa, durgunluk yaşıyor.

Bizim kentimizde, tartışma özgürlüğünü savununlar, canları sıkıldığında, tartışma özgürlüğünden de sıkılıyorlar. Düşüncelerini akrep-le-yelkovan sınırlandırıyor, veya da havanın renk tonu !..

Yazımın başlığını "MK'de oyun !" dedim. Evet, aşağıdan baktığımda yukarıda oyun var gibi geliyor bana. Oyunun küçüğünü aşağıda da görüyorum.

Oysa ki, sözcüğün gerçek anlamında açıklığın olduğu yerde, oyunlara ne gerek var ? Sınıf mücadelesi bir oyun mu ?

Özal, uçurumun dibinde, düştü 21.75'e, bu bir oyun mu ? İşçiler yürüyor, bu bir oyun mu ?

Yaşam,bir oyun değil.

Parti,bir oyun değil.

Ne ki,her ikisinde de zaman zaman oyun olur.

Oyun içinde,oyun,gibi.

Senaryosunu hayat yazıyor,insanlar oynuyor,halk ödüyor.

Ben,şimdi bu yazıyı kapatıp,örneğin çok güzel bir "Parti oyunu" yazabilirim.Sözcüklerim,sanki altınla yıkanmış gibi olur.Okuyucu sözcüklerimin zehiriyle uyuşabilir.Örnek bir yazı da olabilir. Ama,yapay olur.Aldatılmış ve aldatmış bir yazı olur.Bu ise,bir kahpeliktir.Erdem,doğrudadır.

Özdemir Asaf "Yuvarlağın köşeleri"kitabında şöyle der :

Kötünün içinde "iyi"hiç bulunmayabilir.Ama en iyinin içinde de "kötü"bulunabilir.

Bilge sanat,kültür ve edebiyatçılara kulak vermedik.Verdiğimiz kulak yeni birşeyler duymadığımız yöneticilerdi.

Birisi kalıcı oluyor,öbürü gidici.

Herşeyden arınmış,hayatı yaşanmışlığı ile kavramaya çalıştığım da, böylesi doğal düşünceleri yazma gereksinimi duyuyorum.İstiyorum ki, düşüncelerimi başkaları ile paylaşayım.Salt doğrudur demiyorum, sadece benim böyle düşündüğümü yazmaya çabalıyorum.Böyle düşünüyorum, inanıyorum ki, böyle yaşadım.Bu düşüncelerim bana parti yaşamından geldi.Yapay değil...

Bu yazımın altına MK bir not düşebilir.Yeni Yol yayınlayabilir, veya yayınlamaz.Her iki durumda da yazım MK'ya ulaşır.İsteğim bu zaten.

MK'yı bilmiyorum ama,bizim geçmiş,bugün ve gelecek üzerine MK üyeleri ile konuşma ihtiyacımız var.Bu bir toplantıdan bir rakı masasına geçiş de olabilir.Tüm gösteriştan uzak,bir köy kahvesinde sohbetleşir gibi,bir müzik dinler gibi,bir resim yapar gibi, mapusta volta atar gibi...

Ne dersiniz MK üyeleri ? Oyundan yaşama geçelim mi ?

ASIM GELİK

27.4.88

GAZETE MUHABİRLİĞİ ÜZERİNE

Partimizin merkezi yayını, yalnızca merkez redaksiyonundan ibaret bir kadro ile yayımlanamaz. O nedenledir ki Yeni Yol sayfalarında yer alan yazıların ve mektupların büyük ölçüde okuyuculara ait olması rastlantı değildir. Bu uygulama kanunca doğrudur.

Merkezi redaksiyon ve okuyucu ilişkisine bir diğinci unsur olarak Yeni Yol'un muhabirlerini eklemek gerekir diye düşünüyorum. Bu neden gereklidir? Yerel örgütlerden, o bölgedeki halktan haber ve yazı almayı sağlamak, bunun sürekliliğini devam ettirebilmek için gazetenin yerel muhabirleri olmalıdır.

Muhabirler kurumu, gazetenin kadro kaynağıdır aynı zamanda. Genç parti üyeleri bu çalışmalar içinde giderek deney kazanır, bilgilenir ve gazeteciliği öğrenir.

Gazetecilik parti propaganda - ajitasyon çalışmasında büyük bir önem taşır. Bizim çok sayıda gazeteciye ihtiyacımız vardır. Partimizin son 13-15 yıllık propaganda çalışmalarında belli sayıda isimlere bir türlü yeni isimlerin katılmayışında muhabirler kurumunu yerleştirme ve muhabirlerde ciddi, ilkel ilişkiler geliştirme, onları teşvik etme ve eğitme yönündeki zayıflığın belirleyici payı vardır. O halde, gazete alanında kadro açığımıza kapatabilmeli için, öteki yazıların gibi Yeni Yol'da bir okul işleri görmeli, kendi muhabirlerini yaratmalıdır.

Elbette Yeni Yol'da arlanda bir haber organı değildir. Fakat o, değişik parti örgütlerinin faaliyetinden haber vermeli; parti kararlarının yerel düzeyde nasıl uygulandığını bildirmeli; böylece gazete hem parti içi deney alışverişine, hem de her parti örgütünün tüm üyeleri ve hatta halk tarafından denetlenmesine yardım etmelidir. Parti çalışmasında ağırlığın sağlanmasına, gazete muhabirleri ağırlıkla katılıp katılmayarak katlıda bulunabilirler. Bugün Solçetler Birliğindeki deneyler gazete muhabirlerinin rolünü çok iyi göstermektedir.

Yeni Yol, yerel muhabirlerini partinin çizgisini mevcut durumda en iyi kavrayan yoldaşlar arasından seçmelidir.

Muhabir, yerel örgütün yönetiminde yer alsın ya da almasın, gazeteyle ilişkin çalışmalarında Yeni Yol'a karşı sorumlu olmalı, onun neyi yazacağına yerel örgüt değil kendisi karar vermelidir. Elbette her yerel örgüt muhabirin yazı ve haberlerine karşı kendi görevini Yeni Yol'da dile getirme hakkı vardır.

Yeni Yol muhabiri en geniş inisiyatifle çalışmalı, her türlü
-enformasyon toplayabilmeli, herkesle görüşebilmeli, herkesten
demeç alabilmelidir. Bunları yayınlayıp, yayınlamamak elbette
Yeni Yol redaksiyonu yetkisindedir. Doğaldır ki Yeni Yol
redaksiyonu, kendi muhabirini teşvik etmeli ve eğitmeli
için onun gönderdiği haber ve yazılara ciddiyeyle eğilmeli,
muhabirin eksikliklerini ona sabırla anlatmalı, yol göstermeli,
yardımcı olmalıdır.

İyi bir muhabir, bulunduğu bölgedeki parti üyelerinin,
sempatizantların güvenini kazanmış kişidir. Bu güven muhabirin
ilkeli tutumundan, bilgisinden, verdiği haberlerin doğrulu-
ğundan kaynaklanacaktır.

Yeni Yol muhabirleri aklıdığın, parti içi demokrasinin savunucusu
ve partimizin birlik, yasalık teorik yenileme çizgisinin hayata
geçiren yerel örgütlerimizin başarılarını yayan, hataları seçile-
yen yer yerel örgütlerimize yardımcı güç olmalıdırlar.

Aydın Deriz (B. Güneş)

4

9.1.1989
Brüksel

Yeni Yol redaksiyonuna,

Bölgenizde bir yıldan fazladır Yeni Yol muhabirliği yapan
yoldaşın Belçika'da gerçekleştirmeyi düşündüğü, sonradan sizden
gelen uyarı sonucu bizim istenimizle vazgeçtiği rapörtajdan
yola çıkarak Yeni Yol muhabirliği konusunda Belçika Parti
Örgütünün bir üyesi olarak görevlerini yeni yol'da yayınlamaları
~~uyarı~~ istemiyle iletiyorum.

Rapörtaj sonuları ektedir.